

தென்னவள்

தென்மராட்சிக் கல்வி வகை

சாவகச்சேரி

2017

தென்னவள்

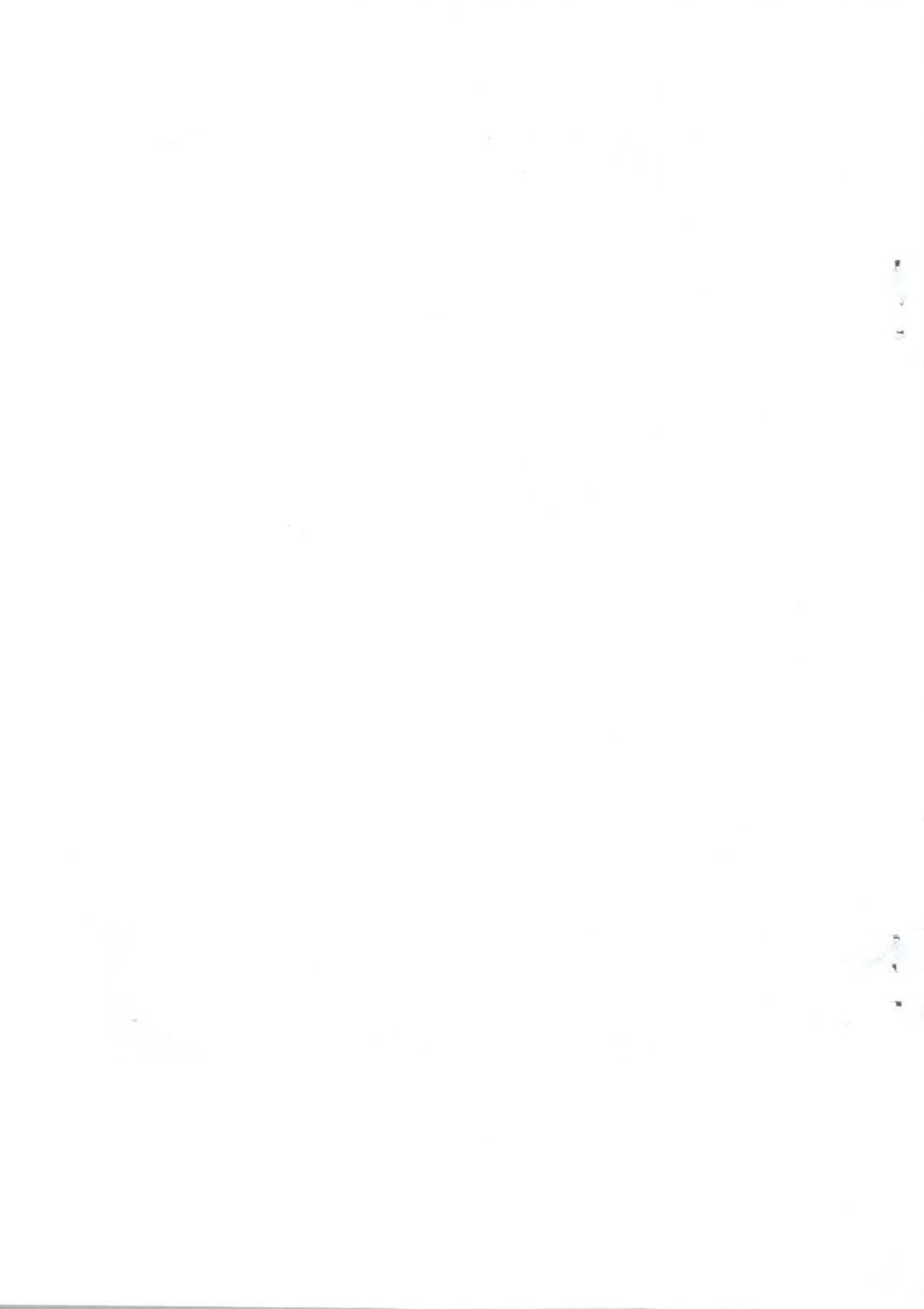
(2016 ஜூப்ரீத் தங்கள் முழுநலை நடவர்த்தியிலிருந்து சிறப்பு ஏற்று)

இதழாச்சர்யர்:
திரு. வே. உதயகுமார்

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்

சாவகச்சேர்

2017

தென்னவளி வருகைக் குழு

தலைவர்

திரு. சு. கிருஷ்ணகுமார்

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்

ஆலோசனை

திரு. க. க. சஸ்வரன்

தொழில் வழிகாட்டல் ஆலோசனை அதிகாரி
அதிர்யர் மத்திய நிலையம் ~ வரணி

திருமதி. வி. சுனில் ஆரியரட்ஜா

உதவிக்கல்விப்பாளர் (அழகியல்)
தென்மராட்சிக்கல்வி வலயம்

இதழாசிரியர்

திரு. வே. உதயகுமார்

அதிர்ய ஆலோசகர் (தமிழ்)
தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு

திரு. ஆ. வைகுந்தன்

அதிர்யர் ~ யா/சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி

கடந்து சென்ற ஒரு முழுநிலாவில் நாம் ஒன்று சேர்ந்தோம். தென்மராட்சி மண்ணில் வலயக் கல்விப்பாளரின் சிறப்பான வழிப்படுத்தலுடன் நிறைமதி நாள் கலை பண்பாடுகளைப் பறைசாற்றி நிறைவடைந்தது. எம் மனங்களிலும் நிலை பெற்று விட்டது. தென்மராட்சிக் கல்விச் சமூகத்தின் பேருஞ்சமூப்பால் சிறப்பார்ந்த கலைவிழாவாக கடந்த நன்கு ஆண்டுகளாக முழுநிலா நாள் கலைவிழா முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. வடக்கு மாகாணக் கல்வித் தினைக்களத்தின் அனுசரணையோடு கல்வி வலயங்களங்கும் பெளர்ணமி விழா மாதந்தோறும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இதற்கமைவாக கடந்த வருடம் (2016) ஜப்பசித் திங்களில் எமது வலயத்தின் முழுநிலா நாள் கலைவிழா தென்மராட்சிக் கலை மன்றத்தின் கலாசார மண்டபத்தில் புதுப்பொலிவுடன் முன்னெடுக்கப்பட்டது. எம் மண்ணின் தனித்துவங்களை, மறைந்திருக்கும் கலை வடிவங்களை, கிராமிய கலைச் செல்வங்களை பண்பாடுகளை உயிர்ப்பிக்கும் நடவடிக்கையாக மீண்டெழும் புதுவடிவங்களாக இக் கலைவிழாவில் பலவற்றைக் கண்டு களித்தோம். அவற்றை வெற்றியுக் கண்ணின் பார்வைகளில் இருந்து மறைந்து விடாமல் பதிவு செய்து பின்னவர்க்கும் வழங்கும் ஒரு வரலாற்றுச் சான்றாகவும் அதற்கு மேலாக துறைசார் அனுபவமும் ஆற்றலும் மிகுந்த எழுத்தாளர்களின் உணர்வுகளிலும் தேடல்களிலும் தோய்ந்த அரிய படைப்புகளையும் தாங்கிதாகவும் இவ்வாண்டிலும் “தென்னவள்” பிரசவிக்கின்றாள். இப்புதுமலரின் புதுவரவுக்காய் கரம்கொடுத்த மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் பாத்திரமான அத்தனை பேருள்ளாங்களின் கரங்களையும் மலர்க்குழு நன்றி உணரவோடு பற்றிக் கொள்கின்றது.

- தென்னவள் மஸ்க்குழு -

வடமாகாண கல்வி அமைச்சரின் வாழ்த்துச்செய்தி

தென்மராட்சி கல்வி வலயத்தினரால் நான்காவது ஆண்டாக தொடர்ந்தும் தென்னவள் சஞ் சிகைக்கு வாழ்த்துரைப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன். தமிழரின் கலைகளும் பண் பாடும் பேணப் பட்டு இளைய தலைமுறையினரிடம் தொடர்ந்தும் கையளிக்கப்பட்ட வேண்டும். இதனைக் கல்விப்புலம் சார்ந்தவர்கள் மிகக் கவனத்துடனும்

ஆர்வத்துடனும் செய்ய வேண்டும். இவ்வகையில் வட மாகாண அனுசரணையுடன் தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம் கடந்த ஐப்பசி மாதம் நிகழ்த்தியிருந்த பெளர்ணமி தின கலைவிழாவினை விருந்தினராகச் சென்று கண்டுகளிக்கும் வாய்புக் கிடைத்தது. பாராட்டிப் பெருமை கொள்ளத்தக்க அந்த விழாவின் பதிவுகளையும், இலக்கிய கட்டுரைகளையம் தாங்கி தென்னவள் என்ற சஞ் சிகை வெளிவருவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

மேலும், தொடர்ந்து தமிழரின் அடையாளங்களாக இருக்கக் கூடிய அனைத்தும் இவ்வகையில் வளர்க்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டு மேன்மை பெற வேண்டும் மலர் வெளியீடு சிறப்பாக அமையவும் எனது வாழ்த்துக்களையும்பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

த. ஞஞ்ஜலராசா,

கல்வி பண்பாட்டுவால்கள் விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,
வடக்கு மாகாணம்.

வடமாகாண கல்வி அமைச்சர் செயலாளரின்

வாழ்த்துச்செய்தி

வடமாகாணத்தில் வலயம் தோறும் பெளர்ணமி விழா முன்னெடுக்கப்பட்டு கலை, கலாசாரம், பண்பாடு என்பன வளர்க்கப்பட்டும் பேணப்பட்டும் வருகின்ற நல்லதொரு செயற்பாடு அன்மைய ஆண்டுகளில் சிறப்புற அமைந்து

வருகின்றது. இவ்வகையில் தென்மராட்சி கல்வி வலயம் கடந்த ஐப்பசி மாதத்தில் நடாத்திய பெளர்ணமி விழாக் கலைநிகழ்வுகள் யாவும் தனித்தன்மை மிக்கதாக அமைந்திருந்ததை அறிந்தேன். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இவ்விழாவினையும் அதன் பதிவுகளாக தென்னவள் என்ற சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. அந்த வகையில் இவ்வருடமும் வெளியிடப்படுகின்ற மலருக்குவாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஆவணப்படுத்தல் என்பது மிக அவசியமானதொன்று. பெளர்ணமி விழா நிகழ்வின் தடங்களாகவும், கலை, இலக்கிய கட்டுரைகளையும் தாங்கியதாகவும் தென்னவள் என்ற சஞ்சிகை வெளிவருவதை எண்ணி இம்முயற்சியை சிறப்பாக தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு வருகின்ற தென்மராட்சி வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

இ. இரவீந்தரன்,

செயலாளர்,

கல்வி பண்பாட்டுவுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,
வடக்கு மாகாணம்.

வடமாகாண கல்விப் பணிப்பாளரின்

வாழ்த்துச்செய்தி

வடமாகாணத் தினால் முன் ணெடுக் கப் படும் தனித்துவமான செயற்பாடுகளில் பெளர்ன்மிதின் விழாவும் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். பிரதேசத்தின் கலை கலாசாரங்களைப் பண்பாடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் அவற்றை வளர்ந்து இளைய தலை முறையினரிடம் கையளித்தல் என்ற நடவடிக்கைகளும் காத்திரமான பங்களிப்பை பெளர்ன்மி விழாவினுடாக நிறைவேற்ற முடிகின்றது.

அத்தகைய பெளர்ன்மி விழாக்களின் வரிசையிலே தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம் சென்ற ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் முன்னெடுத்திருந்தது. அந்நிகழ்வுகளின் பதிவுகளாக அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதாக தென்னவள் என்ற சஞ்சிகை ஒன்றையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

இந்தத் தடவையும் பெளர்ன்மி விழா சிறப்புற நடைபெற்றுள்ளது. அவர்களை இம்மலருடாகப் பாராட்டுவதுடன் அதன் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்படும் தென்னவள் மலர் சிறப்புற எனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன். தொடர்ந்தும் எமது கல்வியும் பண்பாடும் மலர்ந்து சிறப்புற தென்னவளினுடாக வாழ்த்துகின்றேன்.

செ. உதயசுமார்,

மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வடக்கு மாகாணம்.

முழுநிலாவின் முகம் காட்டும் தென்னவளை வாழ்க..

தென் மராட் சி வலயத் தினால் பெருமையோடு முன்னெடுக்கப்படும் நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக விளங்குவது முழுநிலாவின் கலைவிழா. இது ஏனைய மாவட்டங்களை விட வடமாகாணத்தினால் முன்னெடுக்கப்படும் தனித்துவமான நிகழ்வாகும். வடமாகாணத்திலும் தென்மராட்சி வலயத்தில் இந்நிகழ்வு விசேடமானதாகவே கடந்த காலங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றது.

நிகழ்வின் பின்னர் அவற்றின் நிழலாக, நினைவாக, தொகுப்பாக உருப்பெற்று மினிர்பவள் தென்னவள். இவ்வருடமும் மலர்ந்திருக்கின்றாள். அருமையான கட்டுரைகளுடன் கடந்து சென்ற பெளர்ணமிதின் நிகழ்வுகளை பதிவு செய்து வரலாற்று தடமாக அழியாத நினைவுகளோடு அச்சேறி அழகுபெற்று புதுப் பொலிவுடன் உங்கள் கைகளில் தென்னவள் தவள்கின்றாள் காலச் சமுற்சியில் எம் கல்வியும், கலைமரபும், பண்பாடும் கலங்கிச் சிதைந்து விடாமல் கட்டிக் காத்து வளர்ப்போமாக.

அப்பணியில் இதுவும் ஒன்று. கலைகளினதும் பண்பாட்டினதும் கல்வியினதும் காவியாக, ஊடகமாக, ஊக்கியாக தென்வள் என்றும் எம்மோடு இருப்பாள் என உறுதியாக நம்புகின்றேன். தொடர்ட்டும் நும்பணி மேலும் உயர்ந்து வளர்ந்து பெருமை கொள்ளாட்டும் எம் வலயமும் தேசமும்

நன்றி

திரு. ச. கருணாநுமார்

கல்விப்பணிப்பாளர்,
தென்மராட்சிக்கல்வி வலயம்.

முழுநிலாவின் முத்தாரமாய் மகிழ்தியும் தென்னவளை....

முத்துப்பதித்த நித்திலம் தன்னில் முத்தமிழ் மகிழ்ந்த வட்புலத்தின் முக்கனிச்சோலைப் பதியாம் தென்மராட்சியின் கலை முன்னெடுப்புக்களின் ஒரு பதிவு முழுநிலாநாள் கலை விழா என்றால் மிகையாகாது கலைகளுக்கு உயிர் கொடுத்து, உருவும் கொடுத்து ஆண்தமாய் ஊர்க்கூடி தேரிமுக்கும் காட்சி போல அமைந்தது கடந்த கார்த்திகைத் திங்கள் கலை நிகழ்வு. தமிழர் தம் பாராம்பரியங்களையும் கலை

நயங்களையும் அற்புதமாக வடிவமைத்து அழகுற அறிக்கை செய்த முழுநிலா நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுத்துருவில் எடுத்தியம்பும் நான்காவது பிரசவிப்பாக பிரசவிக்கும் தென்னவளுக்கு வாழ்த்துரைப்பதில் மட்டில்லா நிறைவடைகின்றேன். தமிழர் தம் தொன்மையின் அடையாளங்களும் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களும் அருகிச் செல்லும் சம காலத்தில் ஏற்றமுடன் வெளிவரும் தென்னவளை வரவேற்கின்றேன் வாழ்த்துகிறேன்.

பல்வேறுபட்ட கலை இலக்கியப்படைப்பாளிகளின் அறிவுக்கண்களைத் திறந்து. உணர்வுகள் உடைஞ செயற்பாடுகளுக்கு வரிவடிவும் கொடுத்து எதிர்கால சந்ததிக்கு தமிழர் தம் பாரம்பரிய கலைகள் தொடர்பான தேடலுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் காலத்தின் தேவையறிந்து ஆவணமாக்க உழைத்த அனைவருக்கும் நன்றிகூறி இனிவரும் காலங்களிலும் தென்னவள் வந்துதித்து வளம்பெற உள்ளார வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

திருமதி சுவத்திரை சுவநாதன்,
பிரதிக் கல்வி பணிப்பாளர் (கல்வி அபிவிருத்தி),
தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்.

நிறைமதியின் நிழலே தென்னவளை வாழக..

"தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்ய வேண்டும்"

என்ற பாரதியின் எண்ணங்களின் நினைவோடு தென்னவளைவாழ்த்துகின்றேன். தென்மராட்சி மண்ணில் அண்மைக்காலமாக நடைபெற்றுவரும் பெருவிழா என்ற பெருமை பெறுவது பெளர்ணமிவிழா எமது வலயத்தின் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாமே ஒன்று சேர்ந்து கலைத்தேர் இழுத்து களிப்படையும் நன்நாள்தான் அது. நிறைமதி நாளின் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் குறைவிடாது குழுத்துச்சேர்த்து கலை அழுதாய் எம் கரங்களில் சேர்பவள் தென்னவள்.

எமது வலயம் சார்ந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களும், நிகழ்ச்சிகளின் நிழங்பாடங்களும், தொகுப்புகளும், நிகழ்வுக்கு உதவிக்கரம் கொடுத்த வணிகர்களின் வாழ்த்துக்களும் கல்வி நிர்வாகம் சார் பெரியவர்களின் வாழ்த்துக்களும் தாங்கி வரலாற்றுப் பேழையாக தவழ்கின்ற தென்னவளை வாழ்த்துகின்றேன். மீண்டும் மலர்வாய் தென்னவளே! வாழக.

தஞ். வ. நடராஜா,
கோட்டக்கல்லிப் பணிப்பாளர்,
கோட்டக்கல்லி அலுவலகம்,
சாவகச்சேரி

வட மாகாணக் கல்வித் தினைக்களத்தின்
அனுசரணையுடன்
தென்மராட்சிக் கல்வி வஸயம்
நடத்தும்

முழுநிலா நாள் கலைவிழா

2016

காலை : 2016.11.14 திங்கட்கிழமை

நேரம் : மு.ப 8.30 மணி

இடம் : கலைஞர் மண்டபம், சாவகச்சேரி

தென்மராட்சிக் கல்வி வஸயம்
வடமாகாணக் கல்வித் தினைக்களத்தின்
அனுசரணையுடன் நடத்தும்

முழுநிலா நாள் கலை விழா

அமிகு கலைத்தொகை கழுப்போம், மாநாடு மொற்றிட, மாடுகோக்,
மாடுகோக் குமிக்கி தாவங்கி மலிந்தி...
கலைப்புத்தொகைத் தாவுகோக்.

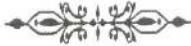
- தென்மராட்சிக் கலை வஸயம் நடத்தும்

வருடாவர்பு நிகழ்வுச்சீக்கள்

**“யாழ்ப்பாணக் கலை வரலாற்று முலாதாரங்களை
இனங்கண்டு வரன்றுறை அமைத்திருவோம்”**
**தென்மராட்சிவலயக் கல்விப்பணிப்பாளரின்
தலைமையுறையின் பதிவுகள்**

அனைவருக்கும் எனது மகிழ்வுடன் கூடிய வணக்கத்தைத் தந்து நிற்கின்றேன். இங்கே தென்மராட்சிப்பிரதேச மக்கள் அனைவரும் இணைந்து, ஊர்கூடித் தேர்இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஜப்பசி மாதத்துக் கார்மோகக் கூட்டம், எமது மன்னின் தாகத்தைத் தீர்த்து வைக்க முயலும் இனியதெரு காலைப் பொழுதில், மூவேந்தர் மடி தவழ்ந்து வளர்ந்து, எங்கள் ஊர்களின் மையங்களிலே உழைத்துக் களைத் திருந்த மக்களின் மனதை வருடி நின்ற, எங்களின் கலைத்தேரை நாம் ஊர் கூடி இணைத்து இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

மீண்டும் ஒரு கலை விழாவில், ஜப்பசி மாதத்து பெளர்ணமி நாளில் தமிழரெம் நுண்கலைத் தேரினை இழுக்க இணைந்து கொண்டிருக்கும் அனைவரையும் நான் பெருமை கொண்டு அன்போடு கரம் பற்றிக் கொள்கின்றேன்.

தமிழர்களது கலைகள் என்று கூறும் போது, அது ஒரு பரந்த விளக்கத்தைக் கொண்டுள்ளதை நாம் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு என வகைப்படுத்தப்பட்டாலும் அவற்றினுள்ளும் நுண் கலைகள் என (Fine Arts) ஒருவகைப்பிரிவினை நாம் விஷேதமாக

இனம் காணமுடிகின்றது. இசைக்கலை, நடனக்கலை, ஓவியக்கலை, செதுக்கல் கலை, கட்டிடக் கலை, எனக் காணப்படும் நுண் கலைகளினுள்ளுடை, இங்கே இந்தமேடையில் நாம் இசைக்கும் நடனத்துக்கும், ஒப்பனைக்கும் தான் இடம் கொடுத்திருக்கின்றோம்.

எங்களது ஊர்களில் ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம் என்ற வகையில் நுண் கலைகளின் நீட்சி காணப்பட்டாலும் எமது மக்களின் மனங்களின் மிக ஆழமாக இடம் பிடித்துவிட்ட, அவர்களது உணர்வுகளோடு மிகவும் பின்னாந்துவிட்ட, கலைகளாக இன்று இசையும், நடனமும், நாடகமும் ஓவியமுமே காணப்படுகின்றன. அதனால் தான்போலும் பாடசாலைப் பாடவிதானங்களிலும் இந்த நான்கு கலைகளும் மட்டுமே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இது காரணமாகத்தான் கல்விப்புலம் சார்ந்த எமது தென்மராட்சிக் கல்வி வலயமும் தமிழரெம் நுண்கலைகளில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் வருகின்றது. எங்கள் ஊரில் தவழ்ந்த இந்த நான்கு நுண்கலைகளில் ஒருசிறிய பங்கையே மீள்வாசிப்புக்கு உட்படுத்தி இன்று நாம் இந்த மேடையில் படையல் செய்ய இருக்கின்றோம். பொதுவாக, தமிழர் எம் கலைகளை பிரதேசங்களுடன் இணைத்துப்பார்க்கும் மரபு காணப்பட்டே

வருகின்றது. இந்தியக்கலை, சீனக்கலை, இஸ்லாமியக் கலை என்று கூறுவதுபோல யாழ்ப்பாணக் கலை மரபு, வன்னிக்கலை மரபு, மட்டக் களப்புக் கலைமரபு, மலைநாட்டுக் கலை மரபு எனப் பிரித்துப் பார்த்து பெருமைகொண்டு மகிழக்கூடிய தன்மைகளும் எமது நாட்டுப்புறங்க் கலை களுக்கு உண்டு என்பதும் எமக்குத் தெரிந்த விடயமே.

எமது வாழ்க்கை நடைமுறைகள், வாழுகின்றபிரதேசத்தின் காலநிலைகள் மதநம் பிக்கைகள், ஆகியவற்றின் செல்வாக்கினால் அந்தப் பகுதிக்கான கலைமரபுகள் நிர்ணயிக்கப் பெறுகின்றன.

அதேவேளை அவை கால ஒட்டத்தின் ஊடாட்டங்களையும், உள்ள வாங்கல் களையும், தன் வயப் படுத்தல்களையும் எதிர்கொண்டு, தபபிப் பிழைத்தும் வந்துள்ளதே வரலாறுக் காலதானால் இதற்கு நல்லதோரு உதாரணம் வயலின் இசையாகும். இன்று வாய்ப்பாட்டு என்னும் போது - இசைக் கச்சேரி ஒன்று இடம்பெறும் போது இந்த வயலின் என்ற இசைக்கருவியைத் தவிர்த்து விடுவது பற்றிக் கற்பனை செய்யவே முடியாதுள்ளது. அதேவேளை இந்த வயலின் இசைக்கருவி மேலைத் தேசத்து இசைக்கருவி என்பதனையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது வரலாற்றில் சிலகாலப் பொழுதுகளில் புறச் சூழல் களின் தாக்கமும் அடக்கு முறைகளும் அதிகமாகும் போது எமது கலைகளும் களையிழந்து, வழக் கொழிந்து போய்விடும். ஆயத்து

நிலைக்குள்தள்ளப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. இந்த நிலையில் தான் கலைமீட்பர்களின் பங்கு அவசியமாகின்றது.

பூமணி இராசேந்திரம், மோகனாம் பிகை கணேசன், கு. வேலாயுதபிள்ளை, சங்கீதபூசணம் அ.க. ஏரம்பழுர்த்தி, பொன். சி.நி வாமதேவன், என ஒருபகுதியினரும், விபுலானந்த அடிகள், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் ச.வி.த் தியானந்தன், கலையரசு சொர்ணவிங்கம், நா. சுந்தரப்பிள்ளை, அ.தாசியஸ் குழந்தை மா. சண்முகவிங்கம் என்ற வகையில் ஒருபகுதியினருமாக காலத்துக்குக்காலம் கலை மீட்பவர்கள் பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் தோற்றும் பெற்றாலும் கலைகளின் இழப்பு, கலப்பு என்பது தடுக்கப்பட முடியாததாகவே அமைந்து வருகிறது.

இந்த ஒரு பின்புலத்தில் தான், வடமாகாணக்கல்வித்தினைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் ஒருவகையிலான கலைமீட்பாளர்களாக கல்வி வல்யங்கள் சேவையாற்றுவதாக நான்கருதுகின்றேன். எமது வல்யத்தின் ஏற்பாட்டில் நடக்கும் பொர்ணமிலிழா அதனை உங்களிடம் உறுதிப்படுத்தி நிற்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

ஒரு இனத்தின் நிலைத்த இருப்பும் நீடித்த செழிப்பும் அந்த இனத்திற்கே உரித்தான் கலைகளின் இருப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. எனினும் தூதியூட்ட வசமாக எமது இனத்தின் நாட்டுப் புறக்கலைகளும்

வழக் காறுகளும் தொடர் புடைய தகவல்களும் மிகவேகமாக மறைந்து கொண்டு வருகின்றன. தமிழ் இலக்கிய உலகில் நாட்டார் வழக்காறுகள், அவர் தம் கலைகள் பற்றிய மீள் வாசிப்பை அர்ப்பணிப்போடு செய்ய முன் வருபவர்களைக் காண்பது மிகமிக அரிதாக உள்ளது. இறந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவருக்குப் பிராணவாயு கொடுக்க முயற்சிப்பதைப் போல, ஆங்காங்கே ஒரிருவர் கலைகளைக் காப்பாற்றத் தம் மாலான முயற்சிகளை, தமது பலங்களுக்கு ஏற்ப எடுத்து வந்தாலும் அழிந் து கொண்டு போகும் கலைகளினைக் காப்பாற்ற முடியாமல் அவர்களும் கவலைக்குள் மூழ் கிப் போவதை நாங்கள் கண்டு வருகின்றோம். தனிமரம் தோப்பாகாது என்பதை அடிக்கடி மேடைகளில் முழங்கும் நாங்கள் கலைகளைக்காப்பாற்றக் கரங்களைக் கோர்ப்பதற்கு ஏனோ? தயக்கம் காட்டுகின்றோம். மனித உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருக்கும் எமது நாட்டுப்புறக் கலைகள், எம்மக்களின் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும். தாலாட்டுத் தொடங்கி, ஓப்பாரி வரை கலைகளோடும், பண்பாட்டுதனும் வாழ்ந்து கெண்டிருக்கும் எம் மக்களின் வாழ்க்கை மீண்டும் செழிக்க வேண்டும்.

காலங் காலமாக வேர்விட்டுக் கிளைபரப்பி நிற்கும் அது, துளிர் கண்டு செழிப்பதைய வேண்டும். அதற்காக நாம் மீண்டும் தூடிப்புடன் வீறுகொண்டு எழுவேண்டும். எம்கலைகள் வாழுவேண்டும். அந்தப் பேரவாவின் வெளிப்பாடே இன்று இந்தக் கலைத்தேரின் உலாவாக இருக்கின்றது.

சமூகத்தின் மேல்நிலைச் சிந்தனைகள் தனிநபர் வாழ்க்கையைப் பாதித்தது போல, எமது நாட்டுப்புறக் கலைகளிலும் பாதிப்பு ஏற்படுவது இயல்பானதே என்பதை நாம் அறிவோம். தொலைக் காட்சியின் பிறப்பு, அலை வரிசைகளது விரிவு, மற்றும் சினிமாக் கொட்டகைகளின் பிரமாண்டம் என்பன எமது நாட்டுப்புறக் கலைகளைப் புதைகுழிக்குள் தள்ளி விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றின் அத்துயீறல்கள் எங்கள் மக்களின் வாழ்க்கைப் பாங்கினை புரட்டிப் போட்டுவிட்டன. ஆடை அணிகலங்களும் உணவு முறைகளும், விழாக்கள் சடங்குகளும் மேலைநாட்டுப் பண்புகளை அடியொற்றியதாக மாறிவரும்பொழுது வில்லுப்பாட்டுகளும், கரகாட்டாங்களும், வளங் துவைத் தல் களும், கும்மியும் கோலாட்டமும் எங்களை விட்டுவிலகித் தூரத்தே செல்லத் தொடங்கிப் பல வருடங்கள் கடந்து விட்டன. ஆம்

நாமும் அவற்றை விட்டு விலகி வந்து
அதிக வருடங்களாகி விட்டதோ என்ற
ஒரு நினைவு என்னுள் எழுகின்றது. இதை
யாரும் பாரி காலத்தில் பார்க்கவே
காரணமாகவே தான் எமது கல்வி
பிரஸ்வரீய மின்சாரமிலீ, கூராவை
வலயத்தால் நடத்தப்படும் கலைகள்
சாரந்த விழாக்களின் அழைப்பிதழைகளில்
பண்பாட்டுக்கோல் உண்டு என்றுமாறு
அனைவரையும் காந்தம் பிரேரித்து
அழைக்கின்றோம்” எனக்குறிப்பிடவேண்டி
ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

நூத்திரம் போன்றுக்கூடிய விளைவை மீண்டும் எடுத்து வரும் பெளர் ணமி நாள் கலைவிழுதுதொடரில் நான் தலைமை ஏற்று நடைத்தும்போது நான் காவது விழுது இதுவரும். இந்த நான்கு பெளர்ணமி விழுதுவின் போதும், எமது வலயம் எம் விளைவும் போதுமானதான் என்பதே இனம் சார்ந்த நாட்டுப்பூர்க் கலைகளின் கூடுதல் விழுது விழுது விளைவும் விளைவும் மீன்வாசிப்பில், தனக்கென ஒரு தனி விளைவுக்காகவிழுதுவை தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இன்னிய முழுக்கமும், வெளி திவுவழி அலங்கரித்துவந்த ஊர்திகளும், உறுங்கிக் கிடந்த எம் உணர் வுகளைத் தட்டி விட்டிருக்கின்றன. உண்மைதான், உங்கள் எல்லோரதும் ஒத்துழைப்போடு பாரதி கூறிய அக்கினிக் குஞ்சொன்றை ஊதி வளர்த்து ஊரிடையே இந்தப் பெளர்ணமி நாட்களில் தவழ விட்டிருக்கின்றேன். இன்றும் தவழவிட்டுள்ளேன். இந்த மண்ணில், இந்த அக்கினிக்குஞ்சு கடர் கொண்டு எழுந்து, பாடசாலைகள் அமைந்துள்ள கிராமங்கள் தோறும் ஒரு

பெரும் கலைக் தீயாகச் சுப்பிடிட்டுப்
பிரகாசிக்கத் செய்ய வேண்டியது இந்த
மன்னின் சொந்தங்களுடும் பொறுப்பும்
மிகப்பெரும் கடமையுமாகும்.
ஏனெனில் மூலம் பொறுப்பும் கடமை என்று
கூட்டத் தில் கூடி நின் நு
மூலம் கூடி மூலம் மிகப்பொறுப்பும்
கூவிப்பிதற்றலைன்றி, நாட்டத் தில்
கொள்ளார்” என்றான மகாகவிப்பாறது
அவன்து அந்தக் கூற்றை மறுதலித்து
அன்னிரும்பாற்றின்து கொள்ளச்
கங்கற்யம் பூணும் நாளாகவும் இந்த
நாளை ஏற்றுக்கொள்வோம் என வேண்டி
நிற்கின்றேன்.

இந்தக் கூறும் நாம் இந்தியக்
இநுதியாக, என்மனதில் ஆழப்
வருபாறு நினோக்கி குத்தியும்
பதிந்து நிற்கும் பேராசிரியர் கா.சிவதும்பி
அவர்களது கூற்று ஒன்றினை
உங்களுடன் பகிர்ந்து படி, என் உங்களுடைய
நிறைவு செய்து அகல்கின்றேன்.

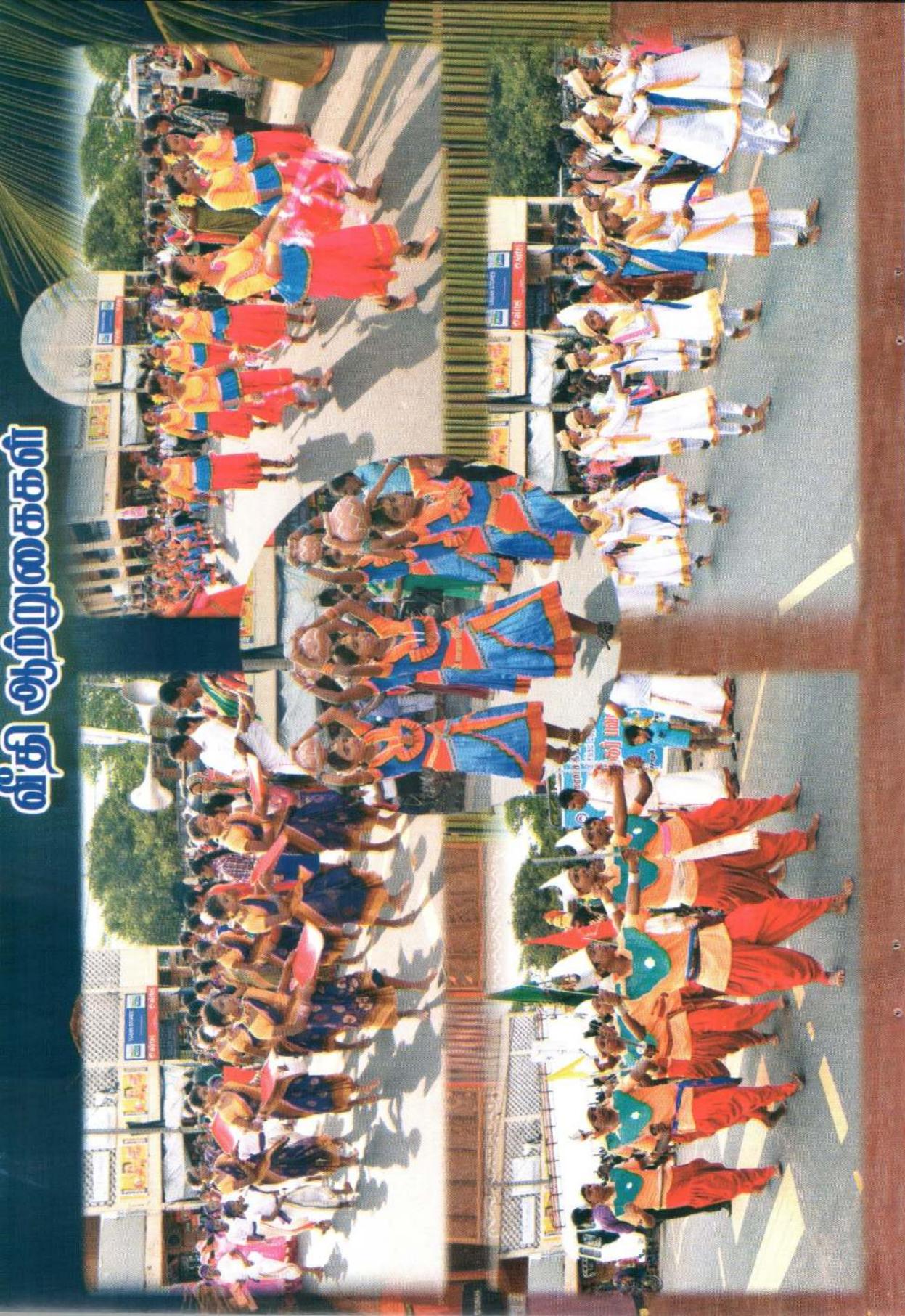
நாம் இன்னும்யாழ்ப்பாணத்துக்
கலை வரலாற்றை எளிதில் புரிந்து
கொள்ளவில்லை, அந்த வரலாற்றுக்கான
மூலங்கள் பல உள்ளன, ஆயினும்
வரன் முறையான ஒரு வரலாறு இன்னும்
இல்லை” என்ற கூற்றினையும் இறுதியில்
நினைவு படுத்திக் கொண்டு கலை
வளர்க்கும் பணிகளை உங்கள்
கைகளிலே தந்து விட்டபெறுகின்றேன்.

தாந்திரப்பாட்டு அரசுக்கும் கூடுதல்
பீடால்லியாக்கா இவ்வெ
க்காரணத்தை பிரதிவே
தார்ச்சனை காலத்திலே

இளர்த்துகளின் மலரி

പ്രകാശരമ്പിച്ചെ ക്ഷേത്ര

கிராமிய நடனங்களின் தனித்துவம்

திருமதி. வஜித்தா சுனீல்
ஆர்யரட்னா

இதற்கென்பதை அழைத்து முன் வரும் போது

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்

பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே கடும் வெய்யிலும் கடும் குளிரிலும் உழைத்து ஓய்ந்த மானுடவாழ்வில் உழைப்பும் ஓய்வும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தே வந்திருக்கிறது. பசிக்காக மட்டுமே உழைத்து வாழ்ந்தவர்கள் தங்கள் ரசனையையும் மறந்ததில்லை. கற் காலப் பதிவுகள் சிதைத்த து போயிருக்கலாம் பொற்காலச் சுவடுகளாய் உருமாறி அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் உலகமும் உலோகமும் ஒன்றிணைந்து முயன்றாலும் நம் முத்தோர் களின் உணர்வுகளையும் உணர்வின் வெளிப்பாடுகளையும் நாம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. இவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சி நம் முத்த குடிகளின் கைவரிசைகளாகவும் மன்னின் கலைகளாகவும் வாழ்ந்து கொண்டுடிருக்கின்றன. கிராமத்தில் இருந்து மக்கள் நகரை நோக்கிப் பொருளாதார, சமூக, பண்பாடு ரீதியாக நகர்ந்து செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் தொன்மையைப் பேணும் மரபு இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகிறது. இதனைக் கலைகளும் முன்னிலைப் படுத்தி வருகின்றது. என்றால் மிகையாகாது

இத்தகைய கிராமியக்கலைகள் இந்தியாவில் வளர்ச்சி பெற்றுத் தந்து நாட்டிலும் அக்கலைகளுடன், சில கலைகள் இன்று வரை பேணப்பட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது ஒரு நாட்டின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு சமூக விழுமியத்தைப் பிரதி பலிக்கும் சிறந்த கருவிகளாகும். கலை என்பது ஒரு நாட்டின் பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமன்றித் தகவல் ஊடகமாவும் கலாசாரப் பலகணியாகவும் திகழ்கிறது, இவற்றை நாட்டுப்பூர்க் கலைகள் எனவும் கூறலாம் நம்மண்ணோடு தொடர்புடைய பாரம்பரியத்தையும், அடி ஆழத்து வேர்களையும் பிரதிபலிக்கும் கலை சமூக வளர்ச்சிக்கும் மன எழுச்சிக்கும் சிறந்த கருவியாகும். நம் முன்னோர்களின் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், சிறந்தவைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுப் புறக் கலைகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இக் கலைகளே சமுதாயத் தீன் ஆவணங்களாகத் தெரிகின்றன. வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவங்களின் கலையாக சில கலைகளைக் கிராமங்கள் நமக்கு அளித்துள்ளன. இக்கிராமியக் கலைகள் தொழில்

சார்ந்ததாகவும் வேண்டுதல் சார்ந்ததாகவும் குதூகலம் சார்ந்ததாகவும் பாவனைப் பொருட்கள் சார்ந்ததாகவும் செயற் படுத்தப்படுகிறது. இந்த வகையிலே, கும்மி கோலாட்டம், ஓயிலாட்டம், கரகாட்டம் பறையாட்டம், காவடியாட்டம், சிலம் பாட்டம், மயிலாட்டம், பொய்க்கல் குதிரையாட்டம், புலியாட்டம், பொம்ம ஸாட்டம், பாரம்பரிய நடனம், கூத்து வடிவங்கள், வில்லுப்பாட்டு, சிலா ஆட்டம், எந்தல் நடனங்கள், தொழில் சார்நடனங்கள் ஆடல் வகைகள் என பல உள்ளன.

கும்மியாட்டம்:

பெண்கள் வட்டமாகச் சுற்றி வந்து கைகளால் கொட்டி குனிந்து நிமிர்ந்து ஆடும் ஆட்டம் கும்மியாட்டம் எனப்படும். “கும் மாய் கும் முதல் குழுமி” என்பதிலிருந்து கும்மி என்று வந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கிய நூலான அகநானாறு சிலப்பதிகாரத்தில் கொம்மை என்ற சொற்களும் வருகின்றன. கோவில் விழாக்கள், பூப்புநிகழ்ச்சி, மழைபெய்ய வேண்டுதல் போன்ற வைபவங்களுக்கு கும்மி ஆடப்படுகிறது. கும்மி ஆடும்போது முனைப்பாரி, குத்துவிளக்கு, மலர்க்கட்டை, பலகாரட்டை, என்பனவற்றை வைத்து ஆடுவார்கள். கும்மி நடனத்தின் தாளம் $6/8$ அல்லது $12/8$ என்ற வேகதாளம் கொண்டது. இத்துடன் தோல்பானை, சிங்கி போன்ற இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறான சிறுப்பம்சம் கொண்டதே கும்மியாட்டமாகும்.

கோலாட்டம்:

கோலாட்டத் தீல் நிறங்கள் தீட்டப்பட்ட கோல்களைக் கொண்டு தாளத்திற்கும் இசைக்கும் ஏற்றவாறு ஒன்றோடு ஒன்று தட்டி ஒலியெழுப்பிப் பெண்கள் ஆடும்நடனம் இதுவாகும். தமிழகத்தில் பல இடங்களிலும் மற்றும் குஜராத் ஓரிசா, ஆத்திரா போன்ற பிற மாநிலங்களிலும் இது ஆடப்படுகிறது. தமிழகத்தில் கண்ணன், பிறப்பு நாளன்று கோலாட்டம் ஆடுவது மரபாக உள்ளது. மற்றும் அரச விழாக்கள், கல்விக்கூட விழாக் கள் என்பவற்றை சமூக விழிப்புணர் வகுக்காகவும் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. கோலாட்டத்தின் நேர்கோட்டு வடிவம், பின்னல் வடிவம், வட்டவடிவம், கூட்ட வடிவமுறை அல்லது சிலுவைக் கோல்வடிவங்கள் எனப் பல வகைகள் உண்டு. பாடலுக்கு ஏற்ப தவில் போன்ற இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாட்டத்தில் நாடகப் பாணியும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒயிலாட்டம்:

ஆண்கள் குழுவாக கைக் குட்டை வைத்துச் சுற்றித் தங்கள் ஆண்மை அழகு வெளிப்படும் வண்ணம் ஆடும் ஆட்டம் ஓயிலாட்டம் எனப்படும். ஓயிலென்றால் அழகு அலங்காரம், ஓய்யாரம், சாயம் எனப் பொருள்படும் கோவில் விழாக்களிலும் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ ஆலயங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் இது ஆடப்பட்டு வருகின்றது. பாடல், ஆடல், உரையாடல் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது. தந்காலம் உரையாடல் வழக்கில்

இல்லா அடவுகளின் வேகத்தை; தக்கு, காலம் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம் மேலும் ஒயிலாட்டத்தின் அடவுகள் பயன்படுத்தும் இசைக்கருவி தோலால் கட்டப்பட்ட குடம், தவில், சிங்கி என்பவற்றுடன் காலில் சலங்கை கட்டியும் ஆடுவார்கள்.

கரகாட்டம்:

மாரியம்மனுக்கு ஆழமாத்ததில் கரகம் எடுப்பது நாடெங்கும் உள்ள வழக்கமாகும். மலர்களைக் கொண்டு அழகான ஒப்பனை செய்யப்பட்ட குடத்தைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு ஆடும் ஆட்டம் கரக ஆட்டமாகும். இது இறைவழிபாட்டுடன் தொடர்பு உடையது. இந்தக் கலை பலவித வண்ணமலர்களால் போர்த்தப்பட்டு அழகாகச் செய்யப் பட்டிருக்கும். இக் கரகாட்டத்தில் ஆண்கள், பெண்கள் ஒன்றாக ஆடுவது பல அடுக்குகள் கொண்ட கரகத்தைத் தாங்கி ஆடுவது என்பன கரகாட்டத்தின் தனிச்சிறப்பு ஆகும்.

காவடியாட்டம்:

சமய உணர்விற்காகவும் பொழுது போக்கிற் காவும் காவடி ஆட்டம் நிகழ்த்தப்பட்டுகிறது. காவடி தண்டைக் கொண்டு ஆடுவதால் இவ்வாட்டம் காவடியாட்டம் எனப்பெயர் பெற்றது. காவடி எடுத்து முருகக் கடவுளை வழிபடும் நிகழ்ச்சி யாகக் காவடி ஆட்டம் நடைபெறுவது தமிழர்கள் மரபாகும். காவடியாட்டம் இறைதொடர்புடையது ஆதலால் பல கடுமையான நோன்புகளை மேற்கொண்டு காவடி எடுப்பார். கலைத்திறனும் ஆடல் நுட்பமும் இதில் மிகுதியாக இருக்கும்.

பறையாட்டம்:

பறை அல்லது தப்பு என்கின்ற இசைக்கருவியை இடது கைத்தோளில் தொங்க விட்டபடி தன் மார்போடு ஆனதும் நீளமான குச்சியை இடதுகையினாலும் சிறிய குச்சியை வலது கையினாலும் பிடித்து தானங்களை அடித்து அடவுகள் ஆடுவது பறை ஆட்டம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பறை மரக் கட்டையால் செய்யப்பட்ட வட்டவடிவ சட்டத்தில் பதப்படுத்தப்பட்ட மாட்டுத் தோலை இழுத்து ஓடிச் செய்யப்படும் ஒன்றே கால் அடி நீளமும் ஒரு சென்றிமீற்றர் அகலமும் கொண்ட சிம்புக்குச்சி (முங்கில் குச்சி)யைப் பயன்படுத்தியும் பூரசங் கம்பினால் செய்யப்பட்ட அரையடி நீளமும் முன்று செ.மீ கந்றளவுமின் அடிக்குச்சியை வலது கையிலும் வைத்து அடித்து ஒசை எழுப்பி அசைந்து ஆடும் ஆட்டமாகும்.

சிலா முட்டம்:

மான் கொம்புகளை வைத்து விலாவின் அலகு குத்தி நேர்த்திக்காகவும் வேண்டுதலுக்காகவும் சிலம்பு அடவுகளுடன் ஆடப்படும் நடனம் சிலா ஆட்டம் எனப்படும் மான் கொம்புக் கருவியானது இதை ஆடுகிற மக்களால் தயாரிக்கப் படுகிறது. நேராகச் சுழன் று வளர்ந்திருக்கும் இருமான்களின் கொம்பை வைத்து ஆடுவார்கள் இது ஒரு நேர்த்திக் கடனுக்காகச் செய்வதால் விரதம் இருந்து கட்டுப்பாடுகள் கடைப்பிடித் து ஆடுவார்கள்.

ஏந்தல் நடனங்கள்:

வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்களை ஏந்தி ஆடுதல் ஏந்தல் நடனங்கள் எனப்பட்டன. பாணி, சளகு, குடம், கொத்து, கூடை, கடகம், சங்கு, தாம்பாளம் முதலிய பொருட்கள் ஏந்தியும் ஏறிந்தும் கைமாறியும் தொடுத்தும் ஆடுதல் ஏந்தல் நடனம் எனப்படும். இவ்வாறான நடனங்கள் தொல்குடி மக்களிடத்துப் பரவலாகக் காணப் படுகின்றன. கருவிக்கையாட்சி, கைவினை வளர்ச்சி முதலாம் சமூகச் செயல் முறைகளோடு இந் நடனங்கள் ஆரம்பத்தில் தொல்குடி மக்களிடத்துப் பரவலாகக் காணப் பட்டன. இன்றும் தமிழ் நாட்டின் கிராமங்களில் சில சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களின்போது இவ்வாட்டங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

தொழில்சார் நடனங்கள்:

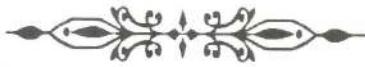
இவை தொழில் களுடன் தொடர்புடைய நடனங்கள் ஆகும். விரிவான முறையில் நாட்டார் நடனங்களின் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன. அரிவிவெட்டு நடனம், உழவர் நடனம், மீனவ நடனம், தேயிலைக் கொழுந்து நடனம்

என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவை உற்பத்தி நிகழும் போதே ஆடலிலும் பாடலிலும் ஈடுபடுதல் இடம் பெறும். உதாரணம்: நாற்றுநடுதல், அரிவிவெட்டுதல், தானியம் இடித்தல், புடைத்தல், மீன்பிடித்தல், படகு வலித்தல் முதலிய செயற்பாடுகள் ஆடியும் பாடியும் உற்சாகமடையச் செய்து குதுகலித்து செயலை விணைத்திறன் படுத்துகிறது.

இங்ஙனம் சிறந்தோங்கி விளங்கும் கிராமிய நடனங்களை மையமாக வைத்து மாணிட வாழ்வின் நாகரிக நிலைப்பாடுகள், பண்பாட்டுக் கூருகள், பழக் கவழக கங்களை வாழ்க்கை முறைகளை, மையமாக வைத்துத் தென்மராட்சி வலயக் கல்வி அலுவலகம் எடுத்துவரும் இன்னுமொரு பாரம்பரிய கலைப் பொக்கிசங்களை இந்திகழிச்சியில் காணக்கூடியதாய் இருந்தது. இவ்வறிவு மக்களுக்குச் சென்றுடையக் கூடியதாக எது வீதி நிகழ்ச்சிகள் பாரம்பரிய கலைகள் இடம் பெற்றமை பொருளாதார வசதி அற்ற மக்களுக்கு கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாக அமைந்து புளகாங்கிதம் அடையச் செய்தது. இந்த வகையிலே இந்த நிகழ்ச்சிகளை நெறியாள்கை செய்து வழிப்படுத்திய ஆசிரியர்களும், மாணவுச் செல்வங்களும் பராட்டுக்குரியவர்கள்.

கடந்து சென்ற முழுநிலா

த.வ. உதயகுமார்

சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர் (தமிழ்)

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்.

தண்மதி தவழும் வானம் என்றும் உலகத்தோர் மகிழும் நேரம். நிறைமதி கண்டு மனம் மயங்காத உயிர்களில்லை. முழுநிலாவானில் முகம் காட்டும் நாளொன்றில் கலைகளைச் சேர்த்து இம் மன் ணில் (தென் மராட் சியில்) விலையில் ஸாத் தமிழர் மரபைப், பண் பாட்டை ஒன்றாகத் கூட்டிக் குழுத்துத் தந்த அந்நாளை எண்ணி, பெருமித உணர்வு சிந்த இன்பத்தின் எல்லைமீற நடந்ததோர் பெளர்ணமி விழாவை எழுத நான் சித்தம் கொண்டேன். கடந்த முழுநிலாவின் இன்னும் கடக்காத நினைவுகளுடன்.

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம் ஜப்பசித் திங்கள் முழுநிலா நாளில் நடத்திய கலையமுதப் பெளர்ணமி விழா பற்றி பேசாதார் நாவில்லை. கண்டவர்கள் மெய்மறந்து வாய் திறந்து நிற்கும் வண்ணம் கலையமுதைக் குழுத் தெடுத்து விழவு கண்டார். ஆம் கற்பனை வரிகள்ல சொற்பங்க் காட்சியுமல்ல நிதர்சனமாக நிகழந்த நிகழ்ச்சி பற்றி வரிகளாற் சொல்லின் சொஞ்களே பஞ்சம் கானும் நவம்பர் 14-ம் நாள் (2016.11.14) காலை 8.30மணிக்கு தென்மராட்சி வலயக்

கல்விப் பணிப்பாளர் தமிழின் காப்பாளர் சீர்மிகு. ச. கிருஸ்னகுமார் அவர்களின் தலைமையில் விழா ஆரம்பமானது. இப் பெளர்ணமி விழா சாவகச்சேரி நகரை மையப்படுத்தியும், யா/திறிபேர்க் கல்லூரி வாசலைத் தொடக்கப் புள்ளியாகவும் கொண்டு ஆரம் பமானது. இப் பெருவிழாவில் அலங்கார ஊர்திகளின் பவனி அற்புத அம்சமாக முன் நகர்ந்து சாவகச்சேரி கலைகலாசார மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்றுடைந்தது. தென்மராட்சிப் பாடசாலைகளை ஒன் றி ணைத் து வலயக்கல்வி அலுவலகம் இவற்றை வழங்கியிருந்தது.

கண்கவர் ஊர்த்து:

தமிழும் சைவமும் தழைக்கும் நம் மண்ணில் ஈழத் துச் சித்தர் களை உருவகப்படுத்திய ஊர்தி யா/கைதடி விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயத்தால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு முதலாவதாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. இது பக்தி உணர்வைப் பரப்பிச் சென்று கொண்டிருக்க தமிழிலக்கிய வரிசையிலே கம்பன் தந்த அற்புத படைப்பாம் கம்பராமயணத்தில் உயிர்ப்புள்ள ஒரு

காட்சியைத் தத்துவரூபமாக காட்சிப் படுத்தி தந் தது யா/மீசாலை விக்கினேஸ்வர வித்தியாலயம். கடல் தாண்டி வந்த இராம பக்தன் அனுமன் அன்னை சீதாப் பிராட்டியைதேடிக் கண் ஊற்று நற் செய்தி சொல்லி கணையாழி நல்கி நம்பிக்கையூட்டும் அந்தக் காட்சி காண்போர் மனதைப் பற்றியது. வெறும் காட்சிப் படிமாக மட்டுமன்றி மனித வாழ்வில் கிடைக்க வேண்டிய நம்பிக்கை, இலட்சியம், எதிர்நீச்சல், பொறுமை வெற்றி என்ற பல அம்சங்களைச் சிந்திக்கச் செய்த கலைப்படைப்பாக இவ் ஊர்தி நகர்ந்து சென்றது.

பெற்றோரை மதிக்கத் தவறும் இக்கால இளையோருக்கு நற் செய்தி சொல்வதாக இன்னொரு ஊர்தி நகர்ந்து பெற்றோரை வலம் வந்து பிள்ளையார் மாம் பழும் பெறுகின்ற காட்சியைக் கொண்ட நற்படைப்பாகத் திகழ்ந்தது. “பெற்றோரே உலகம்” என்ற செய்தியை யா/கைத்தி குருசாமி வித்தியாலயம் கலையம்சமாக வழங்கியிருந்தது. ஒரு சாதாரண வணிக குலப் பெண்ணாக உதித்த கண்ணகி கற்புடை மகளிராக வாழ்ந்து பொற்புடைச் செம்மலாகத் திகழ்ந்து தன் கணவனை அநீதி பறித்தபோது பாண்டியன் சபை ஏறி நீதி கேட்டு நிலைபெற்றாள். சிலம்புடைத்து உலகோர்க்கு செய்தி சொன்னாள். அரசியல் பிழைத் தவரை “அறம் வகைக்கும். உரைசால் புத்தினியை

உயர்ந்தோர் ஏத்துவார். ஊழ்வினை உருத்து வந்துட்டும்” என அறம் கூறும் சிலப்பதிகாரக் காட்சியை நினைவுட்டிக் கடந்து சென்றது. மற்றொருவூர்தி இதனை நகர்த்தியது யா/மட்டுவில் கமலாசனி வித தியாலயம். அதன் பின் னேசத்தியத்தைக் காத்து சரித்திரத்தில் இடம் பிடித்த அரிச்சந்திரனின் வாழ்வைப் படம் பிடித்தபடி சென்றது யா/வரணி மத்திய கல்லூரி வழங்கிய ஊர்தி. தமிழ்லக்கியங்களும் சைவசமயத் தத்துவங்களும் ஊர்திகளில் உலா வந்தன கண்டு களிப்படைந்த உள்ளங்களின் இன்ப நினைவுகளை என்னென்பேன்.

கலைப்படைப்பின் வீத உலா:

ஊர்திகளின் பின்னே ஊர்ந்து வந்த ஊர்வலத்தின் கூத்துக்கள் அற்புதமான கலைப்படைப்புக்கள் ஆகும். கூத்துமரபில் அமைந்த எண்வகைக் கூத்துக்களை நாடக அரங்கியல் மாணவர்கள் ஆடவர் அதனருகே தொடர்ந்தது ஓயிலாட்டம் யா/மட்டுவில் தெற்கு அ.மி.த.க பாடசாலை மாணவர்களின் அழகியல் சிந்தும் ஆட்டம் அது. பின்னே கோலாட்டம் ஆடிக் குதுகலித்த கண்ணியர்கள் யா/மந்துவில் ரோ.க.த.க. பாடசாலைமாணவர்கள். அதனைத் தொடர்ந்தன. குடநடனம் ஆடி வந்த வனிதையர்கள் யா/கைடித நுணாவில் அ.த.க. பாடசாலையின் மாணவச் செல்வங்கள் தாள நடனம் ஆடி வந்த யா/கச்சாப் அ.த.க. பாடசாலை மாணவர்களைப் பின் தொடர்ந்து கரகாட்டம் இவர்கள் யா/அல்லாரை

அ.த.க. பாடசாலை மாணவர்கள். பார்ப்போர்க்கு மனதில் கூத்தாட்டம். கலை சுவைக்க முடியாத திண்டாட்டம். இவர்கள் பின்னே யா/நாவற்குழி ம.வி மாணவர்கள் உழவர் நடனம் தித்திக்கும் திருநடனக் காட்சியது. அதன் பின்னே பெருமகிழ்வு தரும் வண்ணம் பொம் மலாட்டம் வழங்கியவர்கள் யா/மிருகவில் அ.த.க. பாடசாலையினர். இத்தனையும் நகர அதன் பிறகே மாலை நடனம் அது அற்புத அழகு நடனம். யா/கைதடி முத்துக் குமாரசுவாமி மகா வித்தியாலய மாணவர்கள் அவர்கள். ஆட்டம், பாட்டம் கொண்டாட்டம் நிறைவேற்றோ என்று ஏங்கியவர்க்கு யா/சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி மாணவர்கள் தந்தன் வண்ணத் துப்புச்சிகளின் களியாட்டம், ஆட்டங் களுக்குச் சிகரம் வைத்தாற் போல் வண்ணச் சிறகசைத்து வானில் இருந்து வட்டமிட்டு வந்த வண்ணத்துப் பூச்சி களாய் மாறி கலையழுத்ததேன் குடிக்க வந்தனரோ? எனும் வண்ணம் ஆட மகிழ்வு தந்தனர். இன்பங் கொண்டு தமிழர் என்ற இறுமாப்புடன் விளங்கினர் விருந்தினர்.

விருந்தனர் வரவேற்று

தமிழரின் கலைமரபுக்கு எல்லையுண்டா. “தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா” என்ற எண்ணத் தோடு கலை நீட்சியின் தொடர்ச்சிகளை இரசித்தபடி யா/இறிபேர்க் கல்லூரி நுழை வாயிலில் மலர் மாலை குடி கல்விச் சமூகம் குழந்து வரவேற்று அழைத்து வரப்பட்ட விருந்தினரை மேலும்

கௌரவிக்க யா/உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலய மாணவர்கள் இன்னியத்தை மீட்டனர். A9 வீதி வழி இசைத்தபடி சாவகச்சேரி சிவன் கோவில் வீதியில் அமைந்துள்ள கலாசார மண்டபம் நோக்கி விருந்தினர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் முன் னே முடிகுடிய மூவேந்தர்களாய் தமிழ் மன்னர்கள் சேரன், சோழன், பாண்டியன் குடை கொடி ஆலவட்டத்துடன் முன்னே செல்லத் தமிழ் மணக்க வெற்றி முரசு வீர முரசாய்க் கொட்ட கொம்பு வாத்தியம் வாணோக்கி இசை எழுப்ப விண்ணதிர தேவர்களும் மகிழ்ந்தாற் போல் கார் காலக் கடும் மழு யினை அடக்கி வைக் க விருந்தினரை அழைத்துச் சென்றனர். யா/மீசாலை வீசிங்கம் மத்திய கல்லூரியினர். பெருமகிழ்வு கொண்டு கம்பீரமாய் தமிழனாய் பிறந்ததன் பெருமித்துடன் விழாக் கோலம் கண்டபடி கலாசார மண்டபம் நோக்கி நகர்ந்தனர் அதிதிகள்.

வடக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர் கௌரவத். குருகுலராசா அவர்கள் பிரதம அதிதியாய் கலந்து மகிழ்வித்தார். இவர்களோடு தென்மராட்சிப் பிரதேச செயலகத்தின் உதவிப் பிரதேச செயலர் உயர் மிகு ரஞ்சனா நவரத் தினம் அவர்களும் தென்மராட்சி வலயத்தின் முன்நாள் கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர் உயர்திரு கு. சிவானந்தம் அவர்களும்

கெளரவ விருந்தினராய் கலந் து
அன் றைய விழாவையும் எமது
வலயத்தையும் கெளரவப்படுத்தினர்.

ஊரெல்லாம் கூடிட் தேர் இழுத்தது
போல தென் மராட்சி வலயப்
பாடசாலைகள் சேர்ந்து தென்மராட்சி
வலயம் என்ற ஒரு குடையின் கீழ்
பேராளர் உயர்த்திரு சு. கிருஸ்ணகுமார்
அவர்களின் நெறிப்படுத்தலில் தமிழ் மரபு
தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் தம் தனித்துவ
அடையாளங்களாகத் திகழும் கலை
பண்பாடுகளை ஒரு சேர ஊர்வலமாய்
A9 வீதியைக் கடந்து சாவகச்சேரி சிவன்
கோவில் முன்பாக அமைந்துள் எ¹
மண்டபத்தினுள் புகுந்தது. தெருவெங்கும்
பெருங்கூட்டம் திருவிழாவாய் பெளர்ணமி
விழா மலர்ந்தது.

கலை அரங்கத்தின் மூலம்படி:

கலைக் கூடமாம் கலாசார
மண்டபத்தில் சர்க்கரைப் பந்தலிலே தேன்
வார்த்தது போல நிகழ்ந்தவற்றை
சுருக்கியாவது கூறாது இவ்வியாசத்தை
முடிவுறுத்தலாக்கு.

மங்கல ஒளியேற்றித் தமிழ்த்
தாய்க்கு மலர்மாலை குட்டி, எல்லோரும்
தமிழை வணங்கினர். மேடையிலே
கானாமிரதமாக மங்கல இசை மெல்ல
எழுந்தது. பஞ்சாபிகேசனின் பேர்கள்
சித்தார்த்தன், பிரதித்தன் குழுவினரின்
நாதஸ்வர இசை அனைவரையும் இசை
வெள்ளத்தில் நீந்தச் செய்தது.

யா/சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி அதிபரின்
வரவேற்புரையின் பின் யா/மீசாலை
வீரசிங் கம் மத்திய கல் லூரி
மாணவர்களும், யா/சாவகச்சேரி மகளிர்
கல்லூரி மாணவர் களும் இணைந்து
வழங்கிய நடனம் எல்லோரையும்
மெய்மறங்கச் செய்தன. இமை முடா
விழிகளுடன் அரங்கு நோக்கி அசைவற்ற
பாவைகளாய் கலைமாந்தித் திகழ்ந்தனர்.
அரங்கத்தோர். தொடர்ந்து தலைமையுரை
வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் தனித்துவ
மொழியில் தமிழாய் மணத் தது.
இத்தனைக்கும் காலாய் இருந்தவர்
களைப்பு நீங்கி களிப்புடன் ஆற்றிய உரை
எமது மண்ணின் கலைமரபுகளையும்,
தமிழ்ப் பண்பாடு களையும் கல்வி விருத்தி
பற்றியும் அவர் ஆழமாக நேசிப்பதை
அனைவராதும் உணரமுடிந்தது. தமிழ்
பந்தோடு அவர் ஆற்றிய உரையும்
சிந்தனைக்கு மட்டுமன்றி இரசனைக்கும்
விருந்தாகவே திகழ்ந்தது.

அரங்கம் தந்த விருந்து:

எமது தென்மராட்சி இசையாசிரியர்
கள் இணைந்து வழங்கிய மூவிசை
மாலை முழுமதி தினத்தின் ஊடாக அணி
செய்தது. இசைக்கு இத்தேசம் தலை
அசைக்கும் இசைக்குள் எல்லாம்
அடங்கும் என்பது உணரப்பட்டது. இதன்
நிறைவோடு அரங்கிலே மழலைகளின்
கூத்தாக யா/சாவகச்சேரி இந்து ஆரம்ப
பாடசாலை மாணவர்களின் கிராமிய
சங்கமம் அரங்கேறியது. காவடி, கரகம்,

ஒயிலாட்டம், வெப்பிலை நடனம் என்பன இணைந்து கூத்தாக சங்கமமாகியது. அற்புதமான படைப்பு அனைவரையும் ஏற்று இன்பம் நல்கியது.

தென்மராட்சிக் கல்வி வலய ஆசிரியர்கள் இணைந்து வழங்கிய பல்லியம் கடல் எல்லைகளும் தாண்டி இன் னிசையை எழுப்பி விட தென்மண்ணில் (தென்மராட்சியில்) ஒரு தேங்கடலாய் ஒடியது. தித்தித்தோம் நிலைமறந்தோம். இவ்விசை நிறைவோடு ஜப்பானிய நடனம் புதுக்களை கட்டியது. அரங்கிலே கிழைத்தேச கலைகளில் துவண்டு கலை இன்பம் மாந்தித் திழைத்த மாந்தர்கள் ஜப்பானிய நடனம் கண்டு புதுவன்று பெற்றிட்டார். அது யா/சாவகச் சேரி இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களின் கலைத்துவ படைப்பாக விளங்கியது.

சிறப்பு விருந்தினர் உரையில் இவை பற்றியெல்லாம் புகழாரம் தந்து பேசினார். அவரின் கலையார்வம் தமிழார்வம் எல்லாம் உரைவழியில் இழையோடின் எல்லோரையும் உணர்வோடு பாராட்டி வாழ்த்தி நின்றார்.

இறைவன் படைப்பிலும் இசையின் வெளியிலும் எல்லோரும் சமனே தான் என்பதை மாற்றுத் திறனாளிகளான யா/கைதடி நவீஸ்ட் பாடசாலை மாணவர்கள் வழங்கிய நடனம் உணர்த்தியது எல்லோரையும் மனம் நெகிழு வைத்தது.

நம்பிக்கை ஒளியை எம் நெஞ்சிலும் உருவாக்கிச் சென்றது அவர்களின் நடனம். இதற்கிடையில் தென்மராட்சிக் கல்வி வலய இசைத்துறை ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி. புனிதகுமாரி ஈழநேசன் அவர்களின் கீர்த்தனாயிரதம் என்ற இசைப்பாடல் களின் பேழை வெளியிடப்பட்டது. இந் நிகழ்ச்சியில் இன் னொரு கலைசார் பதிவாக அமைந்தது. தென்மராட்சியில் அவரின் இசைமுயற்சிகளில் இதுவும் இன்னொரு படிக்கல்லாகத் திகழ்ந்தது. இதன்பின் அரங் கேற்றிய நாட்டிய நாடகம் சங்ககாலத்துக்கு அழைத்துச் சென்றது. குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஜவகை நிலங்களில் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்த எம் தமிழரின் தொடக்ககால வாழ்வியல் ஒழுங்கங்களாக காதலும் வீரமும் அற்புதமாய் பின்னிய தெள்ளிய வாழ்வின் நிதர்சனத்தை நாட்டிய நாடகமாக யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி மாணவிகள் கண்முன் கொண்டு வந்தார்கள். அற்புத படைப்பாகப் பாராட்டுப் பெற்றது.

இவற்றின் பிறகே பிரதம விருந்தினர் எழுந்தார். பெருமைகு உணர்வோடு புளகாங்கித்தின் புலப்பாட்டோடு இந் நிகழ்ச்சிகளைப் பாராட்டினார். தமிழ் மணக்கும் இந் நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதற்கு காரணமான கல்விப் பணிப்பாளர் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் பெருமை

சேர்க்கும் வகையில் தனக்கே உரித்தான பாணியில் இயல்பாகவும் கருத்தாழமாகவும் அவர் நிகழ்த்திய உரையும் அன்றைய விழாவின் முக்கிய பதிவாகியது. நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவம். அரங்கில் தாமதமின்றி அத்தனையும் நேர்த்தியாகக் கோர்க்கப்பட்டிருந்தன. இறுதியில் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி என்ற தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து ஒரு காட்சி குறும்படமோ என்று எண்ணும் வகையில் நாடகமாகியது. வசந் தவல் லியும் குறத்தியும் நாடகத்தின் அற்புதமான பாத்திரங்களாகி குற்றாலநாதர் மேல் தெய்வீக்கக் காதல் கொண்ட காட்சியை மிக தத்துருபமாக தந்திருந்தனர் தென்மராட்சி ஆசிரியர், மாணவர்கள். இத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் மொத்தமாக 5 மணித் தியாலங்களில் அற்புதமாய் அரங்கேற்றின. மேடையிலும் நிறை மதியின் காட்சியே பின்புலமாய் அமைக்கப்பட்டது. அனைவரையும் கவர்ந் திருந்தது.

இந் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தினது

முக்கியமான பதிவுகள் படங்களாக இந்நாலில் இடை இடையே இடம் பெறுகின்றன. அத்துடன் இந்நிகழ்ச்சியின் ஊர்தி முதல் அரங்க நிகழ்வுரை அமைந்த கலை அம்சங்கள் உணர்த்திய கருத்தினைக் தொட்டு வளர்க்கப்பட்ட பல கட்டுரைகளும் இடம் பெறுவது இவ்வகையில் “முழுநிலா நிகழ்ச்சியின் முழுமையையும் தென் னவள் சுமக் கின்றாள்” என்ற பெருமை பெறுகின்றாள்

எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா! என்று வியக்கும் வண்ணம் விந்தையாய் அமைந்தது. தென்மராட்சி வலயத்தால் நிகழ்த்தப்பட்ட பெளர்ணமி விழா. புகழ் மொழியல்ல பார்த்தவர் வாயாலும் உடல் மொழிகளாலும் புலப்படுத்தப்பட்ட உண்மை. கடந்த முழுநிலா எம் சீந்தனையைவிட்டு இன்னமும் கடக்க வில்லை.

“நாளைக்கும் நிலவு வரும்”

நன்றி

**கல்லைக் கண்டான் சிற்பி
மெல்ல உளியால்
கண்ணுப் பகுத்துமாய் வழக்தான் – சிலை**

**சிற்யனைக் கண்டான் குரு
மெல்ல அனைத்து அன்பினால்
கண்ணுப் பகுத்துமாய் வளர்த்தான் – அவன் மாமேதை**

ஸ்ரீ சிவ முறுமுறுக்கள்

உரையியறி நடவடிக்கை

சிற்றிலக்கிய வரிசையில் திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி.

திருமதி க. மீதூன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்)
தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்.

வடமாகாணக் கல்வித்தினைக் களத் தீன் அணுசரணையுடன் தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம் நடத்திய முழுநிலா நாள் கலைவிழா 14.1.2016 ஆங் திகதி திங்கட்கிழமை தென்மராட்சிக் கலை மன்ற கலாசார மண்புத்தில் எமது மதிப் பிற் குரிய வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் சு. கிருஷ்ணகுமார் தலைமையில் மிகக் கோலகலமாக நிறைவேறியுள்ளது. இந்நிகழ்ச்சியிலே அரங்கேறிய முத்தான நிகழ்ச்சிகள் அத்தனைக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல அமைந்து அவையையும், அரங்கையும் அணி செய்து அடுத்து என்ன நிகழப் போகின்றது என அனைவரது கண்ணேயும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவர்ந்து சென்றது தென்மராட்சிக் கல்வி வலய பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஒருங்கிணைந்த படைப்பாக அவைக்கு அளித்த திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி நடன நாடகம்.

அரங்கிலே அணி அணியாக நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறிய வரிசையிலே செல்லும் பரமன் அழகினை பார்த்திட அடுத்த நிகழ்ச்சி திருக்குற்றாலக்குறவுஞ்சி

என அறிவிப்பாளர் தனது மணிக்குரலால் அறியத்திருகிறார். திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி என்பது எத்தகைய கதை, எத்தகைய நிகழ்ச்சி, எப்படி ஆரம்பமாகும் யார் மேடையிலே தோன்றப் போகிறார் என அனைவர் கண்களும் அகலத் திறந்திருக்க கட்டியக்காரர் இருவர் “உப்பாய குப்பாயம் கட்டி கொண்டைக்கு உல்லாச பொற்சரிகை ஜில்லாவும் கட்டி கையிற் பிரம்புடன்” தோன்றுகின்றனர். அவர்கள் என்ன செய்தி தரப்போகிறார் கள் என ஆவலுடன் செவிகளைக் கூர்மையாக்கிக் காத்திருக்க அவையின் நடுவிலே “அரோகரா அரோகரா” என்ற கோடிம் வானைப்பிளக்கிறது. வடக்கு மாகாணத் தீன் அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் கிளிக் கிளிக் கமராவுக்குள் அடக்கிக் கொள்ளும் பிரபல ஓளிப்படக் கலைஞரே திணறிப் போகின்றார்.

பக்தர் கூட்டம் பரவியேத் த திருக்குற்றாலநாதர் தனது ஏற்று ஹர்தியிலே பவனி வருகிறார். பவனி செல்லும் பரமன் அழகினை பார்த்திட வேண்டும் பருகிட வேண்டும்.

பக்தர்கள் அனைவருக்கும் பாதையின் இரு மருங்கும் அணிதிரள்கின்றனர். ஆண் பெண் பேதமின்றி முப்பு, இளமை வேறுபாடின்றி “அவனருளாலே அவன் தாழ் வணங்க” வந்தோர் வரிசையிலே பேதை முதல் பேரிளாம் பெண் ஈராக ஏழு பருவ மங்கையரும் இணைந்திருக்கின்றனர். இவர் களிலே அழகும் இளமையும் ஒரு சேர வாய்க்கப் பெற்ற வசந்த வல்லி என்னும் பைந்தொடியும் அடங்குகிறாள் தன் தோழியர்களுடன் வரிப்பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த வசந்த வல்லி குற்றால் நாதர் எழிலிலே மனதைப் பறி கொடுத் துத் தன் வசமிழக் கிறாள். அவவேளையிலே அவ்விடத்து வந்த குறி சொல்லும் குறத்தி இவள் குறிப்பறிந்து குற்றால் நாதரைச் சேர்வாள் எனக் குறிக்கு பரிசில் பெறுகிறாள். இதுவே இந்த நடன நாடகம் கூறும் கதைச் சுருக்கமாகும். இத்தகைய அழகிய நடன நாடக விருந்தாக அமைந்த திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி என்ற சிற்றிலக்கியம் பற்றிச் சுற்று நோக்குவோம்.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே சங்க காலம் தொட்டு நாயக்கர் காலம் வரையான இலக்கியங்கள் அரசர்களையும், அவர்களைப் போன்ற அந்தஸ்து உடையவர் களையுமே போற் றிப் பாடுபவையாக அமைந்தன. நாயக்கர் காலத்தின் பிற்பகுதியிலேயே சாதாரண பொதுமக்களைப் பாட்டுடைத் தலைவர் களாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் முகிழ்க்கத் தொடங்குகின்றன.

பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் போன்ற இவ் வகையின் இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்ற அடிப்படையில் அவை தோன்றிய காலத்து மக்கள் வாழ்க்கையினைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் அதேவேளை விரச இலக்கியச் சார்பும் இந்த இலக்கியங்களில் இழையோடிக் காணப்படுகின்றன.

தமிழிலக்கியங்கள் கூறும் ஜவகை நிலப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் மலையும் மலைசார்ந்த பிரதேசம் குறிஞ்சி. இந்நிலத்திற்குரிய மக்கள் குறவர். இவர்களில் ஆண்கள் பெரும்பாலும் வேட்டையாடுதல் தொழிலிலும் பெண் கள் தினைப் புனங் காத் தல், குறி சொல் லுதல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபடுவர். “குறிஞ்சி எங்கள் குறுச்சாதிக் குடியிருப்பதாமே” என குறவஞ்சி கூறுகிறாள். வஞ்சி என்பது ஒருவகைக் கொடி வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையையுடைய பெண்ணை “குறவஞ்சி” என்பது குறிப்பிடுகிறது.

தமிழிலே தோன்றிய 96 வகையான பிரபந் தங் களிலே உலாப் பிரபந்தமும் ஒன்று. தெய்வமோ அரசரோ திருவீதி உலா வரும்போது இந்த வரவினை பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை பேரிளம் பெண் என்னும் ஏழுபஞவ மங்கையரும் கண்டு காதல் கொண்டு மெயம்மறந்து நிற்பதாகப் புலவர்கள் செப்புகின்றனர். திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி ஆசிரியரான திரிகூட்ராசப்ப கவிராயர் குற்றால் மலையில்

கோவில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் குற்றாலனாதரைப் (சிவனை) பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு 14 இலக்கியங்களை இயற்றியிருள்ளார். எனினும் அவற்றுள் தன்னிகரற்று விளங்குவது திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே.

குறையைக் கூறி அருள் வேண்டிப் பிரர்த்திப்பார் பக்தர்கள். இத்தகைய நிகழ்வே அங்கும் நிகழ்கின்றது. இதனை ஒரு காதல் நிகழ்வாக (ஒரு தலைக்காதலாக) கவிராயர் சித்திரிக்கும் விதம் அற்புதமானது.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் இலக்கியச் செழுமையோடு இசை நாடகப் பண்பும் விரவிக் காணப்படுவதால் உன்னதமான இசை நாடக நூல்கவே இது விளங்குகிறது. சிறிய சிறிய சொற்களால் அமைந்து மோனை எதுகை நயங்களோடு பொருட் செறிவும் பொருந்தி இராகதாள பாவங்களுக்கு ஏற் புடையதாக இந்நாலிலுள்ள கண்ணிகள் (பாடல்கள்) அமைந்துள்ளன. இந் நாடகத்தில் இடம்பெறும் கட்டியக்காரன், வசந்தவல்லி, சிங்கன், சிங்கி உரையாடலைத் தந்து பார்ப்போரை வயிறு குலங்கச் சிரிக்க வைப்பதோடு சிந்தனைக் கும் விருந்தளியபனவாய் திரிகூட ராசப்பா கவிராயர் இயற்றிய இலக்கியச் செழுமங்களுள் முடிமணியான திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியிலே திருக்குற்றால மலையில் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் குற்றால நாதர் தனது ஏற்று ஊர்தியிலே திருவீதி வலம் வருகிறார். எது ஆலயங்களிலே திருவிழாக் காலங்களில் தெய்வம் திருவீதிவலம் வரும் நிகழ்விற்கு இது ஒப்பானது இவ்வாறு வீதியுலா வரும் இறைவன் சந்திதியில் தத்தம் மனக்

“இந்திரரோயோ இவள் சுந்தரியோ தெய்வ ரம்பையோ மோகினியோ மனமுந்தியதோ கரமுந்தியதோ விழி முந்தியதோ” எனக் கோதை வரிப்பந்து கொண்டோடித் தோழியருடன் பந்தாடுகின்றாள் வசந்தவல்லி. பக்தர்குழாம் பரமன் தாளைப் பணிவது போலவே அவனும் பணிகிறாள். ஆனால் அவளது அழகு, இளமை, மனோவேகம் என்பன காதல் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. குற்றால நாதரைக் கூடுவதே குறிக்கோள்காகக் கொண்டு தனது ஆயத்தையும், பந்தாடலையும் வெறுத்து விரகதாப வேதனையால் துயருகின்றாள் வசந்த வல்லி.

சாமுத் திரிகா ஸட்சணங்கள் வாய்க்கப் பெற்ற அம்மங்கை நல்லாளின் மனக்குறிப்பை பார்த்த உடனேயே பட்டெனப் புரிந்து கொள்கிறாள். குறி சொல்ல அவ்விடம் வந்த மலைக் குறத்தியான சிங்கி “அம்மே யம்மே வெள்ளாச்சியம்மே உனக்கு அதிஷ்டம் வருகிறது நான் சொல்லக்கேளம்மே” என அவளது மனக் கருத்துக்கு ஏற்ற விதத்திலே தனது குறிசொல்லும் அனுபவத்திற்கேற்ப குற்றாலநாதர்

உனைத் தேடிவந்து மாலை குடுவார் எனக் குறியுரைத் து அந்புதமான பரிசில்களைப் பெற்றுத் தனது மலைக்கு ஏருக்கிறாள்.

அவ்வேளை அவளது கணவரான சிங்கன் நூவன், குனுவன் என்ற தனது நண்பர்களுடன் குருவி வேட்டைக்குச் செல்கிறான். அவர்களின் பறவைகள் பற்றியவர்னனையும், அவற்றை அகப் படுத்தக் கண்ணி வைக்கும் சிறப்பும் அந்புதமானது “ஆயாவும் கொக்கும் அருகே வருகுது, ஆசாரக் கள்ளர் போல் நாரை திரியுது” என வேட்டைப் பறவை களின் விதவிதமான சாயலைக் கூறி வேட்டையாடி வீடு திரும்புகின்றனர். தனது சிங்கியைக் காணாத சிங்கன் “எங்கே போனாளோ என் வித்தாரக் கள்ளி, வேடிக்கைச் சிங்கி எங்கே போனாளோ” என புலம்பிக் கொண்டு தேடி வரும் வழியிலே சிங்கியைக் கண்டு அவன் அணிந் திருக் கும் விசித் திரமான ஆபரணங்கள் பற்றிய அறிவு இன்மையால் இவை அவளுக்கு எப்படிக் கிடைத்தன. அவை, குத்துமா, கடிக்குமா என ஆவலோடு தொட்டுப்பார்க்கத் துடிக் கிறான் காலிலே புடையன் வளைந் திருக் கிறது என அஞ்சும் சிங்கனுக்கு சேலத்து நாட்டிலே குறி சொல்லிப் பெற்ற சிலம்பு கிடக்குத்தா சிங்கா என தனது ஆபரணங்களை அறிமுகம் செய்கிறாள். சிங்கி

இருவரும் ஒருவரையொருவர் கண்டுதழுவி மனக்கவலை தீர்த்தனர் குற்றால் நாதரைப் போற்றிப் பரவ கின்றனர். குற்றாலநாதர் புகழினைச் பாடவந்த திரிகூட்ராசப்ப கவிராயர்.

அவர் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கும் மலைவளத்தைக் குறத்தி வாயிலாக மிக அழகாக எடுத்துரைக் கிறார்.

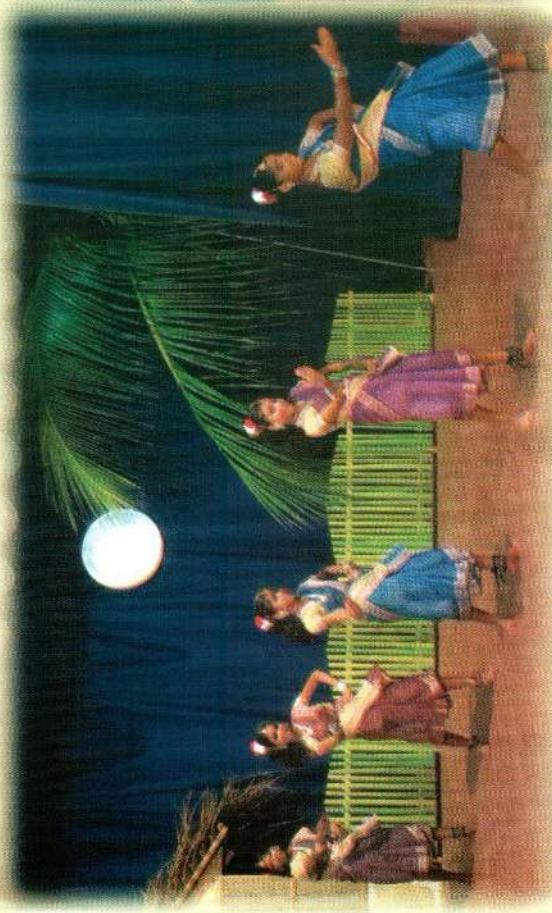
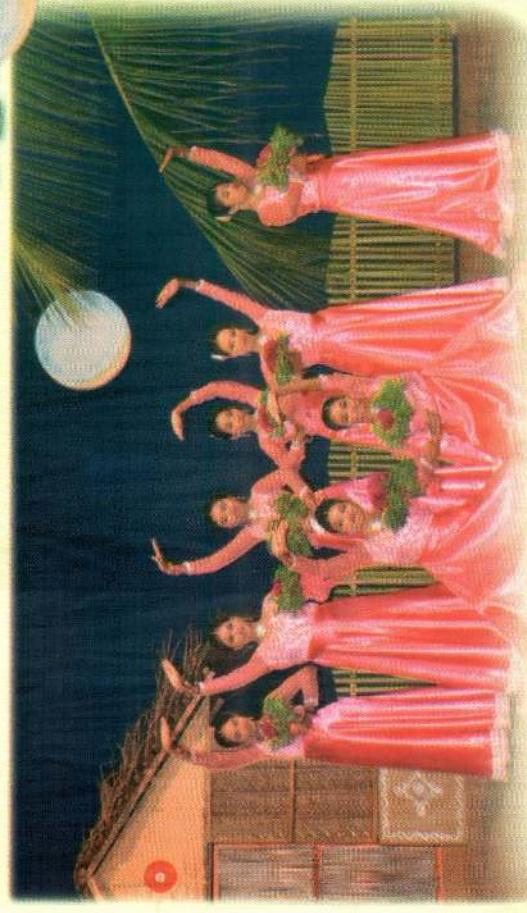
“தேனெருவித் திரையெழும் பி வானின் வழி ஒழுகும் செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழக்கும்” என மலையிலே கிடைக்கும் தேன் வளத்தையும். “கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணியலங்காரர் குற்றாலத் திரிகூட மலையெங் கள் மலையே” என பிறைச்சந்திரனை சடாமுடியில் தரித்த குற்றாலநாதர் சிறப்பையும் அழகாகச் செப்புகிறார்.

சிற்றிலக்கிய வரிசையில் சிறப்புக் குரிய ஒன்றான குறவஞ்சியை குற்றால மலையுடன் தொடர்புபடுத்தி அதனை அழகுற “திரு” என்ற அடைமொழியுடன் சேர்த்து “திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி” ஆக்கினார் திரிகூட்ராசப்ப கவிராயர் இந்த அழகுற இலக்கியத்தை உள்வாங்கி அதற்கேற்ப பாத்திரங்களைச் சிருஷ்டித்து அவர்களை அரங்கிலே உலவவிட்டு அற்புதமான நடன நாடகக் கலையை ஆற்றுவித்தனர். தென்மராட்சிக் கல்வி வலய அழகியற் பிரிவினர் அவர்களின் அவைக் காற்று கலையை வியக்காதார் இல்லை. அருமையான கலை நிகழ் ச் சியின் கதையினையும் அறியும்போது அந் நிகழ்வு மேலும் நெஞ்சிலே நிறைந்திருக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்பது திண்ணம் கலை இன்பத்தையும் இறை இன்பத்தையும் ஒன்றாக தந்த இவ் இனிய இலக்கியத் தையும் படைத்தோனையும் வாழ்த்தித் தமிழர் நாம் தலை நிமிர் ந் து நிலையுயர் ந் து வாழ்வோம்.

உலூ டிக்கஸ்சினி

ଓৱান্ক হাটজুনকো

செந்தழிமும் ருமுநிலவும்

இரு யார்வை

திரு. க. க. சஸ்வரன்,

தொழில் வழிகாட்டல் அமைச்சர்,

வரணி அதிரியர் மத்திய நிலையம்,

தென்மராட்சிக் கல்வி வகையம்

“தமிழ் மொழி மிகப்பழமை வாய்ந்தது. அம்மொழி பல மொழிகளுக்குப்பெற்ற தாயாகவும், இன்னும் பல மொழிகளுக்கு வளர்ப்புத்தாயா கவும் இருந்து வந்துள்ளது. தமிழ் மொழி நல்ல இலக்கிய வளமுடைய மொழி. அம்மொழியிலக்கிய விளக்கு கள் உலகை முடியிருந்த இருளை ஒட்டின. என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நடுநிலை உலகமே சொல்லும்.” என்றும் தமிழின் தொன்மையையும் தமிழிலக்கியங்களின் சிறப்பும் பற்றி புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் எழுதியின்ன கருத்துரைப் பகுதிகள் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கன. அத்தகு பெருமை மிகு தமிழ் மொழியை அலங்கரிக்கும் இலக்கியங்களோ, எண்ணிறைந்தன. என்று முன் தென் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்ப்பவை சங்க இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து ஜம்பெருங் காப்பியங்கள், ஜஞ்சிறுகாப் பியங்கள், பதினெண் கீழ் க்கணக்கு நூல்கள், பக்தியிலக்கியங்கள், பேரி லக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், தத்துவங்கள், இலக்கண நூல்கள், நவீனங்கள் என வரிசைப்படுத்திச் செல்லலாம். தமிழ்

மொழிக்குரிய பெருமை யாதெனில் தமிழ் மொழியின் மூல இலக்கியங்கள் தமிழிலேயே இருக்கின்றமையாகும். தமிழ் மொழி யாரிடமும் கடன் பெற்ற மொழியன்று. அதேபோல், காலத்தால் முத்தமொழியுமாகும். அத்தகு மொழிதனில் பேசப்படும் இலக்கிய வளங்களோ என்னாற்றவை. நிலமும் பொழுதும் கருவும் உரியும் அகத் தொழுக்க மாய் அமைய, அருஙும் ஆண்மையும் பண்டும் உயிர்ப்புடன் விளங்கு கின்ற நிலைகளை பூத்தொழுக்க மாய் புற நானுற்றுள் கண்டு களிக்கலாம். அதுமட்டுமன்றி அறமும் சீர்மியமும் விழுமியமும் விழுப்பொருங்கும் பக்தி யும் கொண்டதாய் என்னாற்ற இலக்கியங்கள் செம்மொழி வளர உரமாய் அமைந்தன. இத்தகு இன்கவைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் கருவுக்கு அழகூடும் நம்மியற்கையின் பங்களிப் பில் முழுநிலவுக்கு எத்தகைய பங்களிப்புண்டு என்பதை இச்சிறு கட்டுரை தொட்டுச் செல்கின்றது அவ்வளவுதான்.

முழுநிலவுக்கு மொழிபேதமோ மொழிபேதமோ, சமயபேதமோ இல்லாத போதும் தமிழின் இனிமைக் குக்கந்தாய் அமைந்தது என்றால் மிகை யேதும் இருக்காது. பூமியின் உபகோளான

சந்திரன் ஞாயிற்றின் ஒளியை வாங்கி இராக்காலத்தில் தன் ஜோளி தருவது இலக்கிய கர்த்தாக்களின் கற்ப ணைக்கு ஏதுவானது. நிலவு சுடுமா? குளிருமா? என்பது போன்ற வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு இன்னும் விடை கண்டவர் வாழ்ந்திலர். இது ஒரு புறம்...

மறுபுறம், சந்திரனைத் தெய்விக் நிலைப்படுத்தித் தேவர்களில் ஒருவ ராக வணக்கத்திற்குரிய நவக்கிரகங் களில் ஒன்றாக மனிதர்களின் வாழ் வகுகுரிய வழிப்படுத்தல்களைச் செனிக்காட்டும் சோதிடத் தின் முக்கிய கிரகமாக விளங்குகின்றமை சிறப்புக் குரியதாகும். குறிப்பாகக் குழந்தை ஒன்று பிறந்து விட்டால் அதன் நட்சத்திரம் சந்திரன் அந்தவேளையில் பால் வீதி மண்டலத் தில் நிற்கும் நட்சத்திரமாய் இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அத் தோடு, மாதங்களும் திதிகளும் நிர்ணயிக் கப்படும் முறை மையும் சந்திரனைக் கொண்டதாகும். அமாவாசை, பெளர்ணமி இருதினங் களும் இந்து சமயத்தவர்களின் புனித விரத நாட்களாகும். அதிலும் பெளர்ணமி எல்லோருக்கும் ஓய்வு நாளாக இறை வழிபாட்டுக்குக்கந்த நாளாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. சைவத் தின் மூலமூர்த்தியான சிவபெருமான் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணமாகச் சூடிச் சந்திர சேகரர் என்னும் நாமம் கொண்டிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதே.

இத்தகைய முழுநிலாவுக்கு விழா எடுத்து மகழ் ந் தனர் பெரியோர். இலக்கியங்களின் பாடுபொருளாய் ஆக்கினர் புலவோர். கற்பணைக்கு வளந்தரும் காவியமாக கினர் கவிவல் லோர். அத்தகையோர் கவித்துவத்தின் சிலவற்றை

இந்நாளில் நினைந்து களித்து மகிழ்ந்திடு வோம் வாரீர்.

அகநாநாறு பழந்தமிழரின் அக வொழுக்க உணர்வுகளை அழகொழு கத்தரும் இலக்கியமாகும் அகவொழுக்க நினைவுகளோடு மட்டும் அமையாமல் அவர் களது பெருமையும் மறமும் ஒழுக்கமும் வளமும் பண்பும் மற்றும் பற்பல வாழ் வியல் நெறிச் செயல் களும் செப்பங்களும் இத் தொகையினுள் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

தன் தலைவரியைச் சந்திக்க பகற் குறியிடத் தே வருகின்றான் ஒரு தலைவன். அவனுக்குத் தலைவி அவள் பெற்றோரால் வீட்டில் இருத் தப்பட்ட செய்தியைக் கூறி விரைந்து அவளை மணம் பேசி வருமாறு தோழி அறிவுறுத்துகின்றாள். “எல்லா நலனும் பெற்ற மலை நாடனே தந்தையின் காத் தலுக்குள் இருக்கும் தலைவி நிறுத் தவும் நில் ஸாது நின்னையே தொடர்கின்ற நெஞ்சத்தை உடைய வளாக இருக்கின்றாள். ஆகவே கள வில் கூடுதலை விடுத்து பசுமையான புதர்கள் குழந்த வேங்கை மரங்களும் ஒன்றிய பூங்கொத்துக்கள் விரியப் பெற்றுள்ளதுமான அவவேளை வளர் பிறைக் காலமாகும். திங்கள் நிரம் பியிருக்கின்றது. வளர் பிறை அன்றிக் கல்யாண நாட்கொள்ளார். ஆகவின் பெண் கேட்டு வருவாயாக” என்று தோழி அறிவுறுத்தும் பாங்கு நயக் கத்தக்கது. எல்லா நலமும் பொருந் தியிருக்கின்ற இக்காலம் வளர்பிறை காலம் சந்திரன் நிறைகின்ற காலம் நறிகாரியங்கள் இயற்றுவதற்குப் பொருத்தமான வேளை என

தோழி கூற்றாக வரும் இப்பாடல் நயந்து
இன்புறத்தக்கது.

“.....

வெறுத்த ஏர் வேய்புரை பணைந்தோள்
நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு
இவளும் இனையள் ஆயின் தந்தை
அருங்கடிக் காவலர் சோர்பதன் ஒற்றிக்
கங்குல் வருதலும் உரியை பைம்புதல்
வேய்கையும் ஓள்ளிரன் விரிந்தன, நெடுவென்
திங்களும் ஊர் கொண்டனாே”

போர் முடித்தற் பொருட்டுத் தன்
காதன் மனைவியைப் பிரிந்து சென்ற
தலைவன், போர்த்தொழில் இனிதே முடித்து
திரும்புகின்றான். அவ்வேளை மாலை
வேளை வானத் திலே இளநிலா அரும்பிக்
கொண்டி ருந்தது. தன் வரவை எதிர்பார்த்து
வாயிலே துணையாக நிற்கும் தன்
காதலியை நினைத்து இப்படிக் கூறுகின்றான்.
“.....

நீர்குடி சுவையின் தீவிய மிழற்றி
‘முகிழ்நிலாத் திகழ்த்தும் மூவாத்தின்கள்!
பொன்னுடைத் தாலி என்மகன் ஒற்றி
வருகுவை ஆயின், தருகுவென் பால்’என,
விலங்கு அமர்க் கண்ணள் விரல்விளி
- பயிற்றித்

திதலை அல்குல்ளம் காதலி
புதல்வற் போய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே!”

அரும்பும் நிலவினைப்போல் விளங்கும்
இளமதி போன்ற முகத் தினனும்,
பொன்னுடைத் தாலியினனு மாகிய என்மகன்
தெருவிலே விளை யாடி நிற்க, என்வரவை
எதிர் பார்த்து நிற்கும் அவள் அதைப்
பிறருக்கு அறியத்தராவண்ணம் என் மகனை
விரல் காட்டிப் பால்குடிக்க வாமகனே எனப்
பொய்யாக அழைத்து நிற்பாள் எனத்
தலைவன் எண்ணும் பாங்கும், தன்மகன்
முகத்திற்கு இளமதியை ஒப்பிடும் அழகும்
நினைந் தின்புறத்தக்கவை.

பிறிதோர் இடத்தில் தன் வினை
முடித்துத் திரும்பும் தலைவன் காத
வியை நினைந்து பாடுகின்றான்.

“.....

பசுநிலா விரிந்த பல்கதிர் மதியிற்
பெருநல் ஆய்கவின் ஓரீஇச....”

எனவரும் அடிகளில் தன்
தலைவியின் நெற்றியானது குளிர்ந்த
ஒளிக் கதிர் கள் பரப்பும் பல கதிர்

களையுடைய முழுமதி போன்றிருக்கும் என வர்ணிக்கின்றான். இத்தகைய முழுமதி வர்ணனைகள் உயிரோட்ட முள்ளவையாக அகநானுற்றிலே பொதிந்து கிடக்கின்றன.

அகத்தினை தான் தண் நிலவை அழகுக்கு அழைக்கும் என்றால், புறங்கூறும் வண்மையும் முழுநில வைத் தம் கவிப் பொருளாகக் கொள் னும் செய்தியையும் புறநாறுற்றில் கண்டு களிப்போம் வாருங்கள்.

வீரம் என்றாலே வெண்கொற்றக் குடைதானே அதன்குறியாய் வரும். வீரஞ் செறிந் த மன் னர் களின் வெண் கொற்றக்குடைக்கு உவமைக்காய் அமைந்த வெண்ணிலவு பெறும் உயர்வு புறநானாறு தோறும் விரவிக் கிடக்கின்றது. அவற்றில் ஒன்றை நாமும் கவைத்து மகிழ்வோம்.

முந்தீர் நாப்பண் திமில்சுட்டர் போலச்,
செம்மீன் இமைக்கும் மாக விசும்பின்
உச்சி நின்ற உவவுமதி கண்டு,
கட்சி மஞ்ஞையின் சுருமதல் சேர்ந்த,
சில்வளை விறலியும் யானும்,

-வல்விரைந்து.

தொழுதனம் அல்லமோ, பலவே! கானல் கழித்ப்பு முகந்து கல்நாடு மடுக்கும் ஆரைச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி போக்கும் உரனுடை நோன்பகட்டு அன்ன

-எங்கோள்,

வலன் இரங்கு முரசின் வாய்வாள்

-வளவன்,

வெயில்மறைக் கொண்ட உருகெழு

-சிறப்பின்

மாலை வெண்குடை ஒக்குமால் எனவே!

உறையூர் மருத்துவன் தாமோ தரனார், சோழ மன்னனின் வெண் கொற்றக் குடைக்கு மங்கலமாய் அமைத்த குடைமங்கலம் இது. மீன் பிடிப்போர் படகில் ஒளிதரும் விளக்குப் போல், வானத்தின் நடுவே செவ் வாய் நடசத்திரம் தோன்றும் அப்போது உச்சியிலே தோன்றும் முழுநிவைக் கண்டு காட்டு மயில்கள் மகிழ்ந்து ஆடும். அது போலவே யானும் சில வான் வளைகளை அணிந்த விறலியும் அம் மதியை விரைந் த தொழுதோமே! கடலுப்பு ஏற்றிய பாரமிக்க வண்டியை மலைநாட்டை நோக்கி இழுத்துச் செல்லும் பகட்டினைப் போல ஆட்சிச் சுமையைத் தாங்கி நடத்திச் செல்பவன் எம் கோமானான வளவன். வெற் றி முரசினையும் வாளினையும் உடைய அவ்வளவனுக்கு வெயில் மறைக்க எடுத்த வெண்கொற்றக் குடை போல்வது என்று என்னி, அன்றே மதியினைத் தொழுத எமக்கு, இன்று அவன் குடையினைத் தொழுச் சொல்லுதலும் வேண்டுமோ என்பது பாடலில் பொதிந்துள்ள பொருளாகும்.

பாணனும் விறலியும் செய்த அற்புதம் முழுநிவைக் காணுந்தோறும் வெண்கொற்றக் குடையை நினைக்கச் செய்துவிடுகின்றது. முழுநிலவையே வெண்கொற்றக் குடையாக என்னி வணங்கினோமென்றால் மன்னவனின் வெண்கொற்றக் குடையினைக் கண்ட போது எம்மை அறியாமலே வணங்க வைத்து விட்டது என அமையும் சிறப்பு இலக்கியச் சுவை மிகுந்த தாகவே அமைகின்றது. இது மனித நிலையில் பொருந்துவதாகும் எனல்

பொருந்தும். ஆனால், விலங்கு நிலை யில் இது எம்மாத்திரம்! முத்தொள் ஓயிரம் தரும் முத்தான படைப்பு விடையாக வருகிறது.

“வீறுசால் மன்னர் விரிதாம் வென்

-குடையைப்

பாற ஏறிந்த பரிசயத்தால் - தேராது

செங்கண் மாக்கோதை சின வெங்

-களியானை

திங்கள் மேல் நீட்டுந் தன் கை”

குற்றஞ் செய்த பகைவரைக் கண்டவிடத்து இயல்பாகவே சிவக்கும் கண் களையுடைய சேரமன் னனது யானைப்படையில், கோபழும் மதழும் கொண்ட கொடிய யானைகள் இருந்தன. அந்தப் போர் யானைகளில் ஒன்று, போர் செய்வதில் தன்ப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த படைபலம் பொருந்த மன்னர்களது விரிந்து பரந்த, மாலையோடு கூடிய வெண்கொற்றக் வெண் கொற்றக் குடையை, அதன் நிலைகுலையும் வண்ணம் அடியோடு பெயர்த்து ஏறிந்து கொண்டே வந்த பழக்கத்தால், எதிரில் மாற்றார் படை ஒன்றையும் காணாது, சற்றும் சிந்திக்காது, மேல்நோக்கி முழு நிலவை எதிரிகளின் குடை எனக் கருதித் துதிக்கையை நீட்டுகிறதாம் என்றால் முழு நிலவுக்குத்தான் எத்தனை சிறப்பு.

நாட்டாட்சி செய்யும் அரசு குலத்தவர்களின் வெண்கொற்றக் குடைக்கு நிலவை ஒப்பிட்டார்கள் அதன் கொற்றம் பெரிது என்பதால் சுவைத்து மகிழ்ந்தோம். இங்கு, பெண்மை என்ற அரசை ஆனும்

தெள்ளவர்

தமயந்தியின் முகத்துக்கு உருவக மாக முழுநிலவைக் காட்டும் புகழேந்தியின் இலக்கியப் புதுமை தமிழின் மீது ஆராத இன்பத்தைத் தூண்டுவதாக அமைந்து விடுகின்றது.

“நாற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு

-நல்லமைச்சா

வார்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா

- வேற்படையும்

வாஞ்சுமே கண்ணா வதன மதிக்குடைக்கீ

-மாழுமே பெண்மை யரசு”

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களும் தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப் படை, காலாப்படை என்னும் நான்கு படைகளாகவும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்னும் ஐம் புலன்களும் நல்ல மதிக்கறும் அமைச் சர்களாகவும், காலில் ஒலிக்கும் சிலம்பு போர் முரசாகவும், கன் கள் ஒன்று வேற்படையாகவும், மற்ற ஹான்று வாட்படையாகவும் இருக்க முகமாகிய சந்திர வட்டக்குடையின் கீழ் பெண்மை என்ற அரசைத் தமயந்தி ஆண்டு வருகின்றாள் எனுஞ் சிறப்பு உள்ளுந்தோறும் உவகையளிப்பதாய் உள்ளது.

முழுநிலவைப் போற்றியதை இது காறும் கண் டின் புற் நோம். தன் ணி லவைத் தூற்றுதல் காண்போம். நந்திக்கலம்பகத்தில் ஒரு காட்சி விரிகின்றது.

“மண்ணெல்லாம் உய்ய மழைபோல்

- வழங்குகரத்

தன்னுஞ்சாலா மாலைத் தமிழ் நந்தி

-நல்நாட்டில்

பெண்ணிலா ஊரில் பிறந்தாரைப்

-போலவரும்

வெண்ணிலா வேயிந்த வேகமுனக்

-காகாதே”

காதலன் வரவை எதிர் பார்த்து
காத்திருக்கும் காதல் மகள் ஒருத்தி
வேகத்தை தணிப்பதற் காய் நிலவின்
வேகத்தைத்தணிக்க நினைக்கின்றாள்.
செல்லமாக ஏக்கிறாள். பெண்ணில்லா ஊரில்
பிறந்தாரைப் போல வரும் வெண்ணிலவே
உனக்கேன் இவ்வளவு வேகம் என்
தலைவன் வரும் வரை காத்திருந்து
மெதுவாகவே வா என்பது குறிப்பாக
உனர்த்தும் கவித துவம். இது
உள்ளுத்தோறும் உவகையுட்டு வதாக
அமைகின்றது

இத்தகைய பேரிலக்கியங்களிலும்
சிற்றிலக்கியங்களிலும் கதைமாந்தர்
உள்ளக்கருத்து வெளிப்பட உவமை,
உருவகமாய் அமைந்திட்ட முழுநிலா வுடன்
பாரதி உரையாடினான். தமிழு லகம்
பாரதியைப் பாட்டுக்கொரு புலவன் எனவும்
மகாகவி பாரதி எனவும் போற்றிட இதுவும்
ஒரு காரணம் எனலாம்.

“காதலர் நெஞ்சை வெதுப்புவை நீயென்பர்
வெண்ணிலாவே – நினைக்

காதல்செய் வார்நெஞ்சிற் கின்னமு

-தாகுவை வெண்ணிலாவே:

சீத மணிநெடு வானக் குளத்திடை

வெண்ணிலாவே – நீ

தேச மிகுந்தவெண் டாமரை

போன்றன வெண்ணிலாவே:

மோத வருங்கரு மேகத் திரளினை

வெண்ணிலாவே – நீ

முத்தி ணாளிதந் தழுகுங்செய்குவை

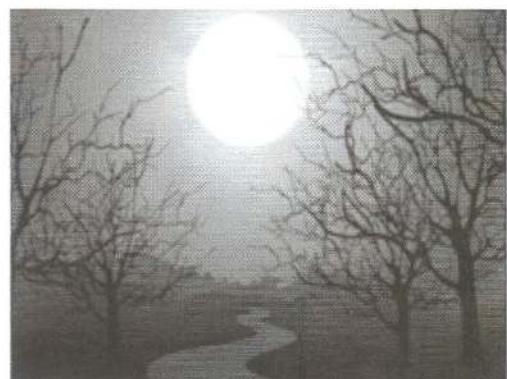
வெண்ணிலாவே – நலஞ்

செய்தொளி நல்குவர் மேலவ

ராமன்றோ வெண்ணிலாவே”.

என்றுரையாடி எம் அகத்திருள்
நீங்க ஓளிசெய் என வேண்டிப் பாடினான்.

இத்தகு இன்பந்தரும் இலக்கியச்
செய்திகளைக் கண்டு சுவைத்தின்பம்
பெறவைத்த முழுநிலாவை எம் மவர்
மறந்திலர் விழாவெடுத்துக் கலைத்தி
றங்காட்டி மகிழ்ந்தனர். புதுக் கலை
படைத்தனர். பண்ணைய எம்மவர் வாழ்வினில்
ஊரின் நடுவிலே கூடியிருந்து நிலவிலே
கதைபேசி, காவியம் கறைத்து கல்லாபித்து
மகிழ்ந்தனர். கதலர் தம் மனங்களைப்
பறிகொடுத்து இன்புற்றனர். இத்தகைய
வாழ்வின் தொடர்ச்சியில் இயந்திர மாய்ப்
போய்விட்ட இன்றைய நாட்க எலும்
நிலாக்காலம் தரும் சுகம் தனி.

ଓଡ଼ିଶା ନାୟାର୍କଳୀ

ஓராண்டுக் ஞினைச்சுக்கள்

இசையும் நயமும்

தருமத் புன்தகுமார் ஆழநோசன்

கேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர் (ஸங்கீதம்)

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்.

உள் ளத் து உணர் வுகளினை வெளிப்படுத்தும் கலை அழகியற் கலை. இவ் அழகியற் கலைகளில் ஒன்றான இசைக்கலை செவிக்கும் மனத்திற் கும் இன்பந்தந்து கானரசத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. பேரின்ப வெள் ளத் தில் ஆழ்த்துகின்றது. கவலைகளை மறந்து தம்மை மறந்து தெய்வீகானுபவத்தில் தினொக்க வைப்பது இசையே ஆகும்.

சாதாரணமாக இசைக்கலையைப் பயில்தல் அல்லது இசைக்கலையைப் பயிற்றுவித்தல் என்ற செயன் முறையைத் தான் இசைக் கலையின் செயற்பாடாக சிந்திப்போம். பொதுவாக பாடசாலைகளில் இசைக் கலையின் பிரதான நோக்கங்களினை கூறும்போது நயத்தல் திறன் விருத்தி ஆக்கத்திறன் விருத்தி, செயல் முறைத்திறன் விருத்தி, விமர்சனத்திறன் விருத்தி, நல்ல மனப்பாங்கு விருத்தி என்ற ஜெந் தினைக் குறிப் பிடிவர். இத் தேர்ச்சிகளில் பிரதானமானதும் அனைத்து மாணவர்களிடையேயும் விருத்தியாக வேண்டிய தேர்ச்சியானது நயத்தல் ஆகும். இவ் அழகியல் உணர் வு விருத்தியாதல் பற்றியும் அதன் அவசியத் தன்மை பற்றியும் ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து

கொள்வது முக்கியமானது, இசைக் கலையானது இலங்கையில் 1972-ம் ஆண்டு முதல் பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்தில் ஒரு பாடமாக இடம்பெற்று வருகின்றது. ஆழமை வளர்ச்சியானது கல்வியின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். சமநிலையான தோர் வளர்ச்சி அவசிய மாகும். ஒருதனி மனிதனில் அறிதல் ஆட்சி, எழுச்சி ஆட்சி, உள் இயக்க ஆட்சி, என்பவற்றின் சார்பளவான வளர்ச்சி அவசியமாகும். இவற்றுள் எழுச்சி ஆட்சி விருத்திக்கு அழகியற்பாடக் கற்றல் பெரும் ஊக்குவிப்பாக அமையும்.

நயத்தல் என்பது முற்று முழுதாக உளாஞ்சார்ந்த செயற்பாடாகும். இதனைச் சொற்களால் விளக்குவது எனிதல்ல. யாதேனும் ஒரு புலன்களால் இந்நயத்தல் உணர்வானது ஆளுக்காள் வேறுபடக் கூடியது. ஒரு குறிப்பிட ஆற்றுகையில் இருவர் வெவ் வேறுபட்ட இரசனை உணர்வைப் பெறலாம். எனவே நயத்தல் உணர்வானது ஒரு ஆற்றுகையின் தன்மை அதனை இரசிப்பவர் பெற்றுள் ள அனுபவங்களின் அளவு, அனுபவங்களின் தன்மை என்பவற்றைப் பொறுத்து அமையும் “கிறுத்தோல்” என்னும்

அறிவியலாளர் நயத்தல் செயற்பாடானது 5 படி முறைகளைக் கொண்டது என்கின்றார். கிரகித்தல், துலங்குதல், மதித்தல் ஒழுங்கமைத்தல் பெறுமதி யளித்தல் என அவர் 5 படிநிலைகளைக் கூறுகின்றார்.

பாடசாலைகளில் இசை கற்பித்தலி னாடாக நயத்தல்

அழகியற் கலைகளில் ஒன்றாம் இசைக் கலையினைக் கற்பிக்கும்போது மாணவர் களிடையே அழகியல் உணர்வை நயத்தல் உணர்வை உண்டு பண்ணல் பிரதானமானதாகும் முக்கியமாக களிஷ்ட சிரேஷ்ட இடைநிலைத் தரங்களின் கற்பித்தலினை நாம் கவனிக்க வேண்டும் ஒரு தரத் தில் 40 மாணவர் கள் இருப்பார் களானால் அந் த 40 மாணவர்களும் சங்கீத விற்பன்னர்களாக வரவேண்டும். என்ற நோக் கில் கற்பிக்கின்றோமோ? அல்லது நயத்தல் உணர்வுமிக்க ரசிகர்களையும் உருவாக்கு கின் றோம் என்ற நோக் குடனும் கற்பிக்கின்றோமா? என்பதனை சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்துத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டால் நாம் அதற்கேற்றவாறான தொருகற்பித்தல் முறையை ஒழுங்கு படுத்திக்கொள்ள இலகு வாயிருக்கும்.

இன்றைய காலப்பகுதியில் இசைக் கலையை இரசிப்போர் அருகி வருகின்றனர் தரமான இரசனை இல்லையே என்று நாம் ஆதங்கப்படுகின்றோம் இவ்வகையில் நோக்கும்போது சென்ற காலங்களில் நல்ல இரசிகர்களினை உருவாக்க முடியாமைக்கு இசைக் கற் பித் தல் செயன்முறையிலுள்ள நலிவாகவும் குறை பாடாகவும் கொள்ள முடியும் என்பதும் வேதனைக்குரியது.

எனவே இவ்வகையில் ஆசிரியரானவர் மாணவர்களிடையே நயத்தல் திறனை விருத்தி செய்வதனைப் பிரதான இலக்காகக் கொண்டு செயற்படுதல் மிக மிக அவசியமாகின்றது. வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களில் ஒரு சில மாணவர் களையே இயல்பாக விசேட கற்றல் உள்ளவர்களாய் இருப்பர் அவர்கள் இக் கலையில் விற்பன்னர்களாய் வெளியேறக்கூடும். ஆனால் கலையானது வளர வேண்டுமெனின் அதனை இரசிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்களும் தேவைப்படுகின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்து கற்பிக்க வேண்டும். கலைஞர்கள் வாழ்வும் பெருமையும் இரசிகர்களின் இரசனையில் தங்கியுள்ளது.

நயத்தல் உணர்வினை எவ்வாறு விருத்தி செய்தல்

அழகியற் கலைகளிற் கான கற்பித்தல் வகுப்பறை நிரந்தரமானதும் அழகுணர்ச்சியைத்தூண்டும் கவின் நிலையையும் அமைதியையும் கொண்டு விளங்க வேண்டும். “கெஸ்டாட்” என்ற உள்வியல் தத்துவத்தை வெளியிட்ட நிபுணர் தமது ஆராய்ச்சியின் பயனாக

எந்த ஒரு விடயத்தையும் அதனுடைய முழுமையான தோற்றும் அதனுடைய அங்கங்களிலும் வேறுபட்டது என்பதனை நிருபித்தார். எனவே ஒரு கலைப் படைப்பினை, பாடலை மாணவருக்கு முழுமையாகக் காட்ட வேண்டுமேயன்றி அதை அங்கம் அங்கமாக பிரித்து காட்டினால் அதன் அழகை அவன் நயக்க முடியாமல் போய்விடும். என்பதனை கல்விமான்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆசிரியர்களும் இவ் விடயத்தைக் கவனத்திற்கு கொள்ள வேண்டும்.

பாடங் களை அறிவையுட்டும் பாடங்கள், திறனை வளர்க்கும் பாடங்கள், நயத் துணர் ச் சியினை வளர்க்கும் பாடங்கள் என முவகைப்படுத்தலாம். இவற்றில் சங்கீதம், நடனம், சித்திரம் என்பன முக்கியமாக திறனை வளர்ப்பதில் மட்டும் அக்கறை கொண்டால் போதுமானதா அல்லது இரசனைத் திறனை வளர்ப்பதில் மட்டும் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமா என்பதனை ஆசிரியர்கள் தெளிவானகருத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

நயத்தல் உணர்ச்சியினை விருத்தி செய்யும் பாடத்தில் பிரதான தேவை என்ன என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு செற்பட வேண்டும். முதலில் தான் கற்பிக்கும் பாடத்தில் ஆசிரியருக்கு உண்மையான நயத்தல் உணர்ச்சியும் ஆர்வமும் இருத்தல் அவசியம்.

பாடல் பற்றிய அறிவு மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. அப்பாடலால் வெளிப்படுத்தும் அழகு பற்றிய உணர்ச்சி இருக்க வேண்டும். இலகுவாகவும் இயல்பாகவும் ஊட்டுவிப்பாயவல்ல உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் இருக்க வேண்டும். இவற்றோடு இசைத்துறையில் ஒரு வாத்தியத்தைக் கையாழும் ஆற்றலிலும், இனிமையாகப் பாடும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்குதல் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பாடலுக்குச் சுருதி சேர்ப்பதுபோல ஒன்றிலயித்தல் திறனும் முக்கிய மானது.

எனவே இசைக் கலையினை கற்பித்தலில் செயல் முறைத்திறனை விருத்தி செய்தலிலும் பார்க்க நயத்தல் திறனை விருத்தி செய்வது அதிமுக்கியமானது அதனுடாகச் செயல் முறைத் திறனையும் விருத்தி செய்ய மாணவர்கள் தூண்டப்படுவார்கள்.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அவர்கள் இயன்றவரை ஜம்புலன் களாலும் புரிந்து கொள்ளுமாறு ஒரு விடயத்தைக் கற்பித்தல் சிறப்பானது. மாணவர்கள் அனுபவத்தைப் பெற்று ஆர்வமுடன் கற்கவழி செய்யும் மாணவர்கள் இரசிக்கும் விதத்தில் ஆசிரியரும் ஆர்வத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பாட வேண்டும். முழுமையாக, இனிமையாகப் பாடவேண்டும். இசை மெட்டுக்களை மாணவர் புரியுமாறு தெளிவாகவும்

உறுதியாகவும் சரியாகவும் ஒரு முறையோ இரு முறையோ பாடிக்காட்டவேண்டும் குரல் வசதி குறைந் தவர்கள் இறுவெட்டுக்கள் ஒலிப்பதிலு நாடா இசை வாத்தியக் கருவி ஒன்றின் துணையுடன் கற்பித்தல் முக்கியமானது. ஒருபாடலின் சொல் நயம், பொருள் நயம், இசை நயம் எவ்வாறு விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. என்பதனை உறுதிப்பாடுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள ஆசிரியர் தவறுக்கூடாது.

2016.11.14ஆம் திகதி முழுநிலவில் தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம் கூடி பெளர்ணமிவிழாவை முன்னெடுத்தது அதிலே இசைக் கலையின் இளையோட்டம் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை பின்னாந்திருந்தது “முவிசை மாலை” என்ற நிகழ்ச்சியினுடாக

தென்மராட்சி இசை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இணைந் து இசைக் கங்கமத்தை வழங்கினர்.அதற்கு மேலாக “பல்லியம்” என்ற தமிழ் மரபுக் கலாலய மாணவர்களின் இசை விருந் து சிறப்பிடத்தைப் பிடித்து எல்லோரது பார்ட்டுக்களையும் பெற்றது. இவற்றுடன் “கீர்த்தனாமிர்தம்” என்ற இசையுமத இறுவெட்டும் அன்றை தினம் வெளியிடப் பட்டது. இவை அனைத்தும் மேலே கண்ட இசையும், இசை தரும் இன்பத்தையும் அனுபவ ரீதியாக வெளிப்படுத்தின.

எமது ஆசிரிய, மாணவர்கள், கற்றல், கற்பித்தல் செயன்முறைகளின் இத்தகைய இசை தரும் இன்பத்தை உணர்ந்து உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டின் அவசியம் என்பவற்றை முழுமைகப் புரிந்து கற்றின்பம் காணவேண்டும் என்பது கட்டுரையாளரின் பேராவாகும்.

எந்தையும் தாயும்

தீரு. த. அபராஜிதன்,
அதிபர்,
மா/போக்கட்டி அ.த.க.பாடசாலை

ஒருமனித உயிரின் இயக்கமானது தாயின் கருவறையிலேயே ஆரம்பமாகின்றது. தந்தையின் இணைவும் தாயின் அர்ப்பணிப்பும் தியாகமுமே ஒரு பிள்ளையின் விருத்திக்கான அத்திவாரமாகின்றது. இதனையே மதங்களும் கூறுகின்றன. சிவனும் சக்தியுமாய் ஆதாழம் ஏவானுமாய் இவர்களின் இணைவே இப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுவாய் ஆகும் உயிரினங்களுக்குள் மனிதனை வேறுபடுத்தி உணர்த்தியும் உயர்த்தியும் மனிதருக்குள் மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் பகுத்தறிவு என்ற சிந்தனையேயாகும்.

அந்த வகையையே எமது புராணக் கதைகளும் இதிகாசங்களும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இயற்கையான இப்புவலகப் படைப்பிற்குரிய காரண கர்த்தாவாக சக்தி ஒன்று இருப்பதை உணருகின்ற வேளை சைவசமயத்தில் பிள்ளையார் பெற்ற மாம்பழக்கதை எமக்கு ஒரு விடயத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது முதலில் உலகை சுற்றி வருவருபவருக்கே மாம்பழம் கிடைக்கும் என்ற செய்தி பகுத்தறிவிலான

தூண்டலுக்கான ஒன்றாகும் நாம் ஒவ்வொருவரும் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கும் ஆஸ்மீக, பெளதீக இன்பங்களை நுகர் வதற்கும் கருவியானவர்கள் பெற்றோரே என்பதை விநாயகர் அன்றே பெற்றோரை வலம் வந்ததன் மூலம் உலகை வலம் வந்து நிருபித்தார்.

இன்று எமது சமூகம் பெற்றோரை எந்த அளவில் போற்றுகின்றது மதிக் கிள்ளது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உற்றுநோக்க வேண்டியுள்ளது முத்த தலைமுறையினரால் பின்பற்றப்பட்டு பேணப்பட்டுவந்த வாழ்வியல் சார்ந்த பண்பாட்டு விழுமியங்களை இன்றைய இளையதலை முறையினர் தங்களின் வாழ்வியலுக்கு ஒவ்வாத ஒரு பண்புகளுக்காக நோக்கு வதையும் குடும்பங்களில் நிலவி வருகின்ற ஆத்மார்த்த உறவுகளிலிருந்தும் பண்பு எல்லைகளில் இருந்தும் விலகிச் செல்வதை அநேகமான குடும்பங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. இளைய

தலைமுறையினரின் நடவடிக்கைகளினால் விழுமியச் சிதைவு நிலை ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

முத்தோரின் கடந்தகால வாழ்க்கை முறைகளில் வாழ்க்கைக் கூறுகளின் நடைமுறைகளில் படிமுறைகள், கட்டுப்பாடுகள், உடல் உழைப்புகள், ஆஸ்மீகச் சிந்தனைகள் ஜக்கியத் தன்மைகள் பேணப்பட்டு வந்ததை நோக்கலாம். ஆனால் இன்றைய தலைமுறையினரின் வாழ்க்கைக் கூறுகளின் நுகர்வின் மீது மேற்குறித்த செயற்பாடுகள் குறைந்த நிலையிலும் கவர்ச் சி நிலைப் பட்டதுமான பணமீட்டும் இயந்திரமயமான வாழ்வியல் கோலத்தைப் பின்பற்றுவதையும் காணலாம்.

பெற்றோரை மதிக்கவேண்டிய அல்லது பராமரிக்கவேண்டிய பிள்ளைகள் பெற்றோர்களை முதாதையர் பேணலகங்களில் ஒரு காட்சிப்பொருளாக பரிதவிக்க விடுகின்ற நிலையைக் காணமுடிகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகள் மீதான பாய்ச்சல், தொழில் ரீதியான மாற்றங்கள், துணைவன் அல்லது துணைவியின் நெருக்கீடுகள் போன்ற காரணிகளினால் பெற்றோர்களை கைவிடுகின்ற நிலையை நோக்க முடிகின்றது.

அன்மையில் வாழ் வியல் விழுமியங்களை இன்றைய தலைமுறையினர் ஏற்றுக்கொண்ட தயக்கநிலை தொடர்பாக மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் பெற்றோர் சிந்திப்பது போல் குடும்பத்திலுள்ள இளையவர்களும்

சிந்திக்க வேண்டும் என்றதொரு எதிர்பார்ப்பு பெற்றோரிடம் அமைந்திருப்பதையும் குடும்பத்திலுள்ள இளையவர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றி அக்கறையின்றி இருப்பதும் ஏதாவதொரு பிரச்சினை ஏற்படும்போது மட்டுமே கொதித்தெழுந்து உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தை வெளியிடுவதாக காணப்படுவதாகவும் இதுவே பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கிடையில் விரிசலிற்கான காரணங்களாக அமைந்ததாகவும் முதற் புள்ளியாக கருதப்படுகின்றது. “இவன் குடும்பத்திற்கு உதவாதவன்” என்று தந்தை மகனைப் பார்த்துக் கூறுவதும் “அப்பாவோடு இருக்கமுடியாது” என மகன் விரக்திப்பட்டுக் கொள்ளும் மன நிலை உருவாவதாக கூறப்படுகின்றது.

மனம் என்பது மிகவும் மென்மையானது அது அரவணைப்பையே என்றும் எதிர்பார்க்கின்றது அந்த அரவணைப்பு அற்றுப்போகும் போது ஏற்படுகின்ற வெற்றிடம் விரக்தி உணர்வுகளால் நிறைக்கப்பட்டுகின்றது. இந்த விரக்தி உணர்வினை விரிவாக்கும் வண்ணமாக சிந்தனைகள் உருவாக்கி வழிநடத்துகின்றன. ஒருமனிதனிடம் நாளொன்றில் பல ஆயிரம் சிந்தனைகள் உருவாக்கி வழி நடத்துகின்றன என்று உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இதில் நேர்ச்சிந்தனை வாழ்வை வளம் பெறவும் எதிர்சிந்தனை வாழ்வை சிதைக்கவும் வழிகோலும் அந்த வகையிலே தான் அன்னையும் பிதாவும் முன்னேறி தெய்வம் என பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் சான்றோரால் கூறப்பட்ட கருத்தாகும்.

தற்கால உலகமயமாதலின் 21ம் நூற்றாண்டில் அன்னையும் பிதாவும் பின்னுக்கு இடைஞ்சல் என்ற நவீன வாழ்வியல்(நகைச்சவையான) தத்துவமாக பல குடும்பங்களில் பின்பற்றப்படுவதை நோக்கமுடியும். ஒரு முதியோர் இல்லத்தின் மகுட வாக்கியமாக “இவ் இல்லம் வாழவேண் டும் ஆனால் வளர்க்கூடாது” என எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் அர்த்தம் பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்டு வந்துள்ள முதியோர்களின் வாழ்வியல் நல்ல முறையில் அமையவேண்டும் என்பதும் தொடர்ச்சியாக முதியோர்களைச் சமூகம் கைவிட்டு இந்த முதியோர் இல்லம் அவர்களைத் தொடர்ச்சியாக உள்ளிட்டு வாழக்கூடாது என்பதே அதன் பொருளாகும். அதன் அடிப்படையில் இளம் சந்ததியின் தமது பெற்றோரை பராமரிக்கின்ற ஆத்மீதியான செயற்பாட்டை தாமே மெற்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற சமூக விழிப்புணர்வை மேற்கொள்ள வேண்டியது தற்கால சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். அதற்கேற்றாற் போல தென்மராட்சிக்கல்வி வலயத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள 2016-ம் ஆண்டின் முழுநிலாக் கலை நிகழ்ச்சியில் வெளியக ஆற்றுக்கையின் ஒரு அங்கமாக யா/கைதடி முத்துக் குமாரசாமி ம.வி பாடசாலைச் சமூகத்தில் ஆற்று செய்யப்பட்ட மாம்பழக்கதை தற்கால சமூகத்தின் ஒரு செய்தியை கூறியுள்ளது. உலமாக எம்முன்னிலையில் கண்கண்ட தெய்வமாக அதாவது நடமாடுகின்ற பேசும் தெய்மாக விளங்குகின்ற பெற்றோர்களை யாசிக்க வேண்டும் என்பதாகும். அந்தவகையில்

பிள்ளைகள் குடும்பங்களின் ஊற்றுக்கள், குடும்பங்களின் சொத்துக்கள் குடும்பங்களிலிருந்து வளர்ந்து சமூகத்தில் பலவற்றை கற்று மற்றுமொரு சமூகவிருத்தியையும் சமூகநிலைப்படுத்தலையும் உறுதி செய்பவர்கள் வாழ்க்கை என்பது சரிபிழை என்ற எதிர் நிலைப்பட்ட இரு இழு விசைகளின் இடையில் தளம்புகின்ற ஒரு இயங்குநிலையாகும் இந்தத் தளம்பல் நிலையிலிருந்து விடுபட எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளின் தொகுப்பே வாழ்க்கையின் நீட்சியாகும் புறநிலைப்பட்ட தாக்கங்களே அந்நிலைப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு வழி வகுக்கின்றன. எனவே குடும்பத்திலுள்ள இளைய தலைமுறையினரின் மனங்களில் நல்ல விழுமிய அனுபவங்கள் விதைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டுமே தவிர தற்கால சமூகம் விழுமியம் சார்ந்த அறநெறிசார்ந்த ஆண்மீகம் சார்ந்த கலாசார பண்பாட்டு விடயம் சார்ந்த நெறிகளி லிருந்து விடுபட்டுச் செல்வதும் சின்னத்திரை, சினிமா, போன்ற வருமான மீட்டும் நடைமுறை வாழ்வியலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயற்பாடுகளுக்கு அடிமையாவதும் கவலைக் குரியதே. எனவே சமூகப்பாதுகாப்பின் பங்குதாரர் களாகிய நாம் எல்லோரும் இணைந்து இச்சமூகப் பொறுப்பு வாய்ந்த விழுமிய எண்ணக்கருக்களைப் போற்றி வளர்த்தால் மட்டுமே தற்கால சமூகத்தை அறிவாற்றலுடன் ஆரோக்கிய பண்பு நிறைந்த சமூகமாக கட்டியெழுப்ப முடியும்.

“சங்கத்தமிழர் வாழ்வும் வளமும்”

திரு. ச. ஜெகந்னன்

ஆசிரியர்
யா/வரணி மக்திய கல்லூரி

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்துக்கு முன்தோன்றிய மூத்தமொழி தமிழ்” என்ற பெருமை தமிழுக்கு உரியதாகும். அந்த வகையில் தமிழர் சரித் திரம் எவ்வாறு பழமையும் தொன்மையும் வாய்ந்தது என்பது புலனாகின்றது. ஓர் இனத்தின் வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றாதாரங்களாக கல்வெட்டு, முத்திரைகள், இலக்கியங்கள் போன்றன காணப்படுகின்ற போதிலும் “இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி” எனச் சிறப்பிக்கப்படுவதன் மூலம் தமிழர் வாழ்வியல் பற்றி அறியத்தரும் இலக்கியப் படைப்புக்களாக இன்று இருப்பவை சங்க இலக்கியங்களே. தமிழர் வாழ்வியல் அதனையும் தாண்டிய தொன்மை மிகக்கால விளங்குகின்ற போதிலும் இன்று எமக்கு கிடைக்கக்கூடிய அத்தாட்சிப் படுத்தக்கூடிய முதன்மையான சான்று களாக சங்க இலக்கியங்களே உள்ளன

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய தமிழ்நிஞர்கள் சங்ககாலம் என்ற காலப்பகுதிக்கு கொடுக்கின்ற வரையறை முரண்பாடு களைக் கொண்டதாக உள்ளபோதிலும்

அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள தமிழர் வாழ்வியல் அமசங்கள் வியக்கத்தக்க வையாகவும் பெருமைக்குரியவையாகவும் காணப்படுகின்றமை அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள் கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி யேன் கூறியுள்ள போதிலும் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி போன்றோர் சங்கத்தமிழர் வாழ்வு கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட பல ஆண்டுகள் காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியது என வாதிட்டனர். காலவரையறை முரண் பாடுகளைக் கொண்டுள்ள போதிலும் சங்கத் தமிழர் வாழ்வு பலருக்கும் வழி காட்டுவதாகவும் வளமுட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

முவேந் தர் ஆட்சி அன்பின் ஜந்தினை ஒழுக்கம், போரியல் ஒழுக்கம், இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை முறை, உணவுமுறை, தொழில் தர்மம் என எல்லாம் வளமானதாகவும் காணப்படுவது இயற்கையின் வசமான தாகவும் ஆச்சரியமானதாகவே உள்ளது. இன்று மனிதர்களிடம் காணப்படாத அதுவும் தமிழர்களிடம் காணப்படாத

ஒங்றுமை, தன்மானம், வீரம், அண்பு, மனிதாபிமானம், மானிட உறவு எனப் பல்வேறு வாழ்வியல் அம்சங்களும் சங்கத் தமிழரிடை நிலைபெற்றிருந்தது.

சங்ககால சமுதாய அமைப்பானது இயற்கைக்கு ஏற்ப குழுமுறை அமைப்புக் களையும் அவற்றிற்கு இடையிலான போட்டிகளையும் போர் களையும் நிறைவாக கொண்டிருந்தது. அச்சமுதாயக் குழுக்களின் தலைவர்களே மன்றர்களாக விளங்கினர் அவர்கள் அறநெறி தவறிய வழியில் செல்ல அஞ்சினர். குடும்ககளின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்பவே ஆட்சி செய்தனர். இது “முடியாட்சியிலும் மக்களாட்சி ஜனநாயகம்” பேணப்பட்ட மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதனால் மக்கள் உணவு, நீரை விட மன்னனை உயிராகப் போற்றினர்

“நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே மலர்த் தலை உலகம்”

என்ற புறநானூற்றுப்பாடல் வரிகள் மேற்படி கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இன்றைய மனித வாழ்வு இயற்கையோடு இணைந்திருக்கும் வரை மனிதனுக்கு எவ்வித இடர்பாடுகளும் ஏற்படமாட்டாது என்பதை சங்கத்தமிழர் வாழ்வு உணர்த்தி நிற்கின்றது ஆனால் இன்று அதை மறந்து இயற்கையை அழித்து மனிதன் வாழுத் தலைப்பட்டதன் விளைவு விபரிதமான

ஆபத்துமிக்க நோய்கள் இயற்கை அன்றதங்கள் எனப் பல ஆயத்துக்களை சந்திக்கச் செய்துள்ளதுடன் மனித சந்ததியின் அழிவுக்கும் விததிட்டுள்ளது.

சங்ககால மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தமையை குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஜவகை நில அமைப்புக்கு ஏற்ப அவனது காதல் வாழ்வு, போரியல் நடைமுறை, தொழில், உணவுப்பழக்க வழக்கம் என்பன அமைந்திருந்தமை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. குறிஞ்சி, நிலத் தில் வாழ்ந் தோர் குறவர்கள், மூல்லை நிலத்தில் வாழ்தோர் ஆயர்கள், மருத நிலத்தில் வாழ்தோர் உழவர்கள், நெய் தல் நிலத் தில் வாழ்ந்தோர் பரதவர்கள் பாலை நிலத்தில் வாழ்ந் தோர் மறவர்கள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். வேட்டையாடுதல், தினை விதைத்தல், தேன் சேகரித்தல் போன்ற தொழில் களை குறிஞ்சி நிலத்தோர் மேற்கொள்ள, மூல்லை நிலத்தோர் காடுகளில் வாழ்ந்த போதும் காடுகளை அழித்து பயிர் செய்யாது அவற்றோடு இசைந்து வாழ்ந்து, மந்தை மேய்த்தலைப் பிரதான தொழிலாகச் செய்து இயற்கை நாட்டம் பேணினர். வளம் நிறைந்த மருத நிலத்தோர் உழவுத் தொழிலைச் செய்தனர் இவர்களுக்கு ஓய்வு நேரம் அதிகம் கிடைத் தமையால் கலைகளில் ஈடுபட்டதுடன் சிந்திக்கவும் தொடங்கினர்

இதனால் இன்றைய வளர்ச்சி யடைந்த சமுதாயத்தின் முதற் சமுதாய அமைப்பாக இந் நிலத்தவர்களே விளங்குகின்றனர். நெய்தல் நிலம் என்பது கடலோடு தொடர்பு பட்டதாகையால் மீண்பிடித்தல், சங்கு குளித்தல், உப்பு விளைவித்தல், முத்துக்குளித்தல் போன்ற பொருளாதார வளம்மிக்க தொழில்களைச் செய்தனர். இந் நிலத்திலேயே தமிழ் நாட்டின் முதல் நகரங்கள் தோன்றின எனக் கொள்ள முடியும்.

ஆரம்பகாலத் தில் நால் வகை நிலங்களே காணப்பட்ட போதிலும் காலப்போக்கில் குறிஞ்சி மூல்லை நிலங் களில் ஏற்பட்ட இயற்கை மாறுதல்களால் பாலை என்றொரு நிலம் தோன்றியதாக சிலப்பதிகாரம் கூறும் “மூல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து பாலை என்பதோர் வடிவம் கொள்ளுமே” என்பது மேற்படி கருத்தை குறிப்பிடும் சிலப்பதிகார வரிகள் மூல்லை நிலத்திற்கும் குறிஞ்சி நிலத்திற்கும் இடையில் பாலை நிலம் அமைந்த மையால் இருநிலத்தோரும் தமது நிலங் களில் உற் பத் திசெய்யும் பொருள்களை மற்றநிலத்தில் பண்டமாற்று செய்யச் செல்லும்போது பாலை நிலத்தி னாடாக சென்றனர். இயல்பாகவே வளமற்ற பாலை நிலமக்கள் அவர்களிட மிருந்து அப்பொருட்களைச் சூறையாடிப் தமது வாழ்வை நடத்தினர் எனக் கூறப்படுகின்றது. பாலை நிலமக்களைத்

தவிர ஆரம்பகால நான்கு நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களும் தமது தொழில் மூலம் வளமாகவும் மகிழ்வாகவுமே வாழ்ந்துள்ளனர். சங்ககால மக்களின் இல்லற வாழ்வு என்னும் போது அது காதலுடன் மலர்ந்துள்ளது இக்கால இலக்கியங்கள் காதலுக்கு கொடுக்கின்ற முக்கியத்து வத்தைப் பார்க்கும் போது இது விளங்குகின்றது.

“ஒத்த அன்பினரான தலைவனும் தலைவியும் தம்முன் எதிர்ப்பட்டு, கூடும் கூட்டத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் இத்தன்மையினது இன்னவகையானது என சொல்லப்படமுடியாமல் தோன்றும் ஓர் உணர்வு நிலைதான் காதல்” என நச்சினார்க்கிணியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து மிகுந்த அன்புடன் உண்மையான உள்ளம் நிறைந்த காதலைப்போனி வாழ்ந்துள்ளனர். இது தற்கால மனித வாழ்விலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது என்றே கூறுவேண்டும். இன்று காதல் திருமணம் என்றால் என்ன, நிச்சயித்த திருமணம் என்றால் என்ன மேலைத் தேச கலாசாரப் பாதிப்பினால் விவாகரத் திலும் மனமுறிவிலும் முடிவடைவதினைக் காணலாம் மாறாக மருத நிலமக்கள் ஊடல் ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றி பொய்க் கோபத் தையே வெளிப்படுத்தினர் அவர்களிடையே மண முறிவும் இல்லை மனமுறிவும் இல்லை. “தமிழ் மக்களது வாழ்க்கை வரலாற்றில் முதன் முறையாக கற்புக் கோட்பாடு மூல்லைத் தினணையிலேயே உருவாகின்றது”

எனப்பேராசிரியர் கா. சிவத் தம் பி குறிப்பிட்டமை அங்கு வாழ்ந்த பெண்களின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறது. இன்றைய கலாசாரப்பாதிப்பின் விளைவு இத்தகைய தமிழர் விழுமியச்சிறப்புக்கள் சீரழிந் த நிலையில் சென்று கொண்டிருக்கக் காரணமாயின. இதனால் இன்றைய தமிழர் வாழ்வு மகிழ்ச்சியைத் தொலைத்து நிற்கின்றது.

சங்ககாலத்தமிழர் வாழ்வு பாரம் பரிய கலைகள், பண்பாடுகள் மூலம் வளம் கொழித்திருந்தது. மருதநிலத்தில் வாழ்ந்த பாணர், கூத்தர் என்ற இரு கலைஞர் பரம்பரை மக்களின் பொழுது போக்கிற்கும் மனமகிழ்விற்கும் இசை மற்றும் கூத்துக்களை நிகழ்த்தியது இவர்களுக்கு நிலவுடமையாளர்கள் பொருட்செல்வம் நிலங்கள் என்பவற்றை வழங்கி ஆதரித்தனர். இது தமிழர்வாழ்வு செழிப்படைய உதவியது. இதன் பரிணாம வளர்ச்சியே இன்றைய சினிமாவாக உள்ளபோதிலும் அது மேலைத்தேச கலைகளின் பாதிப்புக்குள்ளானதால் பாரம்பரிய தமிழர் கலைமரபுகளை மழுங்கடித்து வருகின்றது.

தமிழர் வாழ் வில் கணவன் மனைவியிடையே காணப்பட்ட அன்பின் நெருக்கத்தையும் உறவின் வலிமையையும் ஜவகை நிலங்களுக்குமுரிய அக ஒழுக்கங்களான புணர்தல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல், பிரிதல், உடன்போக்கு என்பன எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன. தொழிலின் நிமித்தம் செல்கின்ற கணவன் வரவுக்காய் காத்திருக்கும் மூல்லை

நிலத்தின் தலைவி, கடல்மேல் சென்ற கணவனுக்காக இரங்கும் நெய்தல் நிலத்தலைவி, பரததையர் இல்லம் சென்ற கணவனுக்காய் காத்து ஊடல் பின் கூடும் மருதநிலத் தலைவி கணவனுடன் தொழிலுக்காய் பிரிந்து செல்லும் கணவனுடன் உடன்போகும் பாலை நிலத்தலைவி என ஜவகை நிலத்தலை வியரும் தமது கணவர்மாருடன் நெருங்கிய அன்பைக் கொண்டிருந்தமையைக் காண முடிகின்றது.

காதலின் வலிமையைத் கைக்கிளை பெருந்தினை என்பனவும் உணர்த்துகின்றன. தம் காதல் நிறைவேநாத போது மடலேநுதல், வரைபாய்தல் மூலம் தம்முயிரை மாய்த்தமை. ஆடவரின் அற்புத காதல் உணர்வை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் சங்ககால முற்பகுதி இலக்கியங்களான அகநானுறு, நாந்நினை, குறுந்தொகை என்பவை இவற்றைத் தூய காதல் ஒழுக்கங்களாகக் கருதவில்லை எனவே அவற்றைப் பாடத் தலைப்படவில்லை. இது சங்ககாலத்தில் ஒழுக்கப்பண்பு மேலோங்கியிருந்தமையைப் புலப்படுத்தும் சந்தர்ப்பமாக கூறலாம்.

சங்ககால மக்கள் வாழ்வில் மது உண்ணல், புலால் உண்ணல், கள வொழுக்கம், குதாட்டம் போன்றனவும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டன.
“மணங்கமழ் தேறல் மடுப்பநாளும் மகிழ்ந்தினிது உறைமதிபொரும்”
என்ற மதுரைக்காஞ்சிப் பாடல்வரியும்
“நனையமை கண்ணின் தேறலோடு மாந்தி” என்ற பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்

வரியும் இம்மக்களிடையே மதுப்பழக்கம் காணப்பட்டமையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. புலால் உண்டமையை கீழ்வரும் பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம் “புகழ்ப்படப் பண்ணிய பேரூண் சோறு” என்று மதுரைக்காஞ்சியும் “அட்டான் நானாகக் கொழுந் துணவை யூண் சோறும்” என புறநானூறும் குறிப்பிட்டமை மட்டுமன்றிக் குறிஞ்சி மக்கள் வேட்டையாடுதலை பிரதான தொழிலாக கொண்டமையும் இதனை நிறுவுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலத்தில் களவொழுக்கம் மேலோங்கி காணப்பட்டதுடன் மருதத நிலத்தலைவன் பரததையர் ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. குதாட்டத் தில் சங்ககால மக்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதைக் “கட்டளையன்ன வட்டரங்கிழைத்து கல்லாச் சிறாசர் நெல்லி வட்டாடும்” என்ற நற்றிணைப் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம். இவற்றின் மூலம் பின்னாளில் சங்ககால மக்கள் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் கட்டுப்பாடின்றி எப்படியும் வாழலாம் என்ற நிலையில்

“கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்” என்று வாழ்ந்துள்ளனர். என்பதை அறிய முடிகிறது. இது சங்ககால வாழ்வியலின் வீழ்ச்சிக்கு வித்திட்டது என்று கூடக் கூறலாம். தமிழர் வாழ்வு போரோடு பினைந்திருந்தது. அதனால் தான் ஜவகை நிலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்கள் ஜவகை போரியல் ஒழுக்கங்களைப் பின்பற்றினர் வீரம் என்பது அவர்களது அடையாள மாகவும் இலட்சியமாகவும் காணப்பட்டது. வீரத்திற்கு வித்திட்ட சங்ககாலத் தாய் தனக்கும் தன்மகனுக்கும் இடையிலான உறவு புலிக்கும் அதன் குகைக்கும் உள்ள தொடர்பு எனக் குறிப்பிட்டமையை “புலிசேர்ந்து போகிய கல்வளைபோல சன்ற வயிறோ இதுவே தோன்றுவன் மதா போர்க்களத்தானே” என்ற பாடலடிகள் மூலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் முதாட்டி ஒருத்தி முதுமைப் பருவத்தில் அருமை யாய் பெற்ற தன்மகனைப் போரில் இழந்தபோது.

“களிறைநிந்து பட்டனனென்னு முவகை ஈங்க ஞானிலும் பெரிதே” எனக் கூறியுள்ளதன் மூலம் வீரத்துடன் போரில் மகன் இறந்த செய்தி தான் அவனைப் பெற்ற பொழுதைவிட மகிழ்ச்சிக்குரியது எனக் குறிப்பிடுவதையும் சங்கத் தமிழர் வாழ்வில் போரும் வீரமும் எவ்வளவு பெரிதாய்ப் போற்றப்பட்டன என்பதை உணர்த்துகின்றது. இறைவழிபாடு என் கின்ற போது இயற் கையையே கடவுளாக இவர்கள் வழிபட்டனர் அத்தோடு ஜவகை நிலங்களிற்கும்

தனித்தனி கடவுளரை வழிபட்டனர். குறிஞ்சி - முருகன், மூலஸை - திருமால், நெய்தல் - வருணன், மருதம் -இந்திரன், பாஸை - கொற்றவை என்றவாறு வழிபாடு காணப்பட்டது. இது அவர்களிடையே மத முரண்பாடுகளிலின்றி வாழ்வு மகிழ்வுறக் காரணமானது எனலாம். இன்று பல்வேறு மதங்களும் மக்கள் வாழ்வை நெறிப்படுத்து வதற்கு மாறாக மனிதர்களிடையே முரண்பாடுகளையும் சச்சரவுகளையும் ஏற்படுத்தும், நிலையில் சங்கத் தமிழர் சமய வாழ்வு சுகவாழ்வு மிக்கதாக உள்ளமை போற்றுதற்குரியது.

சங்ககாலத் தமிழர்களது உணவுப் பழக்கம் என்னும்போது தானியம் புலால் உண்ணும் பழக்கம் குறிஞ்சி நிலத்தில் காணப்பட்டதுடன் மருதத்தில் சோறு, மரக்கறிகள் நெய்தல் கடலுணவு, மூலஸை தயிர், பால் போன்றன முதன்மை பெற்றிருந்தன பாரியின் பறம்பு மலைச் சிறப்பை கூறியுள்ள கபிலர் “உழவர் உழாதன நான் கு பயனுடைத்தே” எனக் கூறியுள்ளதுடன் நெல், பலா, வள்ளிக்கிழங்கு தேன் என்பனவே அந்த நான்குமெனவும் கூறியுள்ளார் இது உணவுப் பழக்கத்திலும் தீங்கின்றியே வாழ்ந்தமையைக் காட்டுகின்றது. இதில் நாட்டு வளமும் கூறப்பட்டுள்ளது. முவேந்தர்கள் சேர்ந்து முற்றுகையிட்டாலும் பறம்புமலையில் மேற்படி உணவு வகைகள் உள்ளமையால் பாரியையும் நாட்டையும் வழுமைக்குள்ளாக்கி அடிமைப்படுத்த முடியாது எனக்கூறியுள்ளார்.

சங்ககால மக்களில் வசதி படைத் தவர் கள் புரவலர் களாக இரவலர்களை கொடை வழங்கி காத்தனர். இதில் குறுநில மன்னர்களான பாரி, பேகன், அதியமான போன்றோர் முறையே கபிலர், பரணர், ஓளவையார் போன்ற புலவர்களை ஆதரித்திருந்தனர். மேலும் மருதநிலத் தலைவன், பாணர், கூத்தர் போன்றோரை ஆதரித்திருந்தான் என்பது இவ்விடத்தில் கவனிக்கத்தக்கது இது சங்ககத் தமிழர்கள் இரக்கம் கொண்டு ஏழைகளை கொடை வழங்கி தரும் செய்து காத்தனர். என்ற விடயத்தை உணர்த்துகிறது.

“எத்துணையாயினும் ஈத்தல் நன்றென மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே பிறர் வறுமை நோக்கின்றவன் கை வண்மை”

என பரணர் பேகனின் கொடைச் சிறப்பை போற் றியுள்ளார். இது அக்கால மக்களுக்கே பொருந்தக்கூடியது

சங்ககால தமிழர்கள் போரிலும் வீரத்திலும் ஈடுபாடுடையவர்களாக காணப்பட்டிருந்தாலும் சமாதானம் ஒற்றுமை என்பவற்றிலும் உயர்ந்து விளங்கினர். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்.....” என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் பாடல் உலகிற்கே சகோதரத்துவத்தையும் சமத்துவத்தையும் முதன் முதலில் எடுத்துக் கூறிய பெருமைக்குரியது. இன்றைய உலக

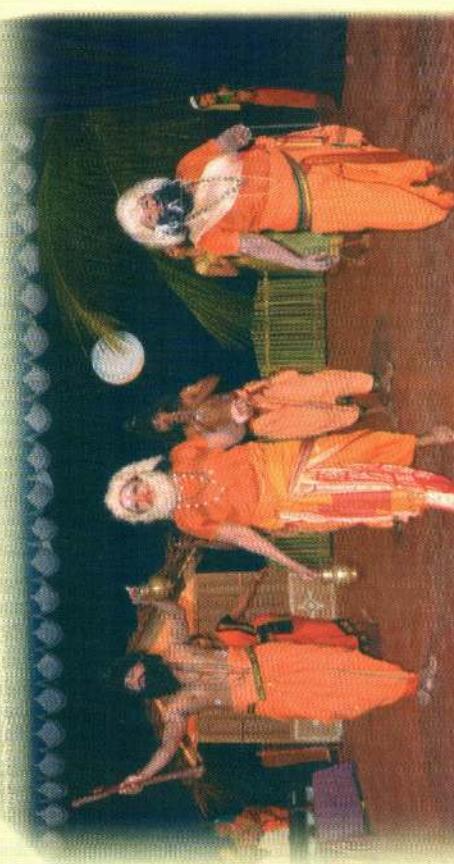
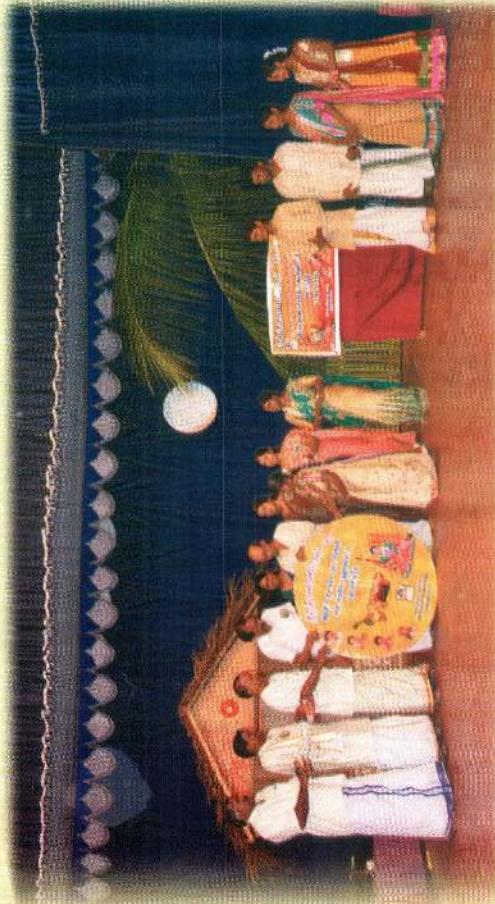
மக்கள் மத்தியில் இவற்றை நிலை நாட்ட ஏராளமான சர்வதேச உள்ளுர் அமைப்புக்கள் உருவானபோதும் முடியாது போயுள்ளது. இத்தகைய சங்கத் தமிழர் வளமும் தனித் துவமான அடையாளங்களுடனும் சிறப்பம் சங்களுடனும் மினிரந்திருந்தது இன்றும் இவர்கள் வாழ்வை என்னி இன்புறும் அளவிற்கு இலக்கியங்கள் இனிதே எடுத்தியம்புகின்றன. இத்தகைய தமிழர் தம் வாழ்வினை நடைபெற்ற

பொர்ணமி விழாவில் சாவகச் சேரி இந்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் கலைப்படைப்பாக முழுநிலா மேடையில் முழுவதும் படையல் செய்திருந்தமையும் நினைத்து இன்பம் கொள்வதற்குரிய தாகும். மாணிட வாழ்வை இலக்கியங்கள் காட்ட, இலக்கியம் காட்டியிராத கலைப்படைப்பை மாணிடர் காட்ட மொத்தத்தில் கலையும் வாழ்வும் இணைந்த வாழ்வின் இன்பத் தடங்களாக நகர்கின்றன.

“எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
கிருந்தகும் கிந்நாடே - அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முழுந்தகும் கிந்நாடே - அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தகும் கிந்நாடே - கிதை
வந்தனை சூறி மனதில் கிருத்தி என்
வாயுற வாழ்த் தேதேனா?”

- பாரதியார் -

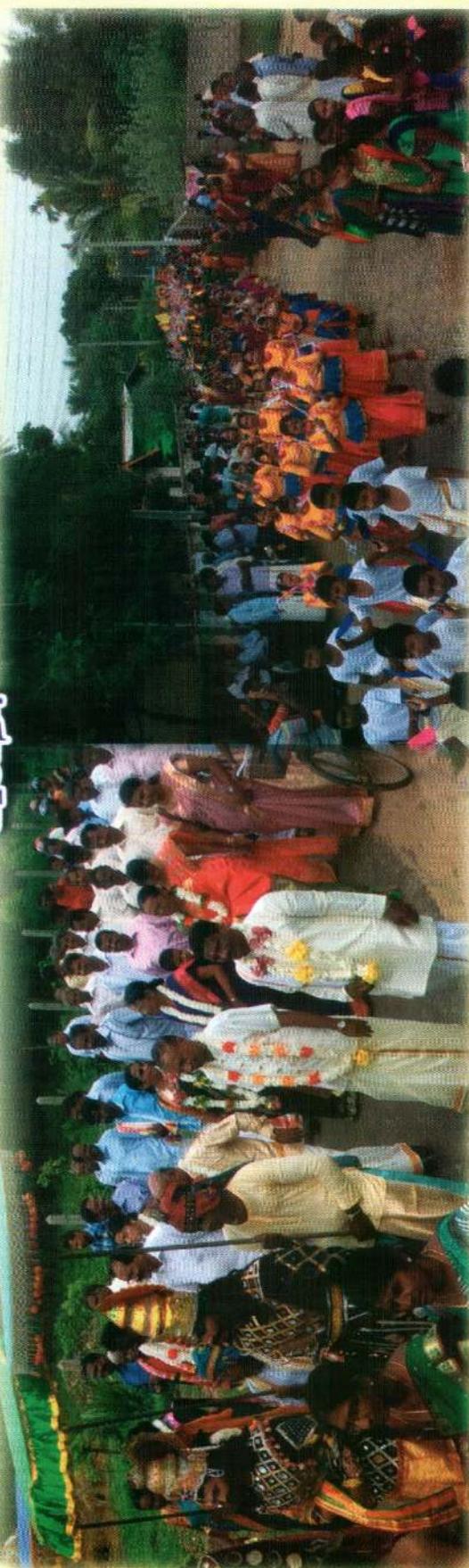
அரங்கப் பதிவுகள்

வாழவர்த்த கெளர்வியற்

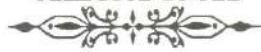
நெடுஞ்செழல்

இலக்கியத்தில் இலட்சியம்

பெண்கள்

திரு. க. குணரத்தினம்

அறசியர்,

யா/உச்சன் இராமநாதன் ம.வி., மிருகவில்.

இலக்கியங்கள் தமிழில் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து பெண்கள் பற்றிய பதிவுகள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருகின்றன. பெண்கள் பற்றிய விம்பம் இன்றி இலக்கியங்கள் தோன்றியதாக வரலாறு இல்லை. ஆனால் இலட்சியப் பெண்களாகப் எல்லாப் பெண் களும் இலக்கியங்களில் மிளிர் வதில்லை காலத்தின் பதிவுகளாக உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களில் அக்காலத்துச் சமூகச் சூழலுக்கும் வருகக் கப்பட்ட நெறி முறைகளுக்கும் உட்பட்டு வாழுகின்ற தன்மையினாலும் உயர்ந்த உன்னதமான கொள்கைகளில் நின்ற மையாலும் இலக்கியங்களில் இலட்சியப் பெண்களாக உதயமாகின்றனர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலத்திலே மக்கள் ‘கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்’ என்று வாழ்ந்தார்கள் கொலையிலே இன்பங்கண்டு, கொள்ளள யிலே இன் பங்கண்டு, மதுவிலே இன்பங்கண்டு மங்கையிலே இன்பம் கண்டு, வாழ்ந்த காலம் ஆனாலும் சான்றோர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள்

உலகத்தையே வாழ்விக்கின்ற கருத் தேற்றங்களை இலக்கியங்களிலே பாடியிருக்கின்றார்கள். அதுபோல கணிகைமாதும் வாழ்ந்தாள், கற்புடை மாதும் வாழ்ந்தாள் பத்தினிப்பெண்ணும் வாழ்ந்திருக்கிறாள்.

அகவாழ்விலும்சரி புறவாழ்விலும்சரி பெண்கள் இலட்சிய உறுதியுடன் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று நீரினும் ஆராவின்றே சாரல் கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேனிமைக்கும் நாடனாடு நட்பே”

என்ற குறுந்தொகைப் பாட்டிலே தலைவனை வியந்து போற்றி காதல் கொண்ட தலைவியின் இலட்சிய உறுதியைக் காணமுடிகின்றது.

மேலும் காடும் காடு சார்ந்த மூல்லையிலே மந்தைகளை மேய்க்கச் சென்ற தலைவன் மீண்டும் வரும் வரை தலைவியானவள் கற்புடன் இருந்தாள் எனக்கூறப்படுகின்றது. எனவே கற்புப் பற்றிய சிந்தனை முதல் முதலில் மூல்லை

நிலத்தில் துளிர் விடுவதைக் காணமுடி கின்றது. புறத்தினை இலக்கியங்களிலும் இலட்சிய வேட்கையுடைய பெண்களைத் தரிசனம் செய்ய முடிகின்றது. புற நானுற்றிலே நேற்றுவரை நடந்த போரிலே தந்தையும் கணவனும் இறந்து விட்டனர். இப்போதும் போர்க்களத்தில் போர்முரசம் கேட்கிறது. எனத்தனது ஒரேயொரு மகனையே வேல் கொடுக்கு வென்றுவா! மகனே! நீ சென்றுவா! எனச்செருக்களம் நோக்கி அனுப்பி வைக்கின்றாள். இன்னோர் வீரத்தாய் தனது மகன் போர்க்களத்தில் முதுகிலே அம்புபட்டு இறந்து கிடப்பதாக அறிகின்றாள் “எனதுமகன் கோழையாகப் புறமுதுகு காட்டியோடும் போது முதுகில் அம்புபட்டு இறந்தானா?” என்றுபலம்பியவாறு அவன் பால்குடித்த முலைகள் இரண்டையும் திருகி ஏறிவேன் எனச்குஞ்சரத்துச் செல்கின்றாள். அங்கே மகன் உண்மையில் மார்பிலே அம்பு பட்டு வீரச்சாவினை அணைத்துக் கொண்டான் என்பதை அறிந்ததாய் பெற்றவேளையை விடப் பெறு மிதங்கொண்டாள் எனக்கூறப்படுகின்றது.

இவற்றிற்கும் அப்பால் தலைவன் இறந்தபின்ற கையறுநிலையுடன் கைமை நோன்பை நோற்பதைவிட உயிர் துறப்பது மேல் எனக் கணவனுடன் தலைவியர் உடன்கட்டையேறினர். பகுத்தறிவுக் கண்கொண்டு பார்க்கையில் இது மூடக் கொள்கையாக இருந்தாலும் அதனை அக்காலத்துப் பெண்கள் இலட்சிய நெறியாகப் போற்றி வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

இக்காலத்தில் பல பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்துள்ளனர். ஓளவையார், பொன் முடியார் வெள் எலிதியார் போன்றவர்களைக்குறிப்பிடலாம். எனவே சங்க இலக்கியங்களில் பல வேறு நிலைகளில் நின்ற இலட்சியப் பெண்களைப் பற்றிப் பார்த்தோம்.

சங்கமருவிய காலத்திலே அறநால்களின் வரிசையில் சிறந்து விளங்கும் திருக்குறளிலும் இலட்சியப் பெண்களின் தன்மைகளை வள்ளுவர் எடுத்துரைப் பதைக் காணலாம். வாழ்க்கைத்துணை நலம் என்ற அதிகாரத்தில் கற்பின் வலிமை பற்றிக் கூறுகையில் கற்பெனும் மனவுறுதி மட்டும் இருந்தால் வாழ்க்கைத் துணையாக விளங்கும் பெண்களுக்கு அதனை விடப் பெருமையானது வேறொதுவும் இல்லை எனக்கூறுகின்றார். மேலும் பத்தாவக்கேற்ற பதிவிரதையாக விளங்கும் பெண்ணின் மாட்சி பற்றிக்கூறும் போது வேறெந்தத் தெய்வங்களையும் வேண்டிக் கொள் ளாது தன் கணவனையே கண்கண்ட தெய்வமெனச் கொண்டு செயற்படுபவள் கணவனுக்குப் பெய்யென்றால் பெய்யும் மழை போன்றவள். என பதனை “தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” என்ற குற்பா மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

இல்வாழ்வு சிறந்து விளங்க குல விளக்காக ஓளிருகின்ற பெண்ணானவள் தனது பெருமை மிக்க கற்பினைக் காத்து, கணவனின் நலன்களைப் பேணிப்

பாதுகாத்து தனது குடும்பத்தையும் காப்பதில் சோர்வில்லாதவளே நல்ல மனைவியாவாள் என்கிறார். இதனை

“தற்காத்துத் தற்காண்டான் பேணி தகை சான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

என்ற குறள் சித்திரிக்கிண்றது. இவ்வாறு கூறிச் சென்ற வள்ளுவர் சிறந்த கற்புடைய பெண்ணை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டால் தேவர் உலக இனபங்களை இங்கேயே பெற்றுவிடலாம் எனக் கூறுகின்றார். மக்கட் பேறு அதிகாரத்தில் தமது பிள்ளைகளால் பெருமை பெற்று விளங்கும் தாயின் இலட்சிய நோக் கிணைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“அன்ற பொழுதில் பெறிதுவக்கும் தன்
-மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்”

என்ற குற்பாவில் தாயானவள் பிள்ளைப் பேற்றினால் அடையும் பேரின்பம் பற்றிக் கூறுகையில் குழந்தையைப்பெற்ற நேரத்தில் தாயானவள் பெருமிதங் கொள்வாள். அதனைவிட தனது மகன் கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களில் சிறந்தவன் எனப்பிழரால் கூறப்படுகின்ற பொழுது பெற்ற நேரத்தில் அடைந் த பெருமிதத்தைக் காட்டிலும் பேரானந்தம் அடைவாள் என்கிறார். இவ்வாறு இலட்சியப் பெண்களை திருக்குறளி னாடாக வள்ளுவர் காண்பிக்கின்றார்.

இக் காலத் தில் வாழ்ந்த காரைக் காலம்மையாரின் இலட்சிய உறுதியும் போற்றுதற்குரியது. பரமதத்தனுடன் இல்லற வாழ்வை இனிதே நடத்திய காரைக் காலம் மையார் தெய் வீக அருளினால் மாங்கனி பெற்றுக்கொடுத்த கைங் கரியத் தைக் கண் னுங்றுதும் புனிதவதியார் சாதரண பெண்ணல்ல பத்தினிப் பெண் எனக்கருதி பரமதத்தன் அவளை விட்டு விலகி வாழ்த்தலைப் படுகின்றான்

இதனை அறிந் த காரைக் காலம்மையார் கணவனுக்கெனத் தாங்கிய தசை பொருந்திய மேனியை நீக்கிப் பேயுருவந் தாங்கி இறவனை அடைகின்றார். இறைவனை நாடிச் செல்லும்போது அம்மையார் பாடிய பிரபந்தங்களே திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம் எனப் பக்தி இலக்கியங்களாகத் தோற்றும் பெற்றன. தமிழக இலக்கிய வரலாற்றில் பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு அடிநாதமாய் விளங்கியவர் காரைக் காலம்மையாராவார். சைவ பக்திக்கு வித்திட்டு பக்தி மார்க்கத்தைத் தோற்று வித்ததோடு முதன் முதல் இறைவனைத் தமிழால் பாடிப்பரவி பக்தியில் பரவசம் அடைந்தவரும் அம்மையாரே! பெறுதற் கரிய மானுடவாழ்வைத் துறந்து பரகதி வேண் டிச் சென்ற அம் மையார் இறைவனிடம் வரம் வேண்டிப் பாடுவதை சேக்கிழார் பெருமான்.

“இறவாத இன்பு அன்பு வேண்டிப்
 பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
 பிறப்பு உண்டேல் உனையென்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
 -வேண்டும்
 நான் மகிழ்ந்துபாடு
 அறவா நீயாடும் போது உன்
 அடியின் கீழ் இருக்கவென்றார்”
 எனப் பெரிய புராணத்தில் பதிவு செய்துள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது.

நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதி காரத்திலும் இலட்சியப் பெண்களைக் காணமுடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் காப்பியத்தலைவியாக விளங்கும் கண்ணகி பத்தினித் தெய்மாகத் தோற்ற மளிக்கின்றாள். தனது கற்பின் வலிமையால் இறந்த கோவலனுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றாள். பாண்டிய மன்னின் அவையிலே சிலம்பினை உடைத்து நீதியை நிலைநாட்டுகின்றாள். இறுதியில் அக்கினி பகவானை அழைத்து மதுரையை ஏரிக்கின்றாள். பின்னர் சேர நாட்டின் நெடுவேள் குன்றம் என்ற இடத்திலே கோவலனுடன் விண்ணுலகம் செல்கின்றாள். இதனை இளங்கோவடிகள் “கட்புலன் காண விட்புலம் சென்றனர்.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். வணிகர் குலத்திலே சாதாரண பெண்ணாகப் பிறந்து தனது கற்பின் வலிமையால் பக்தினியாகிமையால். இன்றுவரை கோவில் கட்டி வழிபடப்படுகின்றாள்.

சாதாரண பெண் ஜொருத் தீபத்தினியாகிய சரித்திரமும் அவளுக்கு சிலைவடித்து கோவில் கட்டி வழிபடுகின்ற உன்னதமும் சிலப்பதிகாரத்தில் மட்டும் தான் காண முடிகின்றது. கற்புக்கடம் பூண்டகண்ணகிக்கு சேரன் செங்குட்டுவன் இயமத்திலே கல்லெடுத்துக் கங்கையிலே நீராட்டி சேர நாட்டிலே சிலை வைத்து வழிபட்ட சிறப்பு கண்ணகிக்கு மட்டுமே உன்டு இதனால் தான் இளங்கோவடி களும்

“அரசியல்பிழைத்தோர்க்கு அறங்-
 - கவற்றாகும்
 உரைசால் பத்தினியை உயர்ந் தோர்-
 - ஏற்றுவர்”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே கண்ணகியின் இலட்சிய நெறி அதிஉன்னதமானதாக விளங்குவதைச் சிலப்பதிகாரத்தினுடாகக் கண்டோம்

பல்லவர் காலம் பக்தி இலக்கியம் தோன்றி வளர்ந் தகாலம். பக்தி நெறியாளர்களின் பக்தி மார்க்கத்தினால் பக்தி வெள்ளம் தமிழகம் எங்கினும் பாய்ந்து பக்திமணம் பரவச் செய்தகாலம். ஆயினும் தெய்வீக பக்தி நிலையிலும் இலட்சிய உறுதிகொண்ட பெண்களைக் காண முடிகின்றது அந்தவகையிலே வைஷ்ணவ பக்தி மார்க்கத்தில் நின்ற யீஞ்சாடாள் கண்ணனைத் தன் நாயகனாகவும் தன்னை நாயகியாகவும் கொண்டு உலகியல் காதல் பாங்கிலே தெய்வீக பக்தியைச் செலுத்துகின்றாள். நாச்சியார் என்றும் குடிக்கொடுத்த சுடர்க் கொடி என்றும் போற்றப்படுகின்ற ஆண்டாள். திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகிய பிரபந்தகளைப்

பாடியுள்ளார். இரண்டுமே ஆண்டாளின் பக்தி நெறிக்கு உரை கல்லாக விளங்குகின்றன. கண்ணனைத் தன் காதலனாகக் கொண்ட ஆண்டாள்.

“கற்பூரம் நாறுமோ கமலப்பு நாறுமோ திருப்பவளச்செவ்வாய்தான்

-தித்திக்குமோ

மருப்பு ஒசிந்த மாதவன் தன் வாய்ச்

- சுவையும் நாற்றமும் விருப்பற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாமி

- வெண் சங்கே!

என்று தனது காதலின் ஆற்றா மையை வெளிப்படுத்தும் வகையிலே விட்டனாவின் சங்குசங்கரத்திடம் அவனது வாய்ச் சுவையினையும் வாசனையையும் கேட்டு நிற்கின்றாள். கண்ணனையே அடைய வேண்டுமென பக்தி வைராக்கியம் கொண்ட ஆண்டாள் கண்ணனுக்கும் தனக்கும் திருமணம் நடைபெறுவதாகக் கனவு காண்கின்றாள்

“மத்தளம் கொட்ட வரிசாங்கம் நின்றாத முத்துடைத்தாம நிரை தாழ்ந்த பந்தர் கீழ் மைத்துனன் நம்பி மதுகுதனன்

- வந்தென்னைக் கைத்தலம் பற்றக் கணாக்கண்டேன்

- தோழி நான்”

என்ற திருப்பாவைப் பாடலில் கனவுனக் காட்சி தத்துவ ரூபமாகக் காட்டப்படுகின்றது. மேலும்

“உள்ளுடை ஆழிசாங்கு உத்தமர்க்கென்று உன்னித் தெழுந்த என் தடமுலைகள் மாணிடவர்க் கென்று பேச்சுப்படில்

- வாழ்கிலேன்

கண்டாய் மன்மதனே

என்ற பாடலிலும் உலகியல் காதல் நெறியிலே நின்று தெய்வீக பக்தியின் உச்சத் தீல் மிளிர் வதைக் காண முடிகின்றது. இதனால் ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஆன்மீக நெறியில் நின்று தடம்பதித்த இலட்சியப் பெண்ணாக இலக்கியம் பதிவு செய்துள்ளது.

காப்பிய காலமான சோழர் காலத்திலே இராமாயணத்திலே கம்பன் காட்டும் சீதையை இலட்சியப் பெண்ணாகக் கொள்ளலாம். மிதிலை நோக்கி இராமன் இலட்சுமணன் விசுவாமித்திரன் ஆகியோர் வருகின்ற போது மாடத்திலே நின்ற சீதை நடந்து வருகின்ற இராமனைக் கண்டிருக்கலாம். ஆனால் இராமன் கண்ட பின்னரே சீதை கண்ணுற்று இருவரும் காதல் வயப்பட்ட நிலையைக் கம்பர் காட்டுகின்ற போது

“ எண்ணரும் நலத்தினாள்
இனைய நின்றுளி
கண்ணொடு கண்ணினைக்
கவ்வி ஒன்றையொன்று
உண்ணவும் நிலை பெறாது
உணர்வும் ஒன்றிட
அண்ணலும் நோக்கினான்
அவளும் நோக்கினான்”

என சீதாப்பிராட்சியை பெண்ணின் இலக்கணத்தோடு காட்டுள்ளார். இருவரும் காதல் வயப்பட்டு ஒன்றியிருந்த காட்சியை,

“பருகிய நோக்கும் பாசத்தால் பிணித்து” ஒருவரை ஒருவர் தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால் வரிசிலை அண்ணலும் வாட்கண்

- நங்கையும்
இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம்
- எட்டினார்”

என்ற பாடலில் வடித்திருக்கின்றார். இவை பெண்மையின் இலக்கணங்களுக்கு அமையவே பாடப்பட்டுள்ளன. முன் பின் அறிமுகமில்லாத ஆடவனை சீதை முதலில் கண்டதாக கூறவில்லை உயரத்தில் நின்ற சீதைக்கே இராமனை முதலில் காணும் சாத்தியம் உண்டு ஆனால் பெண்ணின் இலக்கணத்தோடு கூறுகையில் இராமன் கண்ட பின்னே சீதை இராமனைப் பார்த்ததாக கூறும் கம்பர் இருவரும் காதல் வயப்பட்டு இதயம் ஒன்றிய நிலையைத் உணர்வழிர்வமாகக் காட்டுவது சிறப்பிற்குரியது. சீதை இராவணால் சிறை வைக்கப்பட்ட போது இராமன் அனுப்பிய அனுமன் இலங்காபுரியிலே அசோக வனத்தில் சீதையைச் சந்தித்துவிட்டு இராமனிடம் சென்று அவளது கோலத் தை இராமனுக்குக் கூறும் போது

“விற்பெருந் தடந்தோள் வீர!
வீங்கு நீர் இலங்கை வெற்பில்
நற்பெருந் தவத்தளாய்

நங்கையைக் கண்டேன் அல்லேன்
இற்பிறப்பென்ப தொன்றும்
இரும்பொறை என்ப தொன்றும்
கற்பெனப்படுவதொன்றும்
களிந்தம் புரியக் கண்டேன்”

எனக் கூறினான் அதாவது சீதை கற்பிலே களங்கமின்றி உறுதியோடு இருந்த நிலையை அப்படியே அனுமன் காண்பிக்கின்றான். அனுமன் இலங்கைக்கு தீவைத்த போது கூட சீதை தங்கியிருந்த அசோகவனம் ஏரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல சீதையை அடைவதற்கு

இராவணன் எந்த வடிவங்களை எடுத்தும் அடைய முடியவில்லை. இறுதியில் இராமனுடைய வடிவத்தைத் தாங்கினான். இராமன் வடிவத்தைத் தாங்கியபோது மாற்றான் மனைவி மீது விருப்பமே இல்லாமல் போய் விடுகின்றது. தோற்றுப் போகின்றான். கற்பின் திண்மையுடைய சீதையை அணுகவே முடியவில்லை. ஸ்ரீராமனையே நெஞ்சில் இருத்தி அவனது நாமத்தையே தாரக மந் திரமாக உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் சீதையை எந்தச்சத்துருக்களாலும் வெல்ல முடிய வில்லை எனவே, சீதை ஒரு இலட்சியப் பெண்ணாகவே இராமயனத்தில் துலங்கு வதைக் காண முடிகின்றது. சீதை ஒரு இலட்சியப் பெண் என்பதனை இன்னும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் நோக்கலாம். ஆனால், வரையறைக்குள் கட்டுரை அமைய வேண்டும் என்பதனால் விரிவான பார்வையைச் செலுத்த முடியவில்லை.

இருபதாம் நாற்றாண்டுக் கவிஞர் களிலே மகாகவி, புரட்சிக்கவியென நெல்லாம் போற்றப்பட்ட சுப்பிரமணியப் பாரதியார். புதுமைப் பெண் னணை இலட்சியப் பெண்ணாகவே காட்டுகின்றார். புதுமைப் பெண்ணை

“போற்றி போற்றி ஓராயிரம் போற்றிநின்
பொன்னடிக்குப் பல்லாயிரம் போற்றி
-காண்”

எனப்போற்றி வணங்குகின்றார். மேலும் ஆனுக்கு நிகர் பெண் ஜென் றும் இருவரும் இணைந்தே உலகத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்ய முடியும் என்றும் கூறுகின்றபாரதியார்

“ஆனாலும் பெண்ணும் நிகரெனக்

-கொள்வதால்

அறிவில் ஓங்கி இவ்வையைம்

-தழைக்குமாம்

பூனை நல்லறத்தோடு இங்கு பெண் உரு போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்

என்ற பாடலினுடே இதனைக் காண்பிக்கின்றார். பாரதி படைத்த புதுமைப் பெண்ணைத் தெய்வீகப் பெண்ணாகவே பார்க்கிறார். புதுமைப் பெண்கள் சுதந்திரப் பறவை களாக சுற்றி நடம்புரிவர், சாத்திர நூல்கள் கற்று மேல் நிலையடைவார்கள் எவருக்கும் அஞ்சாத துணிவுடன் நின்று தமது நெறியையும் காத்து வாழ்வார் என்கிறார். இதனை

“நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட

- பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத

- நெறிகளும்

நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறப்புவதில்லையாம்”

என்ற பாடல் சித்திரிக்கின்றது பாரதியார் காட்டும் இலட்சியப் பெண்களும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் தோற்றமளிக் கின்றனர். பெண் கள் விடுதலைக் கும்மிப்பாடலிலே

“காதலன் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே

- அவன்

காரியம் யாவிலும் கைகொடுப்போம் மாதர் அறங்கள் பழைமையைக்

- காட்டிலும்

மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமாடி”

என் று பெண் கள் விரும் பிய காதலனுடன் வாழ்ந்து அவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகி பெண்ணாறும் காத்து பெருமையுடன் வாழ விரும்பும் பெண்ணின் குரலாகப் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் இலட்சியப் பெண்களின் விம்பங்கள் தெரிவதைக் காண்கின்றோம் எல்லோருமே பெண்களாயினும் அவர்கள் நின்றோமு கும் நெறி, கொள்கைகள், உன்னத இலட்சியங்களைப் பற்றுக் கோடாய்க் கொண்டிருக்கும் தன்மை களால் இலட்சியப் பெண் களாக இனங்காணப்பட்டனர். இலட்சிய உறுதி கொண்ட பெண்கள் அன்று நிஜமாக வாழ்ந்து தடம் பதித்திருக்கின்றார்கள். அதனை இலக்கியவரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. ஆனால் பாரதி காட்டும் இலட்சியப்பெண்கள் கற்பனையானது, புதுமைப்பெண்கள் சுதந்திர முழக்கத் துடன் இலட்சியப்பெண்களாக உருவாக வேண்டும் என்பது பாரதிகண்டகணவாகும். இன்னும் எத்தனையோ இலட்சியப் பெண்களை இலக்கியங்களின் ஊடாகத் துரிசிக்கலாம் நிபந்தனைக்குப்பட்டு நிறைவு செய்கின்றேன்.

சத்திய வாழ்வும் வளரும்

திருமதி சுபைதா முக்கணேசன்

யா/மறவன்புலோ சகலகலாவல்லி வித்தியாலயம்
(அத்திரியர்)

தென்மராட்சிக் கல்வி வலயத்தால் அன்மையில் நடத்தப்பட்ட முழுநிலா நாள் நிகழ்ச்சியில் இன்னியம் போன்ற சிறப்பு நடனங்களுடன் கலைநயமும் பயனுறுதியும் மிக்க ஊர்திப் பவனிகளும் இடம்பெற்றன. அந்த ஊர்திகளிலே “அரிசசந்திர மயானக் காட்சியை” நினைவிற்கு கொண்டுவருகின்ற ஊர்தி ஒன்றும் இடம்பெற்றது. ஒவ்வோர் ஊர்தியும் ஒவ்வோர் சிந்தனை ஒட்டத்தைக் தூண்டி விடுவதைப் போன்று சத்திய வாழ்வினால் ஏற்பட்ட சோதனைகளும் அவற்றை வென்றதனால் கிடைத்த வளரும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் சிந்தனைச் சிதறலாய் விருக்கிறது.

இன்றைய உலகம் நவீனமானது, இயந்திர மயமானது மனிதர்களின் சிந்தனை செயல் எல்லாமே இயந்திர வயப் பட்டதாக உள்ளது. தம் உறவுகளுடன் மனம்விட்டுச் சிரித்து மகிழ் வதற் கோ, நல் லநூல் களை வாசிப்பதற்கோ நேரமின்றி மக்கள் வேக வேகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்பு, பாசம், மனிதனேயம் போன்ற மானிடப்பண்புகள் மரணித்துக் கொண்டு

இருக்கின்றன. சுயநலம் ஏமாற்று, பித்தலாட்டம் பொய்மை என்பன தலைவிரித்தாடுகின்றன. ஆத்மிகத்தை அராஜூகம் அடக்கியாள முயல்கிறது. தமிழர் தம் வரலாற்றிலே எக்காலத்தில் எல்லாம் மானிட ஒழுக்கப் பண்புகள் சீர்குலைந்து போகின்றனவோ அப்போ தெல்லாம் தமிழ் அற இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெற்றுள்ளன. எப்போது தர்மம் அழிந்து அதர்மம் மேலோங்குகிறதோ அப்போது நான் அவதரிப்பேன் என்று கீதையில் கிருஷ்ண பரமாத்மா சொன்னது போன்று தமிழ் அற இலக்கியங்களும் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றி மானிடப் பண்புகளை நிலைநாட்டியுள்ளன.

நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ்மொழியில் பலவேறு இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன. காலந்தோறும் பாடுபொருள் மாறுபடலாம், இலக்கிய வடிவங்கள் மாறுபடலாம், ஆயினும் அதன் நோக்கம் மாறுபடவில்லை. ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இன்பமும் துன்பமும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்று இணைந்தே இருக்கும். இன்பத்தில்

அதிகம் மூழ்கி, மனித ஒழுக்கப் பண்ணக்களை இழந்து விடாமலும் அளவுக்கத்திகமாக துன்பங்கள் வந்த போதும் தமது சத்திய வாழ்க்கையிலிருந்து விலகிவிடாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதையே இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

நாம் எல்லோரும் இன்பத்தை மட்டுமே விரும்புகின்றோம். இறைவன் துன்பத்தை ஏன் படைத்தான் என்று நினைக்கிறோம். இறைவா எனக்கு இன்பத்தை மட்டுமே கொடு துன்பத்தைக் கொடுக்காதே என்று பிரார்த்திக்கின்றோம். இது இறைவா எனக்கு ஒரு கரையை மட்டும் கொடு, இரண்டு கரைவேண்டாம் என்று நதி பிரார்த்திப்பது போன்றது. இரண்டு கரைகளைக் கொண்டிருந்தால் தானே அது நதியாகின்றது. இன்பம் துன்பம் என்ற இரண்டு கரைகளுக்கு நடுவில் தான் வாழ்க்கை என்ற நதி ஓடுகின்றது. நேரேற்றம் எதிர் ஏற்றம் என்ற இரண்டும் இருந்தால் தான் மின்விளக்கு ஏறியும். இன்பம் துன்பம் இரண்டும் இருந்தால் தான் மனிதன் பிரகாசிப்பான். உலகப் படைப்பே முரண்களால் ஆனது மட்டுமன்றி, பிரபஞ்சமும் முரண் களாலேயே இயைபு. இன்பத்தைப் பிழையாக அனுபவித்தால் துன்பம் அனுபவிக்க நேர்கிறது. அவ்வாறே சில துன்பங்களை சுகித்துக் கொண்டால்தான் இன்பத்தைப் பெற முடியும். வெயிலில் வெந்தால் தான் நிழலில் சுகம் தெரியும். பெரிய பேரரசுகளை உருவாக்கியவர்கள் கீழ்க்கண்ட விவரங்களை வெளியிட வேண்டும்.

பாத பாடுபட்டே அவற்றை உருவாக்கினர்கள் என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. அந் தப் பேரரசுகளை காமக் களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டதாலேயே அரசர்கள் இழந்தார்கள் என்பதையும் வரலாறு காட்டுகின்றது. இன்பத்தை வாங்க வேண்டும் என்றால் துன்பத்தைத்தான் விலையாகக் கொடுக்க வேண்டும். இன்பத்தை விட துன்பமே உயர்ந்தது. ஏனென்றால் துன்பம் இன்பம் என்கின்ற இலாபத்தை தருகிறது. இன்பமே துன்பம் என்ற நட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இனிப்பால் நோய் வருகிறது. கசப்பால் நோய் வருவதில்லை, மாநாக நோய் தீருகிறது.

புத்தர், அரண்மனை வாழ்க்கை, அழகான மனைவி என்ற அரச போகங் களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார். தற்செயலாக முதுமை, நோய், மரணம் என்ற மனிதனின் துன்பங்களைப் பார்த்தார். உடனே இந்தத் துன்பங்களின் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். இன்ப வாழ்க்கையைத் துறந்து துன்ப வாழ்க்கையை வலிந்து மேற்கொண்டார். ஏழாண்டுகள் பசி, தாகம் பாராமல் கடுந்தவம் புரிந்து துன்பத்தின் காரணம் பற்று என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். புத்தர் ஞானம் அடைந்தது துன்பத்தால்தான். துன்பம் ஞானத்தைத் தரும். துன்பம் ஒரு மனிதனின் நந்துணங்களை வெளி யுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும். கடச் சுடரும்

பொன்போல் மனிதனின் பண்புகள் துன்பத்தில் அவனை புடம் போடும். அதற்கு உதாரண புருஷனாக விளங்கி,

உண்மை என்றால் எல்லோருக்கும் நினைவில் வருவது அரிசசந்திரன்தான். உண்மை விளங்கியான அரிசசந்திரன் வாழ்க்கையில் வரும் சோதனைகள் அனைத்தையும் தன் நுடைய மன வலிமையால் வென்று, வாய்மையை நிலைநாட்டியுள்ளான்.

தேசபிதா என அழைக்கப்படும் அண்ணல் காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையை மாற்றியது அரிசசந்திரன் கதை. இக் கதையைக் கேட்டபிறகு தான் அவர் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சத்தியம் தவறாமல் வாழும் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டார் என வாழ்க்கை வரலாறான சத்திய சோதனை என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 35 வருடங்களுக்கு முன்னால் கோவில் திரு விழாக்களின் போது அரிசசந்திரன் நாடகம் என்பது வழக்கமான ஒன்று. மக்கள் விடிய விடிய இந்த மாதிரியான நாடகங்களைப் பார்த்து இரசிப்பது வழக்கம். இப்பொழுது தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலேயே மக்கள் தமிழேரத்தைச் செலவிடுகின்றனர். அரிசசந்திரன் கதையை கேட்பதற்கான அல்லது படிப்பதற்கான வாய்ப்புக் குறைந்து விட்டது. சுயநலத்திற்காகப் பொய்யுறைப் பது என்பது அன்றாட நிகழ்வாகிவிட்டது. மகனுக்காக மனைவிக்காக வேலை வாய்ப்பிற்காக தொழில் இலாபத்திற்காக

என்று பொய்யுறைப்பது பலருக்கும் ஒரு கலையாகி விட்டது. அரசியல்வாதிகள் தேர்தலுக்க முன் வாக்குறுதிகளைத் தருகின்றனர். தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பிறகு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமைக் கான காரணத்தைப் பொய்யாகச் சொல்கின்றனர். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகின்ற நேரத்தை விட அதிக நேரம் வேலை வாங்கப்படுகின்றார்கள். கூலிக்கு வேலை செய்பவனிடம், அவனுடைய வேலையில் குறையிருப்பதாகக் கூறி வழங்கப்படுவதாகக் கூறிய தொகையை விடக் குறைத்துக் கொடுக்கின்றனர். ஏமாற்றப் பட்டவர்களோ மற்றவர் மீது நம்பிக்கை இழக்கிறார்கள். இதனால் ஒவ்வொரு வேலை முடிப்பதற்கும் கால விரய மாகிறது. ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றமும் மனித இனத்தின் முன்னேற்றமும் பாதிக்கப்படுகின்றன. நாம் இவ்வுலகில் பிறக்கும் போது எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. இவ்வுலகை விட்டுச் செல்லும்போதும் எதுவும் எடுத்துச் செல்லப்போவதில்லை. வாழும்போது எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பதைவிட எவ்வாறு வாழ்ந்தோம் என்பதே முக்கியமானது. அரிசசந்திரன் ஒரு முறை பொய்யுறைத்திருந்தால் கூட அனைத்துச் சுகங்களையும் அனுபவித்திருக்க முடியும். ஆனால் அரிசசந்திரன் மனைவி, மகனைப்பிறந்து சுடுகாட்டில் புலையனாக வாழும் சூழ நிலையிலும்

அதனைத் தொடர்ந்து வந்த சிரமங்களை அனுபவித்தாலும் அவன் வாய்மையை, கடைப்பிடித்தான். அதனால் தான் அவனைத் தேவர்கள் போற்றினர். உலகை ஒரு தனிக் குடை கீழ் ஆண்ட மாமன்றர்கள் ஆறு பேர்கள் இவர்கள் மட்டுமே சக்கரவர்த்தி என்று அழைக்கப் படுவர். நளன், அரிச்சந்திரன், முசுகுந்தன், புருவன், புருகுச்சன், கார்த்த வீரியன் ஆகியோரே இவர்கள் ஆவர்.

அரிச்சந்திரன் குரிய குலத்து உதித்தவன் சரயு நதிக் கரையில் அமைந்த அயோத்தியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவன் சிறந்த சிவபக்தன். சீலங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடம். மிகவும் பராக்கிரமம் படைத்தவன், ஆண்முகன். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் உயிரினும் இனியவன். இந்தியத் தொன்மக்கதை ஒன்றில் பாட்டுடைத் தலைவன். இக்கதைப்படி இவன் குரிய குலத்தில் 28 வது அரசன் ஆவான். இவன் தனது வாழ்வில் சொல் தவறாமை, வாய்மை என்னும் இரண்டு ஒழுக்கங்களையும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தான். இவனது வாழ்க்கை இந்திய பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகக் கருதப்படுவதால் பள்ளிப் புத்தகங்களில் அரிச்சந்திரன் வரலாறு இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவிலே மிகவும் பெயர் பெற்று அரிச்சந்திரன் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏராளமான நூல்களும்

தீரைப்படங்களும் பல்வேறு மொழிகளில் உருவாக கப்பட்டுள்ளன. தனது கொள்கையிலே உறுதியாக நின்றமையால் வாழ்க்கையில் அடைந்த துன்பங்களையும் இறுதியில் அதனாலேயே அவன் உண்மையின் சின்னமாக போற்றப்படுவதையும் அரிச்சந்திரன் கதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டு அரசு முத்திரையில் வாய்மையே வெல்லும் என்னும் தொடர் உண்மையின் உயர்விற்குரிய முக்கியத் துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் இன்னோர் உதாரணமாகும்.

இவ்வாறாக உண்மையின் உயர்வு, சத்திய வாழ்வின் வெற்றி எனப் பலராலும் அரிச்சந்திரன் கதை போற்றப்படும் அதே சமயம் ஒரு சிலரால் இக்கதை விமர்சனத்திற்கும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் புகழ் பெற்ற நா.முத்துநிலவன் என்னும் கவிஞர், அரிச்சந்திரன் கதையை வேறு ஒரு கோணத்திலிருந்து நோக்கியுள்ளார். உண்மையே பேச வேண்டும். அதைத்தான் நாம் குழந்தைகளுக்கு சொல்லித்தார் வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கத்து இருக்க முடியாது. ஆனால் உண்மை பேச வேண்டும் என்பதற்காக ஏனைய தர்மங்களைக் கைவிடுவது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா? எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். அரிச்சந்திரன் வாய்மையைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன் நாட்டையே இழந்தது மட்டுமல்ல மனைவி

மக்களையெல்லாம் இழந்தான் என்று கூறுவது தர்மமாகுமா? ஒரு சாதாரண மனிதனின் கடமை என்ன? தன் மனைவி மக் களைக் காப்பாற் நுவ்வதுதானே. அவ்வாறே ஒரு அரசனின் கடமை என்ன? நாட்டுமக்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதுதானே! ஆனால் சாதாரண ஒரு மனிதனின் கடமையையோ, சத்தியம் தவறாத ஒரு புருசனின் கடமையையோ சரித்திரத்தில் நிற்கும் அரசனின் கடமையையோ சரியாகச் செய்யாத அரிச்சந்திரன் கதை சரியானதுதானா? என்னும் வினா சிந்திக்க வேண்டிய விடயமே. தன் கடமைகளைக் காப்பாற்றத் தவறியவன் வாய்மையை மட்டும் காப்பாற்றி என்ன செய்யப் போகிறான். யதார்த்த வாழ்க்கையை மையப்படுத்தி வள்ளுவர் திருக்குறளில் 60வது அதிகாரமான வாய்மை என்னும் தலைப்பில் முதல் இரண்டு குறள்களிலும் வாய்மை என்றால் என்ன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை “வாய்மை என்படுவது யாதெனின் யாதென்றும் தீமை இலாத சொல்ல” “பொய்மையும் வாய்மை இடத்து புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்” வாய்மை என்பது ஒருவருக்கும் தீமை பயக் காத சொல்லைச் சொல்லுதல் என்றும் குற்றமற்ற நன்மை தருமானால் பொய்யான சொங்களும் வாய்மை என்றே கருதப்படும் என்றும் பொருள் சொல்லப்படுகிறது. இதுதானே சரி. இதுதானே யதார்த்தம். வாய்மையைக் காப்பாற்றுகின்றேன் என்று நாட்டையும் மக்களையும் மனைவினையும் விற்றுத் தொலைத்த அரிச்சந்திரன் கதை சந்றுச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இவ்வாறாகக் கவிஞர் முத்துநிலவன் அவர்கள்

விமர்சித்திருக்கிறார். இது அவரது தனிப்பட்ட கருத்து.

சந்திரமதியின் கழுத்திலிருந்த தாலி நம் பழுதியாதது என்றும் கூறப்பட்ட விடயங்கள் சில கட்டுக்கதை என்றும் பல்வேறு விமர்சனங்கள் எழுந்தபோதும் இவ்வளவு கற்பனை வளத் தோடும் நெஞ்சம் நெக்குருக சாதாரணமாக கதை புனைய இயலாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட விமர்சனங்கள் உண்மையாக இருக்கக் கூடும் என சிந்தித்திருந்தாலே இந்த புராணக்கதை என்றோ தொலைந்து போயிருக்கும். ஆனால் பல்லாண்டு காலமாக நின்று நிலைத்து இன்றும் இலக்கியச்சுவை சொட்டச் சொட்ட இனிமை கொடுக்கிறது இக்கதை. புறத்தூய்மை நீரால் அமைவது போல அகத்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும் என்பது வள்ளுவம். மனிதரால் எண்ணிக் கூட பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஒரு அரசு குடும்பம் அல்லல் பட்டும் கூட எவ்வாறு வாய்மை வென்றது? இது நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டது எனிலும் இதுதான் உண்மை நடப்பு. இத்தகைய பெருமைக்க அரிச்சந்திரன் கதையின் ஒரு காட்சியமைப்பை எடுத்துக்காட்டும் ஊர்தி வாய்மையின் உயர்வையும் சத்திய வாழ்வின் மேன்மையையும் அனைவரது மனக்கண்ணின் முன் கொண்டுவந்தது. இத்தகைய ஜீவித வரலாறுகள் உண்மை என்றே நம்புவது நமது வாழ் க்கைக்கு ஆத்மிக ஊன்றுகோலாக அமைவதுடன் இனைய சமூகத்தினரை சத்திய வாழ்வு வாழ வழிகாட்டும் என்பதில் ஜயமில்லை.

விழிக்கும் மூர்த்தியினால்

நல்லோன் ஸ்ரீமுஸ்கார்

“இசையின் அழியடை ஒலி”

திருமதி. மஞ்சளா கண்ணன்
யா/கொடிகாம் திருநாவுக்கரசு மத்திய கல்லூரி
(அரசியர்)

“இசை” என்பது மனித மிருக ஜாதிகள் தன்னை மறந்து ஏன்-பசி, குழந்தை இச்சை அனைத்தையும் மறந்து பொங்கி வரும் எந்த நாத வெள்ளத்திலே ஸயிக்கின்றனவோ அந்த நாதத்திற்கு

“இசை” என்று பெயர் இந்த இனிய ஒசையே இசை எனப்படும். அந்த இனிய ஒசையில் எந்த ஒசை மனத்திற்கு நிம்மதி தந்து மீண்டும் மீண்டும் நம்மைக் கேட்கத் தூண்டுகின்றதோ அதுவே நாதம் எனப்படும். இவ்வாறு அண்டசராசரங்களை அடிட்டுத் தன் இசையால் வசமாக வைத்த பெருமை உலகின் பெரிய விஞ்ஞானியை விட மேலானவர் இசையாளன் என்பதைப் புலப்பட வைக்கின்றது.

இசையமைப்பு மிகவும் நுட்பமானது ஒலியின் தன்மையை உணரும் நுண்ணறிவு இருப்பவர்கள் தான் இசையைப் பற்றிச் சிந்தித்து முறைப்படுத்த முடியும் கூர்மையான செவிப்புலனும் இயற்கையின் முறைகளை நன்கு கண்டு உணரும் சிறப்பான அறிவாற்றலும் உடையவர்களால் மட்டுமே இசையை முறைப்படுத்திச் சிறந்த பண்களை அமைத்துச் சுவைக்க முடியும்.

ஒலியுணர்வுடன் காலவுணர்வையும், கணித்தறியும் நுட்பமான திறமையும் இருந்தால் மட்டுமே இனிதான் தாளக்கட்டு டைய பண்ணிசைப் பாடல்கள் நிறைவான இசைப்படிவங்களாகப் பாட இயலும்.

ஒலிகளை நுட்பவுணர்வால் பிரிவு செய்து காணும் நுண்ணறிவு பெற்ற மனிதன் அந்தப் பிரிவுகளை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கும் கலைத்திறம் பெறத் தொடங்குகிறான். எழுத்துக் களை உருவாக்கிச் சொற்களைப் பொருள் தருமாறு அமைப்பதுபோல் ஒலியின் பகுதிகளைச் சுவைதருமாறு இணைத்து இசை உருவங்களான பண்களை உருவாக்கி இசைச்சுவைக்கு பெருமையும் பெருக்கமும் காணுகின்றான் மனிதன்.

இந்த வகையில் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இசையானது வளர்ச்சி யடைந்து வருகின்றது. இந்த இசைகளிற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது ஒலி இந்த ஒலி உணர்வால் மனிதன் பல வேறுபட்ட சரஞானங்களைக் கண்டறிந்து பல சாதனைகளைப் படைத் துள்ளான் இசையின் அடிப்படைக்கு

ஒலிதான் முக்கியகாரணம் என்பது பலபேருக்கும் புலப்படாத உண்மை அகரத்தினின்றும் தோன்றியவை, “அ” வளர்ந்து. இன்று வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், என ஒலித்தன்மை மாறுபட எழுந்ததைக் காணலாம். ஒலியானது விஞ்ஞான ரீதியாகவே ஆராயப்பட்ட தொன்றாக விளங்குகின்றது. ஒலியுணர்வு களின் ஏற்றிறக்க பேதங்களினால் உருவானதே இசையாகும்.

இசையை மதிப்பிட முடியாது.

இசை இனிமையான ஒலிகளின் சேர்க்கையாகும். இது உயிர்களின் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. இது மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் தன்மையும், எழுச்சியூட்டும் வன்மையும் அமையப் பெற்றதாய் இருக்கின்றது. இத்தகைய இசையைக் கற்றறிந்து இசைக் கலைஞராய் வாழ் வது உலகில் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததாகும்.

உலகில் இசையைப் பேணி வளர்க்காத நாடுகளே இல்லையெனலாம். மொழிகளில் வேறுபாடுகள் இருப்பினும் இசை ஒன்றானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இன்று மக்கள் தங்கள் கலைகளுள் இசைக்கலையும் ஒரு முதன்மையான பாரம்பரியக் கலையாக கையாண்டு வருவதையும் காணலாம். ஒலியை நகர்த்தும் ஊடகங்கள் உதவியால் இன்று இசையானது பலகலை விழாக்களிலும் பெரும் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது எனலாம். இசையின்

அடிப்படையாக விளங்குவது ஒலிதான் என்பது பெரும்பான்மையோரிற்கு விளங்காதென்றும் சொல்வோர் அதன் ஒலிக்குறிப்புக்களையும் ஒசையுணர்வு களையும் நன்கு உணர்ந்து இசையைப் பயில்வாராயின் சகல ஜீவராசிகளும் கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கும். “ஓம்” எனும் ஒலியின் வடிவாக இயற்கையான அருவி, காற்று, கடல்லை என்பவற்றின் வழியாக உலவும் இறைருபத்தை நாமே புறக்கண்களாற் கண்டு காதாற் பருகி அனுபவிக்கின்றோம்.

மேல் நாட்டறிஞர்கள் இசைபற்றிப் பலகருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்கள் பிளேட்டோவும், அரிஸ்டோட்டிலும்: “இசை ஆத்ம எழுச்சியை” ஊட்டவல்லது என்றால்கள் வாயிலாகக் கூறியதை அறிகின் றோம்.

“ஒசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே” என்ற அப்பர் வாக்கும் இதற்கு பெருத்தப்பாடாகவுள்ளது எனலாம். ஒலி கடத்தும் ஊடகங்களில் நாம் எல்லோரும் செவியும் ஒன்றாகுமே காற்று எனும் சமுத்திரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று சொல்லலாம். காற்றில் ஏற்படும் அதிர்ச்சி செவியின் வெளிக்காது, நடுக்காது உட்காது மூலமாகச் சென்று (Auditory Nerves) கேள்வி நரம்புகளில் பரவி முளைக்குச் சென்று சத்தத்தின் உணர்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது எனலாம் ஒலியின் பல நிலைகளை வேறுபடுத்தி யறியச் செவிச்சிற்றெண்புகள் காணப்படு

கின்றன. இவை அதிர்வதனால் கேள்வி நரம்புகளிற்கு செய்திகள் அனுப்பப்படு கின்றது. இதனால் பலவேறு ஒலிகளை ஒரே சமயத்தில் எம்மால் கேட்டுணர முடிகின்றது.

பழந் தமிழர் இசையில் ஒலி நிலைகளிற்கு பெயர்கள் இருந்திருக் கின்றன என்பது ஆய்வுகளினாடாகத் தெரியவருகின்றது. ஏழில்வரங்களும் ஓன்றாகும் ஒலியின் அடிப்படையிலே தான் எம் மால் ஒசையெழுப்பி உணர முடிகின்றது. இசையானது ஒலியின் பண்புகளில் தங்கியுள்ளது எனலாம். அதிர்வெண், உரப்பு, பண்பு ஆகியவற்றில் ஒலியானது தங்கியுள்ளது எனலாம். இவ்வாறு அதிர்வெண், உரப்பு, பண்பு என்பவை நாம்பாடும் பாடல்களின் மூலம் அறியலாம். பெண்களின் குரலில் அதிர்வெண் கூடியும். ஆண்களின் குரலில் உரப்புக் கூடியும் காணப்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். ஒலியானது கடத்தப்படுவதற்கு ஊடகம் தேவை எனவே சடப்பொருட் துணிக்கைகள் மூலம் ஒலி உண்டாகி இசையெழுப்புவதை இசைக்கருவிகள் மூலம் காண்கின்றோம் அதாவது திண்மம், திரவம், வாயு எனும் சடப்பொருட்களில் திண்மப் பதார்த்தங்களாலன் இசைக்கருவிகளான், வீணை, யாழ், வயலின், சரோட், சாரங்கி ஆகிய வற்றின் ஒலியினால் சிறந்த இசையைப் பெறலாம் என்பதையும், திரவப் பதார்த்தங்களின் ஒலியாயாக ஜலதரங்கம் இசையில் காணப்படுகின்ற தெப்பதையும், வாயுப் பதார்த்தங்களினால் உருவாகும் ஒலியின் இசைக்கருவிகளான்

ஒகன், ஹார் மோனியம், புல்லாங்குழல், நாதஸ்வரம், கிளாரினெட் ஆகியவையும் இன்று விஞ்ஞானத்துடன் இசைக்கு இருக்கும் தொடர்பை எமக்கு உணர்த்து வதைக் காணலாம்.

இவ்வாறே ஒலியானது மூலமாக விருந்து இசையை வழி நடத்திச் செல்வதை கண்ணுாடாகக் காணலாம். இசையில் 22 சுருதி நிலைகளும் ஸ் வரங் களிற் கிடையேயன தொனியினால் உருவானதெனலாம். இந்த சுருதிகளின் துல்லியமான நிகழ்வுப் பெறுமதி பற்றி (frequency value) இசைக்கலைஞர்கள் அறியவேண்டும். இசையானது தன்னை நிலை நிறுத்தி எல் லோர் மனங்களிலும் நிறைய வேண்டுமாயின் இசைக்கு அடிப்படையாக ஒலி தான் மூலமாக அமைகின்றது என்பதை நாம் கண் கூடாகக் காண்கின்றோம் ஆல்பர்ட் ஜன்ஸ்ன் தனது இசைபற்றிய தத்தவத்தை,

நான் ஒரு விஞ்ஞானியாக இல்லாமல்

இருந்தால்,

இசைக்கலைஞரானாக இருந்திருப்பேன் ... நான் அடிக்கடி இசையில் சிந்திக்கின்றேன் என்னுடைய பகற்களுக்களை இசைமயமாக கண்கின்றேன்.

என் வாழ்க்கையை இசையின் மூலம்தான் நான் வாழ்க்கையில்

அதிக சந்தோசத்தை அடைகிறேன்...

எனக்கூறுவதிலிருந்தும் இசையின் பெறுமையை நாம் உணரமுடிகின்றது. இவ்வாறு இசையானது ஒசையினின்றும், ஒலியினின்றும் பிறந்து உலகமெங்கும் இசையென்னும் மனத்தைப் பரப்புகின்ற தெனலாம்.

தென்னவள்

மேன்மைபெற வாழ்த்துகின்றோம்..

FISHION OF INDIA

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

தென்னவள்

சிறப்பு மலர்

வெளிவர எனு வூத்துக்கள்
1961 இலிருந்து இன்றுவரை
பல சாதனங்களுடன் எதிர்கால
நவீனத்துடனான
வங்கி முறையை நோக்கி...

- ◆ 24 மணிந்திர செவை வழங்கல்
- ◆ ATM சண்டியாற்றும்
- ◆ CDM மூலம் ஈவப்புச் சாதனம்
- ◆ KIOSK இயந்திர சண்டியாற்றும்

புதியதொழில்நுப்ப வசதிகளுடன் உங்கள்
நிறைவை நாடி நிற்கும்

PEOPLE'S
BANK
THE PULSE OF THE PEOPLE

சாவகச்சேரி

தென்னவள்

சிறப்புற வாழ்த்துக்கு

சுரேஸ் மோட்டார்ஸ்
நாண்டியிரியரிள்

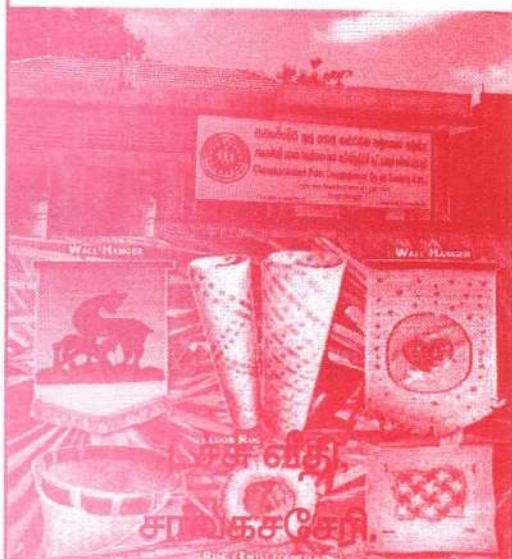

நுணாவில், சாவகச்சேரி.

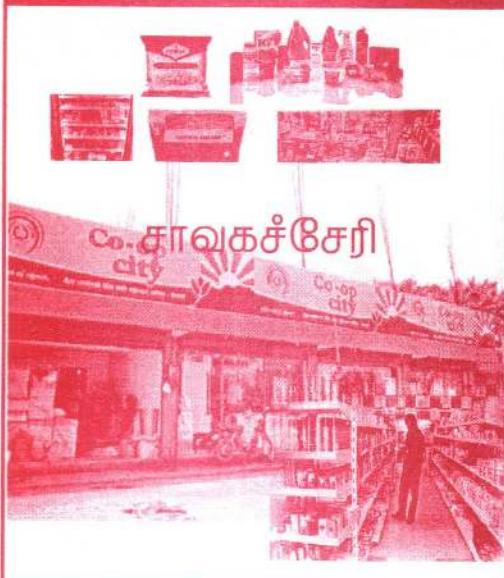
தென்னவள்

சிறப்புற தொடர்ந்து வளர்த்துக்கள்

பகன கூங்கன வள
சுட்டுமெவச் சங்கம்

பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்

‘தூஷன் டாவள்’ மஸர்ந்து கல்வி, பண்பாடு சிறப்புவடை
வாழ்த்துகிள்ளோம்.....

பூமிக்கால் தணித்துவமான பூமிவர்த்தக நிறுவனம் *ESP பேரம்பலம்*

அரசுகள் பொன்கள்
சிறுவர்களுக்கான நவீன
துவிச்சக்கரவண்டு

மற்றும்

இதிரிஸ்பாகங்கள்
போன்றவற்றை
நன்றாக விஷேலியில்
ஒடுர

திடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

நாடுவேண்டிய

சிறந்த நிறுவனம்

மாழிப்பானம்.

தென்னவள்

மிறப்புற வாழ்த்துகின்றோட்....

**பயணம் 2 இடங்கள்
வீட்டுக்கடன்**

**ஒரு மனத்தில் விவரமிடுவதே
இது என்னில் ஏனோர் மனத்தை மீற முன்று கடவுசை பெற்றுவர்களுக்கு**

- ✓ ஆசிரிய சேவை, நுழைத் தட்டி, பிக்குகைத் தேவைக் கட்டுணம்
- ✓ கட்ட நியமத் தொவைப்படியில் ஆயணக்கை பெற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லாத வாஸ்திடியிலிருந்து உதவிகள்
- ✓ கடன் நெஞ்ச விடங்களும் வளரு, அது நூட்டுப்பட ஜிமை பற்றி கூறுதலையும் (ஆச)
- ✓ ந. 25 மில்லியன் வகுப்பியான உயர்த்தப்பட்ட வீட்டுக்கடன்
- ✓ கடனை வசூல்வதற்கும் காம ஏஞ்சை 25 கருடங்கள்

உயர் வருமான விடங்கள் கூடுதல் மாதாந்திர விடங்கள் வாங்குவதற்கு மிக குறைந்த விடங்கள் கிடைக்கின்றன என்று நம்புவது விரும்புகிறது.

**Easy to get
Easy to pay
BOC Leasing**

**BOC
SMARTGEN**
The Next Generation's Savings Account
THE DIGITAL BANKING REVOLUTION

**OPEN AN ACCOUNT IN
JUST TEN MINUTES**

**INSTANTLY ACTIVATED
DEBIT CARD**

**INSTANT ONLINE
BANKING FACILITY**

**MONTHLY E-MAIL
STATEMENTS**

NO PASSBOOK

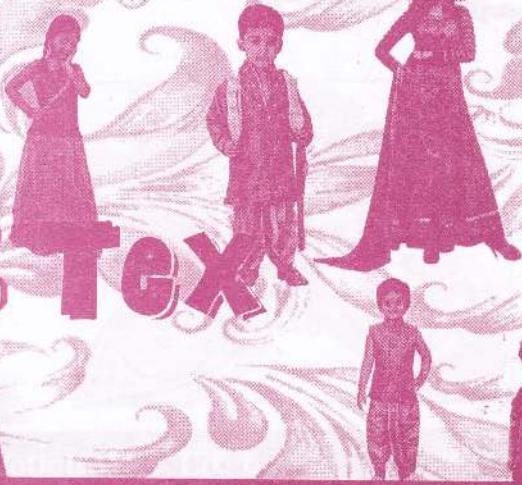
INSTANT SMS ALERTS

தென்னவள் சிறந்து வாழ்த்துகின்றோம்....

Vani Tex

வாணி பொகல்

Tel: 021 222 5578 கலை டீ. மெரிய கடை வீதி, மாழ்யாஹம் 021 222 9286

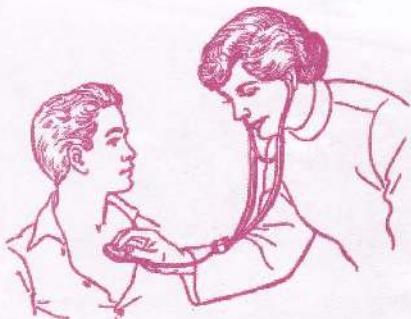
'நதவள்ளவள்' யலர்ந்து கல்வி, பண்பாடு சிறப்படைய வாழ்த்துகின்றோம்.....

அம்பிகா

மருந்துகம்

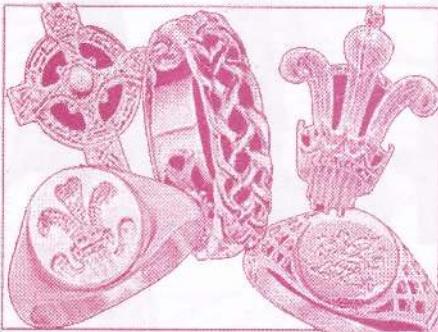
வைத்திய ஆலோசனைகள்
வெளிநோயாளர் சேவைகள்
கிளினிக் வசதிகள்
இரத்த, சல பரிசோதனைகள்
உள்ளக மருந்துக வசதிகள்
ECG ஸ்கான் வசதிகள்
மருத்துவ சான்றிதழ்கள்

**கண்டி வீதி,
சாவகச்சேரி.**

தென்னவள்

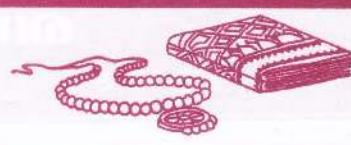
மலர்ந்து மணம் பறப்பட்டும்

கண்டி விதி,

சீதா ஜீவல்லஹி

சாகக்சேரி.

தென்னவள் புதுப்பொலிவு பெற வாழ்த்தீரும்

K.S. பொன்னம்பலம்

எரிபொருள் நிரப்பு நிறையம்

கண்டி விதி,

சாகக்சேரி

தென்னவளி வருகையை வாழ்த்தும்..

கிங்ஸ் பதிப்பகம்

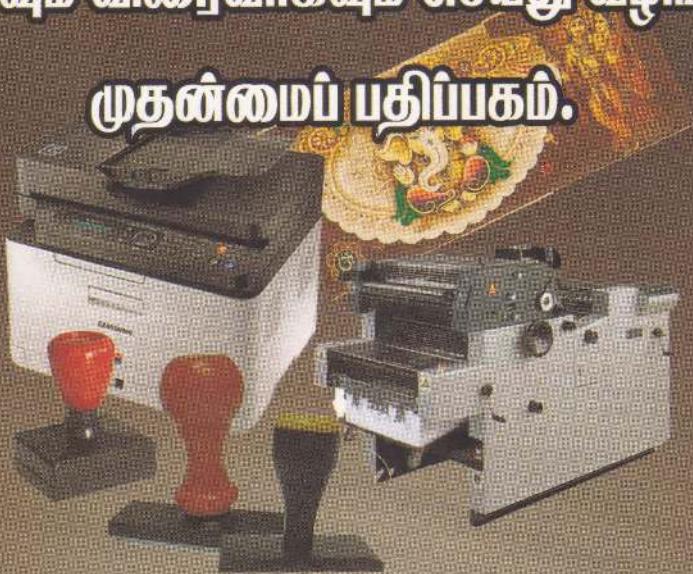
தென்மராட்சியில் ..

அனைத்து வகையான

அச்சுப்பதிப்பு வேலைகளையும்

தரமாகவும் விழைவாகவும் செய்து வழங்கும்

முதன்மைப் பதிப்பகம்.

தொ.பெ.: 021 2050495

kingsprint14@gmail.com

கண்டி வீதி, புத்தாராசந்தி, மினாவடி